

Analýza postojů policistů k uprchlíkům ve Zlínském kraji

Bc. David Olexa

Diplomová práce
2017

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta humanitních studií

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

Fakulta humanitních studií

Ústav pedagogických věd

akademický rok: 2016/2017

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Bc. David Olexa**
Osobní číslo: **H140313**
Studijní program: **N7507 Specializace v pedagogice**
Studijní obor: **Sociální pedagogika**
Forma studia: **kombinovaná**

Téma práce: **Analýza postojů policistů k uprchlíkům ve Zlínském kraji**

Zásady pro vypracování:

Zpracování rešerše a studium odborné literatury.
Vymezení pojmů a teoretických východisek z oblasti migrace, multikulturního vzdělávání u Policie České republiky a práce policistů s uprchlíky.
Příprava metodiky výzkumné části.
Realizace kvantitativního výzkumu formou dotazníku.
Zpracování a vyhodnocení získaných dat, včetně jejich interpretace.
Prezentace výsledků výzkumu, jejich shrnutí a doporučení pro praxi.

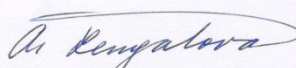
Rozsah diplomové práce:
Rozsah příloh:
Forma zpracování diplomové práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

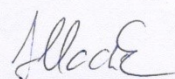
TRŽILOVÁ, Jana. Na útěku: status uprchlíků. Praha: OPU, 2004. ISBN 80-239-3813-4.
DVOŘÁKOVÁ, Jitka. Metody sociální práce s imigranty, azylanty a jejich dětmi. Praha: Triton, 2008. ISBN 978-80-7387-044-7.
ZOUBEK, Vladimír. Lidská práva - globalizace bezpečnost. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2007. ISBN 978-80-7380-026-0.
HRUDKA, Josef. Organizace a činnost policejních služeb. Praha: Police history, 2012. ISBN 978-80-86477-56-5.
PIKNA, Bohumil. Vnitřní bezpečnost a veřejný pořádek v evropském právu: (oblast policejní a justiční spolupráce): vysokoškolská právnická učebnice. Praha: Linde, 2003. ISBN 80-7201-449-8.

Vedoucí diplomové práce: **Mgr. Jakub Hladík, Ph.D.**
Ústav pedagogických věd
Datum zadání diplomové práce: **22. listopadu 2016**
Termín odevzdání diplomové práce: **20. dubna 2017**

Ve Zlíně dne 22. listopadu 2016

doc. Ing. Anežka Lengálová, Ph.D.
děkanka

Mgr. Jakub Hladík, Ph.D.
ředitel ústavu

PROHLÁŠENÍ AUTORA DIPLOMOVÉ PRÁCE

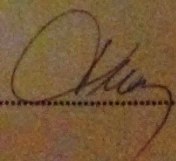
Beru na vědomí, že

- odevzdáním diplomové práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby¹⁾;
- beru na vědomí, že diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému dostupná k nahlédnutí;
- na moji diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3²⁾;
- podle § 60³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60³⁾ odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – diplomovou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky diplomové práce využít ke komerčním účelům.

Prohlašuji, že

- elektronická a tištěná verze diplomové práce jsou totožné;
- na diplomové práci jsem pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.

Ve Zlíně 30.5.2014

.....

¹⁾ zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací:

(1) Vysoká škola nevydělečně zveřejňuje disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledků obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy.

(2) *Dísertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce odevzdaná uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlížení veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výpisy, opisy nebo rozmnoženiny.*

(3) *Písní, že odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.*

2) *zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3:*

(3) *Do práva autorského také nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užije-li nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu k výuce nebo k vlastní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacímu zařízení (školní dílo).*

3) *zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní díla:*

(1) *Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst. 3). Odpírá-li autor takového díla udělit svolení bez vážného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybného projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.*

(2) *Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užit či poskytnout jinému licencí, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.*

(3) *Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jim dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše; přitom se přihlídí ke výši výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.*

ABSTRAKT

Diplomová práce je orientována na názory policistů České republiky s územním zařazením ve Zlínském kraji s cílem zjistit, zda a jak rozdílný je postoj k uprchlíkům u policistů, kteří dlouhodobě s těmito přichází do kontaktu v rámci pracovní činnosti, kdy jsou vybaveni určitými znalostmi a také zkušenostmi, na rozdíl od policistů, kteří s uprchlíky přichází do kontaktu sporadicky a policistů, kteří s uprchlíky nepřichází do kontaktu. Teoretická část, za pomoci odborné literatury, vymezuje historické a zákonné ukotvení migrace lidstva a uprchlictví. Popisuje současné události ve světě, ze kterých zemí k nám uprchlíci přichází. Rozdíl mezi ekonomickou a humanitární migrací a vzdělávání policistů v oblasti multikulturní výchovy. Praktická část práce je zaměřena na uskutečnění cíle, který byl realizován prostřednictvím dotazníkového šetření. Závěrečná část obsahuje vyhodnocení údajů získaných z dotazníkových šetření a probírá zjištěné skutečnosti.

Klíčová slova: postoj, migrace, uprchlík, policie

ABSTRACT

The primary focus of this study is to investigate the views of the Czech police officers on refugee issues. The thesis specifically focuses on the opinions of police officers serving in the Zlin Region with an aim of analysing and comparing attitudes of the police officers with plentiful experience in refugee issues with attitudes of those policemen and women whose experience is limited or non-existent. The theoretical part, with a solid base in expert literature, explains historical context of migration as well as legal framework set out for migrants or refugees. It describes current events in the world, and identifies countries which refugees flee from. The thesis also clarifies the difference between economic and humanitarian migration and last but not least, it sheds some light on multicultural education of the police officers in the region. The practical part is centred on a questionnaire which addresses the issues mentioned above. Finally, the conclusive part of the thesis contains evaluation and analyses of the collected data and discusses the findings.

Keywords: attitude, migration, refugee, the police

Na tomto místě upřímně děkuji vedoucímu diplomové práce Mgr. Jakubu Hladíkovi, Ph.D. za jeho podnětné připomínky a cenné odborné rady, které mi poskytl při zpracování této práce.

Dále velmi děkuji všem policistům, kteří se zúčastnili dotazníkového šetření. Nakonec děkuji své manželce Kristýně a svým dětem za podporu a pomoc, kterou mi během celého studia poskytovali.

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské/diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

„Patriae quis exsul, se quoque fugit.“

Kdo prchá z vlasti, prchá sám sobě.

(Quintus Flaccus Horatius)

OBSAH

ÚVOD	9
I TEORETICKÁ ČÁST	11
1 NÁZORY	12
1.1 POSTOJE	12
1.1.1 Význam postojů	12
1.1.2 Získávání postojů	13
1.1.3 Složky postojů	14
1.1.4 Dělení postojů	15
1.1.5 Změna postoje	16
1.2 PŘEDSUDEK.....	17
1.3 STEREOTYP	19
1.4 NETOLERANCE	20
1.4.1 Xenofobie	20
1.4.2 Rasismus	21
1.4.3 Segregace	21
1.4.4 Antisemitismus.....	23
1.4.5 Nacionalismus	23
2 LIDSKÁ MIGRACE	25
2.1 MIGRACE.....	25
2.2 HISTORIE MIGRACE	26
2.3 IMIGRACE	28
2.4 EMIGRACE.....	30
2.5 REEMIGRACE.....	31
3 UPRCHLÍK	32
3.1 VYMEZENÍ TERMÍNU „UPRCHLÍK“	32
3.1.1 Definice uprchlíka	32
3.1.2 Práva a povinnosti uprchlíků.....	33
3.2 UPRCHLÍK Z POHLEDU PRÁVA.....	34
3.2.1 Mezinárodní právo uprchlické	34
3.2.2 Uprchlík v Českém právu.....	36
3.3 EVROPSKÁ MIGRAČNÍ KRIZE.....	37
3.3.1 Příčiny krize	37
3.3.2 Současná situace v oblasti migrace ve světě	39
4 POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY	41
4.1 POSLÁNÍ POLICIE A JEJÍ POVINNOSTI	41
4.2 VZDĚLÁVÁNÍ POLICISTŮ	42
4.3 VZDĚLÁVÁNÍ POLICISTŮ V MULTIKULTURNÍM PROSTŘEDÍ.....	42
4.4 SLUŽBY POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY	44
4.4.1 Služba kriminální policie a vyšetřování	44
4.4.2 Služba pořádkové policie	44
4.4.3 Služba cizinecké policie	44
4.4.4 Služba dopravní policie.....	45

4.4.5 Krajské ředitelství policie Zlínského kraje	45
II PRAKTICKÁ ČÁST	46
5 METODIKA VÝZKUMU	47
5.1 PŘÍPRAVA VÝZKUMU	47
5.2 VÝZKUMNÉ OTÁZKY	47
5.3 VÝZKUMNÝ CÍL	48
5.4 VÝZKUMNÝ SOUBOR	49
5.5 SBĚR DAT	53
6 ANALÝZA DAT	54
6.1 SHRNTÍ VÝSLEDKŮ	76
ZÁVĚR	79
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	81
SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK	88
SEZNAM GRAFŮ	89
SEZNAM OBRÁZKŮ	90
SEZNAM TABULEK	91
SEZNAM PŘÍLOH	92

ÚVOD

Již naši předkové rozlišovali obecně právo lidské a právo občanské. Co je obsaženo v právu občanském, není proto ještě obsaženo v právu obecně lidském, avšak co je obsaženo v právu obecně lidském, má být obsaženo v právu občanském. Není zde v úvodu nevhodné promluvit i o povinnostech úředníků, občanů a cizinců. Kdy úředník si má uvědomovat, že jeho úkolem je představovat obec (stát), chránit její čest a důstojnost, zachovávat zákony, rozhodovat o právu a pamatovat, že toto vše bylo svěřeno jeho svědomí. Občan má žít se svými spoluobčany podle zásad rovnoprávnosti, ani se necítit ponížným a opovrženým, ani se nevynášet nad jiné a také ve veřejném životě přát pokoji a čestnému řádu. Takového člověka je možno pokládat za poctivého člověka a tak i jej nazývat. Povinnost cizince a cizího usedlíka je, aby si ničeho jiného nevšímal než svého zaměstnání, aby nic o nikom nevyzvídal a zejména, aby se všetečně nemíchal do záležitostí cizí obce (státu).

Po roce 1989 se v naší zemi situace změnila, zhroutilo se totalitní zřízení a lidem byla přiznána jejich práva. Stejně tak byla do ústavního pořádku přijata i Listina základních práv a svobod, která v článku 43, definuje právní pojem „uprchlík“.

V současné době dochází k velkému přílivu uprchlíků do Evropy, která je dáno z velké části důsledkem občanské války v Sýrii a neadekvátní reakce mezinárodního společenství na humanitární katastrofu, která jen v této zemi vyhnala z domovů devět milionů lidí.

Policisté České republiky jsou v současnosti, díky těmto událostem ve světě, vystaveni v oblasti imigrace zvýšeným nárokům, kdy jejich profesní znalosti a kompetence, jejich vzdělání a následně jejich osobní zkušenosti s uprchlíky formují jejich názory k nim a celkově k imigraci jako takové. Záměrem předkládané diplomové práce je seznámit s touto problematikou a podat ucelený obraz současné situace.

Hlavní přínos výzkumu spočívá ve zjištění, zda a jak rozdílný je postoj k uprchlíkům u policistů, kteří dlouhodobě s nimi pracují, absolvovali speciální trénink, odborná školení, kdy jsou vybaveni určitými znalostmi a také zkušenostmi, oproti policistům, kteří s uprchlíky přichází do kontaktu sporadicky a policistům, kteří s uprchlíky vůbec nepřichází do kontaktu. Pro účely této diplomové práce jsme svoji pozornost zaměřili na policisty sloužící pod Krajským ředitelstvím policie Zlínského kraje.

Teoretická část se týká především dějinného a zákonného ukotvení uprchlictví. Dále popisuje současné události ve světě, ze kterých zemí k nám uprchlíci přichází a rozdíl mezi ekonomickou migrací. Z názvu práce vyplývá, že se budeme blíže věnovat policistům, kdy se zaměříme také na jejich multikulturní, právní vzdělávání v této oblasti.

Empirická část diplomové práce je věnována kvantitativnímu výzkumnému šetření. Prostřednictvím dotazníků je zjišťováno, jaké jsou praktické zkušenosti policistů. Jaké mají etnologické a religionistické povědomí. Jaké je jejich právní povědomí. Poté následnou syntézou je provedeno vyhodnocení, čím jsou dány tyto rozdílné postoje policistů.

Cílem této diplomové práce bylo ozřejmit problematiku přistěhovalectví, podat praktické údaje, jakým způsobem a na jakých zákonitostech probíhá formování postojů policistů k uprchlíkům ve Zlínském kraji.

Vzhledem k současnému trendu v oblasti imigrace, doufám a věřím, že tato práce přispěje k rozvoji profesionálního jednání policistů v této oblasti.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 NÁZORY

Podle výkladového slovníku z pedagogiky znamená názor „*osobně racionálně zdůvodněný a emocionálně podložený postoj k jevům, lidem, jednání a chování...vyjadřovaný verbálně nebo chováním, zaujímáním postojů.*“ (Kolář a kol., 2012, s. 82) Každý náš názor je zároveň ovlivněn naší výchovou a vzděláním a v neposlední řadě našimi životními zkušenostmi.

Názor je naše osobní stanovisko, individuální, stejně jako je individuální každá naše stránka osobnosti, přičemž názory mohou být i skupinové, podle příslušenství k některé sociální skupině. Vždy záleží na konkrétních okolnostech. Ve svém významu se jedná o jakousi myšlenku s různým obsahem. Názory se dělí podle různých hledisek a faktorů na několik typů. V následujících podkapitolách bude proveden rozbor některých druhů názorů.

1.1 Postoje

Autorský kolektiv Pedagogického slovníku definuje, že termínem postoj rozumíme hodnotící vztah, který zaujímá jednatel vůči okolnímu světu, vůči jiným subjektům, ale také vůči sobě samotnému. Postoj vždy zahrnuje dispozici chovat se, či reagovat určitým relativně stabilním způsobem. Zmíněný autorský kolektiv také předesílá, že postoje lze získávat na základě spontánního učení, a to nejen v rodině, ale také v jiných sociálních prostředích (Průcha, Walterová, Mareš, 2001, s. 171).

Jozef Výrost, Ivan Slaměník a kol. (2008, s. 127) uvádí, že s termínem postoj se můžeme setkat nejen v psychologii, ale také v pedagogice, sociologii a dalších sociálně vědních disciplínách. Postoje navíc představují přirozenou součást naší každodenní komunikace. Zmíněný autorský kolektiv zdůrazňuje, že prostřednictvím postojů lze vysvětlovat příčiny chování jednotlivce i celých sociálních skupin. Poznání postojů totiž umožňuje zformulovat víceméně platné předpoklady o směrech budoucího chování jejich nositele.

1.1.1 Význam postojů

Definice pojmu postoj existuje v literatuře mnoho. Zmíňme například autorku Hayesovou, která cituje definici dle Fishbeina a Ajzena: „*postoj jsou naučené predispozice k celkově příznivé nebo nepříznivé reakci na daný objekt, osobu či událost*“ (Fisbein, Ajzen cit. Hayesová, 2007, s. 95) nebo Nakonečného, který uvádí definici více srozumitelnou

od zahraničních autorů v obširné učebnici sociální psychologie „*postoje jsou trvalé soustavy pozitivních nebo negativních hodnocení, emocionálního citění a tendencí k jednání pro nebo proti vůči společenským subjektům*“ (Nakonečný, 1999, s. 131).

Podle výše uvedených definic lze postoj zaujmout vůči kterémukoliv objektu, který můžeme, ale zároveň také nemusíme, znát. Aktuálně postoje v sociální psychologii již tak velkou roli nehrají, i když se stále objevují nové a nové definice.

Při zkoumání postoje musí být přítomny dva základní prvky. Duševní proces a přítomnost objektu. Objektem může být cokoliv, co registrujeme, nebo čím se zabýváme a to v jakémkoliv časovém období. Podle nastudované mnohé literatury nám postoje napomáhají k tomu, jaké uděláme rozhodnutí. Během krátké chvíle tak víme, jaké zaujmeme postavení vůči objektu, zda negativní či pozitivní, což následně ovlivňuje naše další chování.

1.1.2 Získávání postojů

Postoje získáváme z rozličných důvodů. Není žádný návod, jak bychom se mohli varovat negativního uvažování. Využití získaných zkušeností z předchozích zažitých situací je dovednost, která nám napomáhá usnadnit si život, a bez které bychom se nevyvinuli do takového rozsahu lidské společnosti, jakou známe dnes.

Získávání postojů souvisí do jisté míry s utvářením předsudků. Naše psychika je formována celou řadou různých faktorů. Tyto faktory definoval například Kosek (2004) jako specifické zkušenosti, institucionální faktory, nápodobu modelů a sociální komunikaci. Dle něj se všechny tyto faktory v průběhu života ovlivňují navzájem, a také se mohou prolínat a v různé výši kombinovat.

Podle Kerna a kol. (2006, s. 250) se postoje získávají na základě ovlivnění sociokulturním prostředím, a proto se ve světě vyskytují rozdílné reakce na stejné jednoduché objekty. Část postojů je dle tohoto autora získávána instrumentálním podmiňováním a sociálním učením, přičemž získávání komplikovaných postojů závisí na osobních zkušenostech a socializaci. Při samotném procesu získávání postojů je podstatné, v jakém věku se jedi-

nec momentálně nachází. Během začátků našeho života získáváme postoje běžným podmiňováním, tedy od blízkých osob, které rozhodují, co je a co není dobré.

V pozdějších letech se již přidává operativní podmiňování a učení se podle modelu. Začínáme se seznamovat se svým prostředím a jeho hodnotami. Sami jsme již schopni rozlišit, co je dobré a co špatné. Rozlišení dobrého a zlého je dáno funkcí našich emocionálních zkušeností. Postupně se nám vytváří vnitřní predispozice, podle kterých hodnotíme objekty (Nakonečný, 1999).

1.1.3 Složky postojů

Podle Nakonečného (1999, s. 136) se postoj skládá ze tří částí, přičemž jedna z těchto částí může dominovat, ale nemusí. Mohou být všechny vyvážené. Každá jednotlivá složka svým charakterem odpovídá na jinou otázku. Tuto otázku si jedinec pokládá při kontaktu s objektem. Části postoje jsou:

- přesvědčení a představy
- afekty a emoce
- pohotovost k jednání.

V rámci teorie, jsou tyto složky pojmenovávány různými autory rozličně, ale ve své podstatě mají stejný význam.

Získané zkušenosti jsou rozděleny do dvou skupin. Na složky emocionální a složky kognitivní. Složky emocionální – jsou vyjádřené citovou odezvou. V jedinci jsou vyvolány objektem a zahrnují emoce. Ze dvou složek je emocionální ta silnější a vytrvalejší, neboť se spíše rozhodujeme podle toho, jaké emoce pociťujeme vůči objektu, který v nás vyvolává všechny typy základních emocí, ale různě kombinovaných. Záleží vždy na intenzitě emocí a jejich polaritě. Výsledek těchto kombinací následně utváří subjektivní význam, tedy pozitivní nebo negativní postoj spojený s osobností každého z nás. Existují také neutrální postoje, které souvisí s nevýznamnými objekty, které v našem životě nehrají významnou roli.

Zamazalová a kol. (2010, s. 134) k výše uvedenému dodávají, že někdy bývá pohled na tři roviny postoje interpretován ve smyslu tzv. hierarchie efektů. Při formování celkového postoje a jeho vztahu k jednání se totiž nejprve naplňuje kognitivní rovina, pak rovina či

složka afektivní a konečně pak rovina či složka konativní, která již má velice těsný vztah k vlastnímu jednání.

1.1.4 Dělení postojů

Kelnarová a Matějková (2010, s. 49) konstatují, že podle převládající složky racionální na jedné straně nebo iracionální na straně druhé, můžeme postoje dělit na přesvědčení a předsudky. Přesvědčení lze podle zmíněné autorské dvojice definovat jako postoj či názor, ve kterém převládá racionální složka. Přesvědčení se utváří vědomě, načež vyjadřuje souhlas nebo nesouhlas, kladný nebo záporný názor na daný předmět postoje. Předsudky jsou naopak postoje, ve kterých převládá iracionální složka. Předsudek obvykle ignoruje objektivní fakta a kritéria, přičemž bývá zaměřen proti někomu nebo něčemu, a to bez přesvědčivých argumentů. Jako typický příklad lze uvést odsuzující předsudek vůči jiné rase.

Podobným způsobem k problematice dělení postojů přistupuje Kopecká (2012, s. 35), která rovněž bere v úvahu racionální a iracionální složku postojů, ovšem kromě přesvědčení a předsudků rozeznává také stereotypy. Uvedené druhy postojů pak zmíněná autorka specifikuje následujícím způsobem:

Přesvědčení: je označováno také jako názor. Jedná se o postoj s převládající rozumovou složkou, přičemž vyslovené přesvědčení se obvykle nazývá mínění;

Předsudek: jedná se o rozumově nepodložený názor, který si člověk neověřil na základě vlastního poznání, nýbrž převzal všeobecné neobjektivní mínění. Ovšem iracionální základ předsudků bývá často historicky podmíněný, přičemž je přebírán bez kritického prověření (Skoti jsou lakomí, Němci pořádkumilovní atd.). Pokud je iracionální složka postoje také citově podbarvena, pak lze hovořit o víře či jindy zase o pověrách (čtyřlístek přináší štěstí, černá kočka neštěstí aj.);

Stereotyp: v tomto případě se jedná o šablonovitý způsob vnímání, který není ovlivněn vlastní přímou zkušeností, ale je přebírán a také udržován na základě tradice. Stereotyp nemusí být vždy pro hodnocení negativní, protože nám šetří čas, pomáhá zpracovávat informace a zjišťovat všechny souvislosti. Lidé si to v běžném životě obvykle neuvědomují, nicméně je velmi obtížné vnímat věci, události, osoby či skupiny lidí nepředpojatě. Každá nová informace je totiž vždy vztahována k již naučenému systému hodnot a doposud zažitých zkušeností.

Ovšem odlišný přístup zaujímá Mikuláščík (2010, s. 62), který rozlišuje následující druhy postojů. Mínění, názor či smýšlení je slovy nebo mimikou vyjádřený postoj, který je kognitivně akceptovaný. Víra naopak představuje iracionálně, dogmaticky a také emocionálně koncipovaný postoj, apriorně vyjadřující závislost. Stejně jako víra je ovšem koncipován také předsudek, tentokrát však s negativním akcentem. Jedná se o jistou formu agrese proti určité etnické nebo kulturní skupině. Existují dva základní druhy předsudků, které jsou ve vzájemné interakci. Jeden má základ v osobnosti a druhý ve špatné informovanosti a potřebě minimalizovat kognitivní prázdnotu. Dalším druhem postojů je tzv. favoritismus, tedy preferování lidí, k nimž má jedinec sympatie či určité závazky. Opakem favoritismu je podceňování lidí. Dále pak Mikuláščík zmiňuje ještě rasismus, tedy odmítavý a negativistický postoj vůči lidem jiné rasy, purismus, tedy nedostatek smyslu pro humor a nepatřičné reagování na cizí výroky, a také xenofobii, tedy strach z cizinců a jejich podceňování. Podle zmíněného autora je však nutné ještě rozlišovat mezi postoji a zvyky. Zvyk totiž představuje širší pojem. Zvykové chování je více stereotypní, naučené habituální reagování je více rigidní, invariantní a ve svých projevech více automatické.

1.1.5 Změna postoje

O schopnosti změnit své mínění a přijmout názor nový, lépe zdůvodněný, hovoří ve svém citátu již ve 14. století významný český středověký náboženský myslitel, reformátor a kazatel mistr Jan Hus. Tento citát zní „*Od začátku svého studia jsem si učinil zásadu, že kdekoli poznám mínění správnější, ihned upustím od svého méně správného a pokorně a radostně přijmu názor, odůvodněný lépe, věda, že to, co víme, je zcela nepatrným zlomkem toho, co nevíme*“ (Jan Hus 1410 cit. podle Molnár, 1985, s. 11). Z tohoto výroku, je zřejmé, že člověk, který se vzdělává, má přijímat nové názory, věcně správné, jako jeden ze základních principů vzdělávání se.

Je běžné, že lidé své postoje přizpůsobují postojům druhých. Mění je tak, aby vytvořili určitou rovnováhu. Pokud jsou postoje v nesouladu, vyvolává to u jedinců stres. Proto je tento nesoulad důležitým faktorem ovlivňující změnu postojů. Ke změně může dojít nejen u jednoho postoje, ale také se může přidat postoj další, který pomůže přijatelně vyřešit nesoulad.

Změny postojů lze vyvolat vzděláváním se, nebo sociálními kontakty. Postoje jsou dány učením se, a tak právě díky vzděláváním se mohou za určitých podmínek měnit. Postoje, které jsou pro nás významné, se v běžném životě mnoho nemění. Pokud přeci jen u tako-

vého postoje dojde ke změně, zpravidla to bývá pod vlivem nějaké velmi důležité zkušenosti, jako je například životní krize, vysoký psychický stres aj.

Nakonečný (1999) tvrdí, že změnám postojů se jedinci spíše brání, neboť určitý postoj je pro naše ego důležitou funkcí. Více přijatelná je pro nás pouze změna intenzity daného postoje, zeslabení nebo zesílení, bez ohledu na to, zda se jedná o pozitivní, či negativní směr.

Kern a kol. (2006, s. 250 – 251) definuje podmínky pro změnu postojů jako změny závislé na příjmu nových informací, které se vztahují určitým způsobem k danému jedinci a zároveň k objektu postoje s tím, že postoj se mění, pokud se mění kognitivní obsah jiného objektu, přičemž tyto objekty spolu souvisí. Přičemž zároveň upozorňuje, že změna postojů nemusí při vnímání jedince nutno změnu znamenat. Chování je určováno postojem pouze částečně. Přitom hlavní roli zde hrají faktory, kterými jsou strach, normy sociální společnosti nebo sebehodnocení. Je často obtížné určit, za kterých okolností byla změna postoje provedena, protože ke změně mohlo dojít pod nátlakem nebo svobodnou volbou. Nátlak bývá vyvíjen ve chvílích, kdy se od jedince očekává určité veřejné chování, ale zároveň ke způsobu chování existuje více možných alternativ.

1.2 Předsudek

Předsudek je specifický druh postoje. I u tohoto pojmu nalezneme v literatuře mnoho definic. Zmíňme například Allporta (2004, s. 39), který předsudek definuje jako „*odmítavý až nepřátelský postoj vůči člověku, který patří do určité skupiny, jen proto, že do této skupiny patří, a má se tudíž za to, že má nežádoucí vlastnosti připisované této skupině*“. Přičemž Allport (2004, s. 39 – 40), jako jeden z mála autorů, uvádí u předsudku také jeho pozitivní rovinu. Zastává názor, že negativní předsudek vychází z předsudku pozitivního.

Předsudky mohou být stejně jako postoje individuální nebo skupinové. Hayesová (2007, s. 121) popisuje předsudek jako „*fixovaný, předem formovaný postoj k nějakému objektu projevující se bez ohledu na individualitu nebo povahu tohoto objektu. Člověk, který má předsudky, nezvažuje při posuzování druhých žádná alternativní vysvětlení*.“ Hayesová (2007) ovšem dále uvádí, že k vysvětlení předsudků existuje celá řada teoretických vysvětlení, z nichž některé definují předsudky z hlediska osobních nebo vrozených faktorů a jiné naopak popisují předsudky jako reakci na sociokulturní příčiny. Podle této autorky osoba, která má nějaký předsudek, tak při posuzování druhých jedinců i skupin nepřihlíží k žádným vysvětlením, nezohledňuje více možností jak na problematiku pohlížet.

Další definici lze uvést od Giddense (1999, s. 231). Dle něj předsudek znamená „*apriorní představy o jedinci nebo skupině, které jsou často založeny spíše na informacích z doslechu, než na skutečných poznatcích, nové informace předsudkem zpravidla neotřesou.*“

Předsudek jako takový pro nás znamená většinou něco negativního. Vztahuje se k jedinci i ke skupině a s jeho pomocí se snažíme označit takové osoby, mezi které nepatříme a snižujeme v našich očích jejich významnost. Předsudky zobecňují jednotlivé informace o objektech již po prvním setkání, nebo pouze z informací z doslechu bez osobního kontaktu. Předsudky, kterými označíme určitou skupinu, také automaticky připisuje všem jejím členům jako jednotlivcům.

Předsudek má svůj vlastní systém k vytváření určitých kategorických skupin. Existuje kategorizace předsudků, jejíž podstatou je urychlit zařazení objektů do určité skupiny. Pro jedince je využití kategorizace nezbytné k vytvoření přehledného životního systému. Podle Nakonečného (1999, s. 136) přitom předsudky mohou být naprosto iracionální, je běžné, že bývají doprovázeny falešnými představami.

Lidem předsudky v životě pomáhají například něco ospravedlňovat nebo zdůvodňovat. Pomáhají zvládat potlačené potřeby. Základní typologií je rozdělení na negativní a pozitivní. Ale stejně jako u postojů existuje celá řada typů předsudků, plynoucích z našeho běžného života. Mohou to být například předsudky ohledně výše platu, kvality bydlení, etnické a rasové rozdíly, rozličné role muže a ženy atd.

Negativní předsudky souvisí většinou s naší společností a s etnickými skupinami. Vyjadřují naši nesourodost s jinou skupinou na různých stupních vyjadřování. Nejnižším stupněm bývá osočování. Tedy verbální projev našeho předsudku. Vyšším stupněm je již vyhýbání se určitým skupinám osob, a to i za cenu určitých nesnází. Následuje diskriminace jako třetí stupeň etnického předsudku - sem patří již aktivní rozlišování, jako je snaha vyloučit nepřijatelné osoby ze svého okolí. Nejvyšší stupeň je fyzické napadnutí.

Průcha (2010, s. 70) vyjadřuje názor, že především v zaměstnání jsou tyto projevy etnických předsudků minimální. Dle něj etnické předsudky ještě neznamenají diskriminaci. O diskriminaci lze hovořit až ve chvíli, kdy dojde na faktické jednání.

Průcha (2010, s. 68 – 69) v této souvislosti jako příklad uvádí tradiční postoje Čechů k Němcům, kdy vedle předsudků o údajné německé útočnosti, agresivitě, či chuti k válčení si Češi – ale také mnohé další národy – udržují stereotyp o Němcích jako důmyslných organizátorech, důkladných a pečlivých pracovnících, nositelích technického pokroku atd. Zmíněný autor uzavírá, že předsudky lze v každém případě považovat za universální rys interkulturních vztahů, protože nejsou vázány jen na některé kultury či etnika.

1.3 Stereotyp

Stereotyp je „*příliš silné přesvědčení, spojené s nějakou kategorií. Jeho funkce spočívá v tom, že má ospravedlnit naše chování a postoj vůči této kategorii*“ (Allport, 2004, s. 215). Podstatou je již naše přednastavené vnímání okolních sociálních celků, v nichž nejsme členy.

Stereotyp zahrnuje určitý komplex představ, které lze rozdělit na skupinu jedince nebo skupiny cizí. Z tohoto pohledu se stereotypy rozlišují jako autostereotypy (příslušníci vlastní skupiny o sobě samých) nebo heterostereotypy (o cizích skupinách), přičemž u autostereotypů převládají pozitivní emoce a u heterostereotypů emoce spíše negativní.

Nejčastějšími stereotypy bývá přesvědčení, když něco soudíme, nebo nějaká obrazová představa. Poskytuje nám jistý emocionální argument, který nepotřebuje odůvodnění. Podle Řezáče (1998, s. 98) je stereotyp vnímán jako připravenost přijmout lépe (příznivěji) sama sebe nebo druhé.

Obdobně jako u předsudků, je stereotyp mnohdy spojován především s rozdílnými etnickými skupinami. V takovémto případě je jejich charakteristikou setrvačnost a konzervativnost. Pro lepší pochopení souvislosti předsudku a stereotypu uvádím citaci: „*Z hlediska teorie předsudku je schopnost stereotypů prodělat změnu velmi důležitá. Nabývají a ztrácí na síle intenzitou a nasměrováním předsudku*“ (Allport, 2004, s. 229).

Typické pro stereotypy bývá mylné připodobnění vycházející z našich zkušeností, které již ale mohou být v rozporu s aktuální skutečností. Je tak uplatňováno chybné hodnocení. Především u negativních zkušeností s celou skupinou jsou nízké kvality připisovány všem jejím členům. Zajímavostí je, že naopak u pozitivní zkušenosti jsou kvalitní vlastnosti připisovány pouze jednotlivcům.

V porovnání s předsudky mají stereotypy větší odolnost vůči změnám. Změna stereotypu je vždy dlouhodobou záležitostí, bývá i více iracionální. Stereotyp je také emočně podbarven a jeho funkce je společenská i psychická.

Utváření stereotypů je poměrně komplikované. Málokdy se podaří vysledovat celý jeho vývoj utváření, vždy je ale jisté že při vzniku působí psychologické a sociální faktory, které jsou podmíněné časem a kulturním prostředím. Po psychologické stránce vykazuje stereotyp charakteristiku naší osobnosti a individuálních rysů, přesněji řečeno, vznik stereotypu probíhá na základě naší individuality.

1.4 Netolerance

Netolerance podle Plamínka (2014) představuje reflexi vlastních zkušeností z oblasti vzdělávání dospělých, která může vyústit v nenávist a násilí. *„Je to pro nás důležité, protože víme, že dokud nepochopíme, jak různé projevy netolerance vznikají, nemůžeme hledat efektivní cesty k jejich zvládnutí. Mezi příčinami netolerance jsme objevili přirozenou lidskou potřebu zjednodušovat obraz světa, zájem někam patřit a potřebu vytěsnit vše, co do oblasti tohoto patření nezapadá, co nejdále a případně se toho i zbavit ... tento výčet ovšem není a ani nemůže být kompletní“* (Plamínek, 2014, s. 235). Citovaný autor ve svém textu velice přesně vystihnul důvody, proč bychom se měli zabývat jednotlivými projevy netolerance a jejich příčinami.

Problematika netolerance má hluboké a ovšem i zajímavé psychologické základy a souvislosti. V následujícím textu budou stručně představeny takové projevy netolerance, jako jsou především xenofobie, rasismus, dále pak sklony či tíhnutí k segregaci a konečně antisemitismus a nacionalismus.

1.4.1 Xenofobie

Jedná se o jistý druh strachu. Strach je pro lidskou psychiku přirozený a během života se ho učíme zvládat. Xenofobie má základy ve slově Xénos, což v překladu znamená příchozí, cizí. Ve spojení s fobií se xenofobie vyznačuje strachem z neznámého a navenek se projevuje nedůvěrou a nepřátelstvím (Šišková, 1998, s. 12).

Na xenofobii lze pohlížet jako na termín sociologický i politický. Laicky řečeno, jedná se o strach z cizinců, neznámých míst nebo lidí. Může být také strachem z jiné kultury a tradic. Je brána jako základ různých ideologií, kterými jsou například rasismus nebo nacionalismus. Bohužel z ní také pramení pronásledování cizinců. Z politického pohledu se jed-

ná o svobodný postoj a není tak regulován právem, neobjevuje se v žádných právních předpisech. Ovšem stejně jako u rasismu již aktivní chování předmětem práva je.

„Ačkoli je xenofobie všeobecně rozšířena, není jediným projevem chování vůči cizincům. Celosvětově je rozšířena rovněž pohostinnost vůči cizím. Xenofobie a pohostinnost nejsou v rozporu: cizí jednotlivec většinou nepředstavuje pro určitou skupinu ohrožení, cizí skupina však již zpravidla ano“ (Čeněk, Smolík, Vykoukalová, 2016, s. 203).

1.4.2 Rasismus

„Rasismus je sociální, respektive sociokulturní fenomén, vycházející z rasových předpokladů nebo teorií, zdůvodňujících a obhajujících rasovou nerovnost“ (Dacík, 2001, s. 78).

Rasistický postoj vyjadřuje především nepřátelské pocity a postoje vůči příslušníkům jiné rasy. Většinou bývá součástí ideologie. Odlišnosti a biologické nerovnosti vycházejí na povrch v situacích, kdy nastává politická změna nebo se stupňuje nějaká společenská krize. Obsah rasismu není jednoznačný, těžko se definuje. V pojmu je skryto mnoho jevů a jejich důležitost závisí na každém z nás individuálně. Těmito jevy jsou především postoje, názory nebo předpoklady.

Existují různé formy rasismu. Například biologický, kulturní, institucionální aj. Představuje také jistou ideologii, což znamená, že jsou přeceňovány nebo ignorovány některé názory. Rasismus může být brán jako rasový předpoklad, rasová diskriminace nebo jako rasová segregace (Dacík, 2001).

Lze jej také rozdělit na tzv. měkký a tvrdý rasismus, kdy měkký představuje spíše pasivní společenský postoj, jako je například omezování, vylučování, diskriminace nebo rozlišování. Tvrdý rasismus je již agresivní a může být právně postižitelný. Zahrnuje takové činy, jakými jsou ničení, hanobení, vyhrožování, násilí atd.

Podle Šiškové (1998, s. 13) všechny rasové teorie vychází z představ, že lidstvo je rozděleno na nižší a vyšší rasy. Vyšší rasy jsou označovány jako tvůrčí a schopné vládnout. Nižší je naopak nutné vést pro jejich neschopnost k tvořivosti.

1.4.3 Segregace

Segregace představuje jeden ze způsobů soužití příslušníků více národů, ras či náboženství na určitém místě, tedy na území určitého státu nebo obce. Segregace je v této souvislosti obvykle chápána v prostorovém slova smyslu. Je však mimo jakoukoli pochybnost, že může mít – či spíše má – také své psychologické aspekty.

Čeněk, Smolík a Vykoukalová (2016, s. 52) hovoří o tom, že kritériem či základním principem pro segregaci ve společnosti může být rasový, etnický, majetkový, zdravotní, kulturní či náboženský princip.

Princip segregace přitom vychází z toho, že určitá menšinová skupina je fyzicky oddělena od majoritní společnosti, přičemž tento proces je často provázen představou, že příslušníci dané menšiny jsou méněcenní. Výše zmíněná autorská trojice připomíná, že rasovou segregaci podporovala např. jihoafrická ideologie apartheidu. V současné době pak jsou mnohá severoamerická města ve skutečnosti segregovaná na základě etnické příslušnosti svých obyvatel. Segregace představuje strategii dominantní skupiny či kultury, která má vést k udržení kulturní identity jednotlivých skupin, mezi nimiž však nedochází k intenzivnějším vzájemným kontaktům. V případě, že snaha o izolaci představuje dobrovolné rozhodnutí příslušníků menšinové či nedominantní skupiny, pak se nejedná o segregaci, nýbrž o separaci. Ovšem stejně jako v případě segregace se jedná o projev snahy o udržení si specifické kulturní identity příslušné skupiny. Proces separace se v posledních desetiletích projevuje nejen v některých aglomeracích Spojených států amerických, ale také západní Evropy, kde existují městské čtvrti přistěhovalců a jejich potomků, jejichž kultura se výrazně odlišuje od kultury majoritní společnosti. Proces separace vede k tomu, že se menšina neintegruje do většinové společnosti a naopak vzniká jakási paralelní společnost.

Problematicke segregace v městském prostoru se podrobně věnují Jiří Šubrt a kol. (2014), kdy upozorňují na tzv. residenční segregaci a sociální exkluzi související s etnografií městské chudoby. Prostorové formy segregace v městském prostoru jsou jedním z fenoménů postindustriální společnosti, přičemž v mediálním, politickém, ale i veřejném diskursu jsou spojovány s takovými výrazy, jako je ghetto, sociálně vyloučené lokality, sociální ubytovny, ubytovny pro neplatiče, prostorová koncentrace nepřizpůsobivých, tzv. domy hrůzy atd. Residenční segregace představuje jeden ze základních a nejviditelnějších projevů sociální exkluze v městském prostoru. Jedná se o stav či proces vylučování některých sociálních či etnických skupin do různých uzavřených nebo segregovaných oblastí na základě jejich sociokulturních charakteristik a socioekonomického statusu. Zmíněný autorský kolektiv však upozorňuje, že určitá míra segregace je zcela přirozeným důsledkem neregulovaných forem nerovností ve společnosti a nerovnoměrného rozvoje měst. Pokud však segregace probíhá na základě takových připsaných charakteristik jako je etnicita, národnost, rasa nebo náboženství, pak lze již hovořit o diskriminaci.

1.4.4 Antisemitismus

Antisemitismus představuje jeden z historicky nejznámějších a také nejvíce prozkoumaných projevů netolerance a předsudků. Konkrétní projevy antisemitismu – především pak jeho extrémní projev v podobě holocaustu – rovněž představují memento toho, k jak tragickým následkům až může netolerance vést.

Antisemitismus má mnoho společného s rasismem. Někteří označují antisemitismus jako širší pojetí rasismu. Danics a kol. (2008, s. 127) s tímto ovšem nesouhlasí. Tito autoři tento pojem definují jako samostatnou kategorii a pro své tvrzení uvádí několik důvodů, zejména kladou důraz na neměnnost objektu protižidovské nenávisti. Buď jsou jím Židé jako samostatné kategorie lidí, nebo Izrael jako židovský stát. U rasizmu to takto nefunguje. Zde se objekty liší v prostoru a čase a to nejen kulturně, ale také antropologicky. Antisemitismus vznikl jako reakce na strach, že Židé chtějí ovládnout ty, kteří mají německý původ. Již předpona pojmu dává svůj charakter. Anti znamená odpor. Semita je označení pro semitské národy, které nezahrnují pouze Židy, patří sem například i Arabové, přičemž pojem má vyjadřovat odpor pouze k židovské rase.

Na základě jeho povahy vychází buď z náboženství, z rasizmu nebo jako politický pojem. Náboženský antisemitismus je nejstarší forma. Vychází z biblických základů a zde je judaismus jakýsi konkurent křesťanství. Pokud je východiskem rasizmu, bývá jeho forma postavená na nebezpečné nenávisti. Antisemitisté vycházejí z myšlenek o Darwinově evoluci. Dle jeho zastánců jsou Židé podřadnou rasou.

Podle Sterna (2004) politický antisemitismus spadá již do moderní doby. Vychází z existence samostatného státu Izraele. Popírá rovnoprávnost jeho národa se suverenitou ostatních suverénních států.

1.4.5 Nacionalismus

Nacionalismus lze definovat jako jistý politický princip, který z kulturní podobnosti činí fundamentální sociální pouto. „*At' už mezi lidmi existují jakékoli principy autority, jejich legitimita závisí na tom, že členové dané skupiny patří ke stejné kultuře*“ (Gellner, 2003, s. 17).

Často je spojován s nadřazeností svého národa. Jako ideologie tak zdůrazňuje vlastní národ a jeho charakter. Zastává názor, že lidé by měli v první řadě pochopit vlastní národní společenství a teprve poté mohou být členy jiného národního seskupení. Příslušníci ke

skupině musí umět přinášet oběti, pokud to bude žádat obrana nebo zájmy národa, a to bez ohledu na újmu jiných zájmů. „*Nacionalismus obvykle ústí do požadavku, aby každá národnost byla organizována ve svrchovaném státě*“ (Miller, 1995, s. 328).

Vznik nacionalismu souvisí s dobou, kdy v Evropě od 19. století probíhalo mnoho revolucí. Docházelo ke změnám hranic států a s příchodem průmyslové revoluce dle Gellnera (2003) přišel také nacionalismus.

Andrew Heywood (1994) v této souvislosti rozlišuje především liberální, konzervativní a rozpínavý nacionalismus. Nejstarší formou nacionalismu je nacionalismus liberální, jehož počátky sahají k Velké francouzské revoluci. Tento typ nacionalismu staví na myšlence svobody a rovnosti a tvrdí, že každý národ má právo na svobodu a sebeurčení. Liberální nacionalismus považuje národy za sobě rovné a usiluje o vytvoření světa míru, světa nezávislých národních států, které se navzájem hluboce respektují. Konzervativní nacionalismus je charakteristický již pro ustavené národní státy. Jeho cílem tedy není vznik národního státu, nýbrž zachování jednoty národa povzbuzováním vlastenecké loajality a hrdosti. Do národa by v tomto pojetí měly být integrovány všechny sociální vrstvy. Zakládá se tedy na solidaritě, tradicích a společných dějinách. Ovšem rozpínavý nacionalismus je charakteristický svým šovinismem, vírou v nadřazenost a vůdčí postavení vlastního národa. Právě podle rozpínavého nacionalismu jsou některé národy díky svým charakterovým rysům nadřazené jiným. Tento typ nacionalismu se proto pojí s rasismem, pocitem kulturní nadřazenosti, ale také imperialismem a militarismem. Jeho projevem může být např. fašismus.

2 LIDSKÁ MIGRACE

Pojem migrace má svůj původ v latině, konkrétně ve slově „*migratio*“. Znamená stěhování, přestěhování se. Je odvozené od „*migro*“, „*migrace*“, tedy odstěhovat se, vystěhovat se, přesídlit se. V sociologii tento pojem charakterizuje studium pohybu, stěhování či přesídlování lidí a to bez ohledu na to, zda je tento pohyb permanentní či dočasný, dobrovolný nebo nedobrovolný.

2.1 Migrace

Migrací se v současné době zabývá řada autorů. Drbohlav (1999, s. 75) definuje tento pojem jako „*jednu z forem prostorové mobility obyvatelstva. Tou rozumíme pohyb obyvatelstva v geografickém prostoru z důvodu uspokojování potřeb v širším významu tohoto pojmu (blíže např. Kühl 1975, Anděl, Bičík 1980, Čermák 1993). Prostorová mobilita není pouhým fyzickým přemístěním, ale je to též proces výběru místa, spojený s emocionální vazbou k objektům či prostorovým celkům. Logicky taky souvisí s organizací a využíváním prostoru.*“

Pavlík, Kučera a kol. (2002, s. 607) definují migraci jako „*stěhování*“. Dle těchto autorů migrace představuje pohyb mechanický, což znamená geografickou mobilitu mezi dvěma státy neboli dvěma územními jednotkami, které představují trvalou změnu místa pobytu.

Matoušek (2016, s. 102) rozděluje migraci na mezinárodní migraci a migraci státní neboli interní. Mezinárodní migrace je migrace mezi dvěma státy. Interní migrace neboli vnitřní migrace poté představuje pohyb obyvatel či skupin obyvatel uvnitř jednoho státu nebo území, které je vymezené určitými hranicemi. Z toho je tedy možné vyvodit, že oproti mezinárodní migraci, migrace interní nepředstavuje změnu počtu obyvatel v daném státě.

Dále autor migraci rozděluje na migraci trvalou a dočasnou. Trvalá migrace má dlouhodobý charakter. Dočasná migrace je migrace, která je sezónní. Většinou se jedná o migraci, která je realizována za prací. I tento typ migrace je možné dále rozdělit a to na migraci krátkodobou a dlouhodobou. Krátkodobá je do jednoho roku, dlouhodobá je migrace, která přesahuje jeden rok.

Poté je možné migraci dle Baštecké a kol. (2013, s. 218) dělit na migraci dobrovolnou a nucenou. Nucená migrace obyvatel představuje pohyb uprchlíků v důsledku konfliktů,

přírodních katastrof či v důsledku změny životního prostředí. Příkladem takovéto migrace je např. stavba přehrady Tři soutěsky v Číně. Dobrovolná migrace je takový typ migrace, ve které je pohyb osob dobrovolný a vědomý. Do tohoto typu migrace je možné zasadit např. pracovní migraci, či migraci za účelem studia či za rodinou.

Obyvatelé jednoho státu jsou většinou k migraci donuceni určitými faktory. Tyto faktory jsou opět dle Oldřicha Matouška (2016) ekonomické, politické a náboženské předsudky.

Kunešová a Cihelková (2002, s. 86) uvádí, že mezi ekonomické důvody, které vedou k vytváření mezinárodní migrace, je možné zařadit především výrazné rozdíly v životní úrovni obyvatel, ve výši reálných mezd. Dále je možné do oblasti ekonomických důvodů migrace zařadit i zahraniční investice do určitých oblastí, do kterých poté směřují pracovníci z důvodu vytváření ekonomických příležitostí. Z toho lze vyvodit, že migrační toky mezi zeměmi vznikají především z méně rozvinutých zemí do rozvinutějších zemí.

Kunešová a kol. (2002) dále spatřují za důvody migrace také rodinné důvody, či přírodní katastrofy, které mohou výrazně zhoršit ekonomickou situaci obyvatelstva dané země

2.2 Historie migrace

První počátky migrace je možné zaznamenávat od prvopočátku lidské existence. Jak uvádí Kutnohorská (2013, s. 15), je migrace součástí lidské společnosti od nepaměti a je nedílnou součástí každodennosti. S migrací je však nutné také počítat i do budoucnosti.

Lidé i celé národy se stěhovali již v době kamenné, a to z jakýchkoliv důvodů. Nejčastějšími důvody v pravěku bylo stěhování do míst s dostatkem potravy. Lidé se začali následně usazovat trvale na určitých místech, začali obdělávat půdu a klíčovým motivem migrace bylo nalezení zemědělské půdy nebo nalezení míst s větším bezpečím. I přes to, že lze migraci spatřit již u prvních lidí, je migrace přisuzována především moderním společnostem.

I přes to je možné nalézt významné migrační vlny i v dávné historii. Mezi tyto významné migrační vlny, které byly patrné již před našim letopočtem, je možné zařadit velkou řeckou kolonizaci. Ta se odehrála na území dnešní Evropy mezi 8. až 6. stol. p. n. l. Jejimi příčinami bylo přelidnění řeckého pobřeží a nedostatek orné půdy. Lidé tak migro-

vali a soustavně osidlovali pobřeží Středozemního a Černého moře (Kolektiv autorů, 1989, s. 409). Další velký migrační tok byl patrný na přelomu středověku a starověku. Lze jej označit za Biblický Exodus. Byla to nejrozsáhlejší migrační vlna, která měla za následek přeměnu severní Afriky a Evropy. Za další významný migrační tok náleží vyhnání muslimů a židů ze Španělska či osídlování Nového světa. Další migrační toky je možné spatřit v období 4. až 7. století n. l. a to v Athénách, Byzantské říši, Římském impériu i ve Velké Moravě. Zde byly patrné velké přesuny obyvatel. Toto období se označuje za stěhování národů. To počalo nájezdy Mongolů a Hunů do Evropy a do prostoru dnešního Ruska. Tito nájezdníci tak donutili germánské a slovanské kmeny k přesídlování. Toto stěhování národů mělo vliv na konec římského císařství. Počáteční pohyb jednotlivých kmenů především poté Hunů a následný tlak, vedl k novému rozmístění bývalých kmenů po celé Evropě (Mudra, 2007, s. 16).

Martin a Widgren (2002, s. 20) konstatují, že na našem kontinentu začaly být významné vlny migrace patrné cca od 15. století a vyvrcholily v 19. století. Nejprve docházelo k emigraci obyvatel z Evropy do Ameriky a to především z důvodů náboženských. To se týkalo především odchodu hugenotů z Francie, puritánů z Anglie, španělských židů atd. Poté přibližně od 17. století byla patrná změna migračních trendů. Začalo docházet spíše k migraci jednotlivců, než celých národů. S tím také souvisí změny příčiny migrace. Za klíčové příčiny migrace se začaly stávat důvody ekonomické. Lidé tak začali ve velké míře odcházet do měst a do jiných vyspělých oblastí, kde začali nacházet vhodné podmínky pro život a obživu.

Eltis (2007, s. 101) k tomu uvádí, že to se také stalo hlavními důvody migrace v 18. století v Evropě. V této době lidé emigrovali z Evropy především z ekonomických důvodů. V následném století opustilo z těchto důvodů Evropu přibližně 50 milionů obyvatel. Poslední významné migrační toky, které měnily evropský kontinent, byly patrné v 60. letech minulého století, kdy byly migrační toky rozpoutané studenou válkou.

Obrovských migračních toků dle Čejky (2002, s. 200) bylo v Evropě dosaženo v rámci druhé světové války a těsně po jejím ukončení. Miliony evropských obyvatel v rámci druhé světové války odešly. Např. pro Židy to byla jediná možnost, jak se vyhnout Holocaustu. Ti odcházeli především do Palestiny, kde došlo k růstu obyvatel v době války ze 175 tis. na 553 tis. Beranová dále (1985, s. 305) shrnuje, že po druhé světové válce byly patrné migrační toky v rámci Evropy. Např. došlo k velkému odsunu Němců z bývalého Česka. To se týkalo přibližně odsunu 3 milionů lidí s německou národností. Změnou hranic Pol-

ska došlo k přesunu cca dalších 2 milionů Poláků z nově vytvořeného území Sovětského svazu na území Polska. Dále došlo k odsunutí polských Ukrajinců do Sovětského svazu.

Podle Bureše (2008, s. 117) nastal přibližně po v 60. letech v Evropě z pohledu migrace zlom. Došlo k tomu, že Evropa začala být cílem řady migrantů z různých částí světa. Na náš kontinent tak přicházeli migranti z Indonésie. Ti přicházeli především do Nizozemí. Další cílovou zemí byla Anglie. Do ní přicházeli lidé z Pákistánu. Do Francie mířili migranti z Alžírsko atd. Všichni tito migranti byli motivováni především ekonomickými motivy. Konkrétně tedy v sedmdesátých letech migrovalo na evropský kontinent cca 2 miliony osob. V osmdesátých letech migrovalo 1,6 milionu osob a v devadesátých letech migrovalo cca 2 miliony osob.

Dále výše uvedený autor popisuje, že v průběhu tzv. Studené války, respektive v době od roku 1947 až 1991 docházelo k přesunu obyvatel Evropy. Ti tak migrovali mezi západní části Evropy a východní části Evropy. Na druhou stranu však začali přicházet do západní Evropy migranti z Afriky, protože západní Evropa zažívala ekonomický boom. Vznikala zde volná pracovní místa, která nebyla obsazována z důvodu nedostatku pracovních sil. Proto některé státy realizovaly ve velkém náborů nových pracovníků ze zahraničí. Např. Německo a Belgie uzavřely imigrační úmluvy s Tuniskem a Marokem. Francie uzavřela podobnou smlouvu s Afrikou atd. Příliv těchto migrantů se stal výhodný jak pro evropské státy, tak pro tyto uvedené státy, ze kterých proudili migranti. Bylo to z toho důvodu, protože v těchto zemích byla nízká úroveň ekonomiky, vysoká nezaměstnanost a vysoký populační růst. Země také těžily z peněz, které emigranti zasílali svým rodinným příslušníkům. Je zde nutné připomenout, že cílem evropských států bylo získat krátkodobé pracovní migranty. Ti se zde však začali usazovat natrvalo. Začátkem 80. let se však v důsledku ropné krize začala situace měnit a hlavní cílové země, kterými bylo především Německo, Francie a Belgie začaly těmto migrantům klást administrativní překážky. To však nezabránilo dalšímu příchodu migrantů. Od 80. let tak docházelo k přílivu cca 1 milionu imigrantů v 70. až 90. letech. Záhy na to došlo k růstu migrantů cca na 2 miliony ročně.

2.3 Imigrace

Pojem imigrace představuje směr pohybu obyvatelstva dovnitř, tedy do určitého státu. Jak je již jisté patrné, každý pohyb migranta nabývá obou těchto forem. Z jedné oblasti se emigruje, do druhé se imigruje. V centru pozornosti imigrace tak stojí uprchlík neboli běženeček. Je to takový člověk, který opouští určitý stát kvůli různým důvodům, proto

je možné, tyto uprchlíky rozdělit. V první řadě je možné považovat uprchlíky za politické uprchlíky, kteří odcházejí kvůli represivnímu režimu v původní zemi. Dále je možné spatřit ekonomické uprchlíky, kteří svou zemi opouštějí z důvodu špatné ekonomické situace atd.

Dle Ministerstva vnitra České republiky (2016) je v rámci imigrace možné hovořit i o ilegální imigraci, což představuje pohyb obyvatel do cílové země, při které nějakým způsobem dochází k porušení platné legislativy země v oblasti pobytového nebo pracovního režimu. Ministerstvo vnitra České republiky za nelegální migraci obecně považuje nelegální přechod hranic (ať do České republiky nebo z České republiky) a nelegální pobyt uvnitř území (např. pobývání na území země i přes vypršení povolení k pobytu).

Je ovšem velmi nesnadné ji zachytit a systematictěji analyzovat. Základním zdrojem informací o nelegální migraci je databáze cizinecké policie.

Z tohoto důvodu je velmi důležitá imigrační politika každého státu. Česká republika, stejně jako jiné členské země Evropské unie mají jednotnou migrační politiku, která se zaměřuje na prosazování a účinné provádění migrační politiky s jednoznačnými východisky. Tato politika je realizována jako nástroj regulace migrace.

Smyslem současné imigrační politiky je podle Ministerstva vnitra (2016) přijímat jen legální migranty, pomoci jim v rámci vstupních procesů s cílem zaměřit se na potřebu zachování konkurenceschopnosti naší země v globálním prostředí ekonomickém. Dále je smyslem politiky pomoci těm migrantům, kteří nepřišli legální cestou, nebo těm, kteří byli donuceni, zajistit přístup k mezinárodní ochraně nebo návrat do původní země a to tak, aby byl zajištěn princip non-refoulement. Dále se snaží vláda České republiky pomocí platné migrační politiky zajistit takovou výši integrace cizinců, která bude mít dlouhodobý charakter, která zamezí růstu bezpečnostních rizik a negativním společenským jevům, bude směřovat k soudržnosti společnosti a také k ochraně práv členů země. V neposlední řadě se snaží realizovat vnější dimenzi migračních politik, včetně pomoci uprchlíkům a podpory bezpečnostní stabilizace a sociálně-ekonomického rozvoje zdrojových a tranzitních zemí migrace.

V současné době se hovoří o imigraci ve spojení s krizí. Migrační krize se stává cílem debat laické i odborné veřejnosti. Lidé imigrují do Evropy z nejrůznějších důvodů. Mezi klíčové důvody současné migrace je možné zařadit především válečné konflikty v různých zemích, kde jsou porušována lidská práva nebo zde existuje vysoká chudoba. Velkou část tvoří především lidé ze Sýrie, kteří zde jsou mučeni a zotročováni. Dále jsou to především

ekonomické záměry imigrantů. O vývoji imigrantů, tedy o přicházejících přistěhovalcích do Evropské unie, hovoří následující tabulka. Ta vypovídá o hrubé míře migračního salda. Je to podíl přírůstku stěhování a průměrného stavu lidí v daném regionu a daném roce. Tyto údaje jsou uváděny na 1000 obyvatel. Z ní je patrné, že skutečně přibližně od roku 2002 dochází k růstu imigrantů na území Evropské unie, přičemž cílovými zeměmi byly především Německo, Itálie, Velká Británie atd. Od roku 2009 je poté patrný mírný propad počtu imigrantů, který opět v roce 2013 výrazně narostl, ale v roce 2014 opět mírně propadl. V roce 2015 je patrný nárůst počtu migrantů na 3,7. Následující tabulka vyobrazuje vývoj hrubého migračního salda do Evropské unie v letech 1990 – 2015.

Tabulka 1. Vývoj hrubého migračního salda do Evropské unie.

1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
1,5	0,7	2	1,9	1,3	1,4	1,2	1	1,1	1,9	1,7	1	3,2
2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
3,6	3,4	3,1	2,8	3,1	2,4	1,4	1,5	1,4	1,8	3,4	2,2	3,7

(Zdroj: Databáze Eurostatu)

Mezi lety 2000 a 2010 představoval počet vysídlených osob cca 40 milionů. Od roku 2014 však došlo k nárůstu tohoto počtu cca o 20 milionů obyvatel. Toto číslo tak představuje nejvyšší migraci v posledních desetiletích. Tito uprchlíci pocházejí z různých zemí. Přibližně však cca polovina pochází ze tří zemí, kterými jsou Sýrie, Afghánistán a Somálsko. Ze Sýrie je cca 4 mil. obyvatel, z Afghánistánu je cca 2,5 mil. obyvatel a ze Somálska je cca 1,11 mil. obyvatel (Jungwirth, Tomek, Šmída, 2015).

2.4 Emigrace

Emigrace představuje opačný stav jako imigrace. Je to tedy vystěhování lidí z dané země. Tento pojem vyjadřuje tedy ve své podstatě směr pohybu obyvatel ven ze státu. V čele emigrace jsou emigranti, což jsou osoby, které opouštějí původní zemi s cílem vystěhování se do jiného státu za lepšími ekonomickými či životními podmínkami. V současné době mezi primární migrační státy náleží tyto tři státy Somálsko, Sýrie a Afghánistán. Poté to jsou např. Irák, Súdán, nebo Středoafriická republika.

2.5 Reemigrace

Pojem reemigrace představuje návrat emigrantů do své původní vlasti. Nejedná se však o lehký proces, jak by se mohlo někomu zdát. Lidé, kteří se totiž vrací do své původní země, se musí přizpůsobovat původní kultuře, což je dle Kutnohorské, J., mnohdy mnohem složitější a obtížnější, než přizpůsobování se nové kultuře. Při návratu do původní země se totiž mohou vyskytnout nemalé problémy. Je - li reemigrace organizována státní mocí, jedná se o repatriaci.

3 UPRCHLÍK

Uprchlík, jinými slovy také běženeček, je podle Grince (2010, s. 208 – 2010) člověk, který svůj stát opustil primárně kvůli tzv. neutěšené situaci, přičemž z odborného hlediska je možné uprchlíky dělit např. na ekonomické uprchlíky, kteří ze své země utekli kvůli špatné hospodářské situaci, dále politické uprchlíky či válečné uprchlíky, kteří svoji zemi opustili kvůli válce. To, co tedy uprchlíky odlišuje od ostatních jedinců, je primárně fakt, že je nutné jim poskytnout humanitární pomoc a s tím spojenou mezinárodní ochranu. Všeobecně platí, že řada lidí může vyhledat pomoc o ochranu svých práv u státních či vládních institucí, avšak uprchlíci žádnou takovou ochranu nemají, protože většinou prchájí před násilím či terorem, které bezprostředně ohrožují jejich životy. Právě proto uprchlík nemůže fakticky využít ochranu své vlastní vlády. Podle Buryánka a kol., (2002) každý uprchlík by měl mít v hostitelské zemi stejná práva, jako každý legálně žijící cizinec, který zde žije. Jsou to především právo na svobodu pohybu, ekonomická a sociální práva, právo na zdravotní péči a právo na vzdělání. Oproti tomu by žadatelé o azyl i ti, kterým už byl udělen, měli respektovat právo země, ve které požívají azylu.

3.1 Vymezení termínu „uprchlík“

Česká republika, byla jak tvrdí Jurman (2002), velmi dlouho tzv. tranzitní zemí, přes kterou se velké množství uprchlíků z Asie či z Afriky snažilo dostat na západ - do Evropské unie. Později se však i Česká republika stala cílovou zemí, kde je vysoká životní úroveň, a proto velké množství osob, které hledali či hledají obživu ve státech bohatších, než je jejich země, projevuje zájem se zde usadit. Uprchlíci získávají dle Úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951 v mnoha směrech shodné právní postavení jako občané státu, ve kterém se nachází – např. kromě práv, která jsou vázaná úzce ke státní příslušnosti (volební právo). Používají veškerá práva a svobody jako jiní cizinci, kteří se na území státu nachází.

Ze všeho nejdříve je nutné termín „uprchlík“ definovat a až poté je pozornost orientována na postavení uprchlíků z hlediska mezinárodního a také českého práva.

3.1.1 Definice uprchlíka

Charta Spojených národů a Všeobecná deklarace lidských práv potvrzují zásadu, že **všichni lidé mají užívat základní práva a svobody, a to bez diskriminace**. Spojené národy projevily již v minulosti hlubokou účast s uprchlíky a usilovaly zajistit uprchlíkům

co největší možnost užívat těchto základních práv a svobod. Je totiž více než žádoucí, aby předcházející mezinárodní dohody, které se týkají právního postavení uprchlíků, byly neustále revidovány a také sjednoceny, a aby byl díky nové dohodě rozšířen rozsah a také ochrana uprchlíků. Výše popsaným vývojem tak mezinárodní společenství již v roce 1951 dospělo k nutnosti vytvořit jasnou a přesnou definici uprchlíka. „*Pro účely zmíněné úmluvy se pojem uprchlík vztahuje na kteroukoliv osobu, která byla považována za uprchlíka dle dohod z 12. května 1926 a 30. června 1928, nebo podle úmluv z 28. října 1933 a 10. února 1938 a podle protokolu ze 14. září 1939 nebo též podle ustanovení Stanov Mezinárodní organizace pro uprchlíky; Rozhodnutí o odepření postavení uprchlíka učiněná Mezinárodní organizací pro uprchlíky během činnosti této organizace nezabraňuje udělení uprchlického postavení osobám, které splňují podmínky odstavce 2 tohoto článku: v důsledku událostí, které nastaly před 1. lednem 1951, se nachází mimo svou vlast a má oprávněné obavy před pronásledováním z důvodů rasových, náboženských nebo národnostních nebo z důvodů příslušnosti k určitým společenským vrstvám nebo i zastávání určitých politických názorů, je neschopna přijmout, nebo vzhledem ke shora uvedeným obavám, odmítá ochranu své vlasti; totéž platí pro osobu bez státní příslušnosti nacházející se mimo zemi svého dosavadního pobytu následkem shora zmíněných událostí, a která vzhledem ke shora uvedeným obavám se tam nechce nebo nemůže vrátit*“ (Molek, 2010, s. 9 – 10).

Baštecká a kol. (2013, s. 221) stručně shrnují, že termínem „*uprchlík*“ v prostředí Evropské unie v současné době označujeme státního příslušníka třetí země, kterému bylo přiznáno právní postavení uprchlíka ve smyslu Úmluvy o právním postavení uprchlíků neboli tzv. Ženevské úmluvy a který je oprávněn pobývat na území některého z členských států Evropské unie. V České republice se pak podle výše zmíněného autorského kolektivu jedná o osobu, které bylo přiznáno postavení uprchlíka. Taková osoba je označována jako azylant, protože současná legislativa České republiky termín uprchlík nepoužívá.

3.1.2 Práva a povinnosti uprchlíků

Každý uprchlík má povinnosti vůči státu, ve které se momentálně nachází, což ve své podstatě znamená, že se musí podrobit všem zákonům a nařízením, které souvisí s udržováním veřejného pořádku v zemi. V čl. 3 Úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951 se jednotlivé smluvní státy zavazují k dodržování ustanovení, která jsou touto

úmluvou definována, a to vůči všem uprchlíkům bez rozlišování rasy, země původu či náboženství.

Uprchlíckým statutem (právní postavení) je souhrn všech práv, výhod a také především i povinností uprchlíků. Jednotlivá práva uprchlíků, která jsou obsahem kapitol II. a III. uvedené úmluvy, je možné rozdělit dle tzv. režimu zacházení – režim národní, režim nejvyšších výhod a režim nejpříznivějšího zacházení (zvláštní cizinecký režim). Co se týče národního režimu, je možné hovořit o povinnosti státu uprchlíkům zajistit naprosto stejné právní zacházení jako s vlastními občany země – ochrana autorských práv, svoboda náboženského vyznání, právo na základní vzdělávání, veřejná podpora, sociální zabezpečení, pracovní zákonodárství a především je nutné zmínit také to, že uprchlíkům je zajištěn svobodný přístup ke všem soudům, a to na území smluvních států. Co se týče režimu nejvyšších výhod, tak lze zmínit čl. 15, ve kterém se uprchlíkům uznává právo sdružovací a právo na zaměstnání. „*Pokud jde o nepolitická a nezisková sdružení a odborové svazy, smluvní státy se zavazují zaručit uprchlíkům zákonně se nacházejícím na jejich území nejpříznivější zacházení poskytované za stejných okolností všem ostatním cizincům*“ (Úmluva o právním postavení uprchlíků z roku 1951, s. 3).

Tedy, jak tvrdí Šturma (2010, s. 57 – 58), poslední režim, režim nejpříznivějšího zacházení, spočívá ve snaze vytvořit co nejvýhodnější podmínky pro následné zacházení s uprchlíky. Státu je zakázáno jednat s nimi hůře než s jinými cizinci.

3.2 Uprchlík z pohledu práva

Stejně jako není možné si v rámci vnitrostátního práva odmyslet právo správní, ústavní, finanční či trestní v podobě nedílné součásti soustavy celého veřejného práva, není možné si ani v rámci mezinárodního nevšimnout různých právních odvětví – např. mezinárodní uprchlické právo, či mezinárodní právo lidských práv.

3.2.1 Mezinárodní právo uprchlické

Jílek, Šturma a Čepelka (1997, s. 128 - 130) uvádí, že předmětem mezinárodního uprchlického práva, což je subsystém veřejného mezinárodního práva, je především regulace vztahů mezi jednotlivými státy, které se dotýkají zacházení s uprchlíky, a to včetně právní úpravy jejich práv a povinností. Mezinárodní uprchlické právo je tak hraničním subsystémem, který se nachází mezi právem cizineckým a mezinárodní ochranou lidských práv, přičemž navzájem dochází k jejich prolínání a ovlivňování. Z hlediska mezinárodní-

ho má uprchlické právo velmi blízko právu lidských práv a také humanitárnímu právu. Ženevská úmluva o ochraně civilních osob za války z roku 1949 upravuje problematiku uprchlíků, a to v době ozbrojeného konfliktu, čímž se do jisté míry liší od uprchlického práva, které uprchlíkům garantuje ochranu ve své podstatě kdykoliv. Co se týče souvislosti mezinárodního uprchlického práva s právem lidských práv, tak zde je nutné zmínit se o existenci tzv. katalogu základních lidských práv, které je součástí uprchlického práva na univerzální úrovni.

Baštecká a kol. (2013, s. 221) konstatují, že v současné době institut azylu či uprchlictví v nějaké době uplatňuje 144 států, které ratifikovaly Úmluvu Organizace spojených národů o právním postavení uprchlíků, a to často přímo v podobě ústavních zákonů. Molek (2010, s. 10) v této souvislosti připomíná, že Úmluva o právním postavení uprchlíků je někdy označována jako Magna Charta uprchlíků. Přičemž v ní citovaná definice uprchlíka byla jedním z nejobtížnějších bodů jednání ad hoc výborů a orgánů OSN, které Úmluvu o právním postavení uprchlíků připravovaly již od roku 1948. Výsledek jednání pak byl příznivý spíše podle potřeb západoevropských států, protože definice fakticky zahrnuje mimo jiné i migranty motivované ideologickým odporem ke komunismu z let těsně po vytvoření bloku komunisty ovládaných států ve střední, východní a jihovýchodní Evropě. Molek proto vyznění Úmluvy o právním postavení uprchlíků přisuzuje jistou „západnost“, která je podle něj zjevná již v tom, že definice uprchlíka je postavená spíše na respektu k občanským právům, než k právům hospodářským a sociálním.

V kontextu výše uvedeného pak Baštecká a kol. (2013, s. 221) konstatují, že mnozí politici, intelektuálové a aktivisté vyžadují revizi Úmluvy Organizace spojených národů o právním postavení uprchlíků, která podle nich již neodpovídá současnému geopolitickému a socioekonomickému rozložení ve světě. Udělení azylu na základě Ženevské úmluvy se totiž vztahuje výlučně na důvody rasové, náboženské, národnostní, na příslušnost k určité sociální skupině nebo za zastávání určitých politických názorů, kdy jednotlivec musí prokázat perzekuci ze strany státní moci. Avšak takové všeobecné situace nouze, jako jsou např. chronická chudoba, ale také občanské války, přírodní katastrofy, hladomory, epidemie atd., jsou jako důvody k udělení azylu zatím vyloučeny. Mnozí intelektuálové a osobnosti rozvojových zemí proto začali klást oproti požadavku na universalitu lidských práv požadavek universalitu životních podmínek. Výše zmíněný autorský kolektiv zdůrazňuje, že se v této souvislosti hovoří o tzv. třetí generaci lidských práv a v rámci debat

na půdě Organizace spojených národů se stále častěji začaly řadit základní lidské potřeby před zajišťování individuálních svobod, majetku a před ochranu práv.

3.2.2 Uprchlík v Českém právu

Tato podkapitola je primárně zaměřena na problematiku právní úpravy postavení uprchlíka či azylanta v Českém právu. Na úvod této kapitoly však bude vhodné uvést tuto problematiku do širšího kontextu.

Čeněk, Smolík a Vykoukalová (2012, s. 45 – 46) připomínají, že v současné České republice je problém přistěhovalectví stále chápán jako cosi spíše okrajového, ač jeho význam postupně roste. Zmíněná autorská trojice na základě reflexe různých sociologických šetření uvádí, že většina české veřejnosti nepovažuje imigraci za příliš přínosnou. Ve společnosti vesměs převládá názor, že migraci provázejí negativní jevy. Ovšem ve srovnání s polovinou devadesátých let minulého století Češi již přece jen připouštějí určitý přínos imigrace pro českou ekonomiku a kulturu. Podstatnou změnu však představuje citlivější vnímání imigrantů jako konkurenční levné pracovní síly. Česká společnost je v tomto ohledu označována jako deficitně tolerantní. V rámci české společnosti si nelze nepovšimnout určité netolerance pramenící především z různých předsudků a stereotypů. Posuny nálad v důsledku migrační krize lze spatřovat např. v nárůstu počtu demonstrací proti islamismu a islámu, proti imigraci, uprchlickým kvótám a Evropské unii.

Nejdříve je nutné zdůraznit, že Úmluvu Organizace spojených národů o právním postavení uprchlíků Česká republika zakotvila v článku 43 Listiny základních práv a svobod, (Baštecká a kol., 2013, s. 221) který definuje, že Česko poskytuje azyl cizincům, kteří jsou pronásledováni za uplatňování politických práv a svobod.

Podle Jurmana (2002) může být azyl následně však odepřen tomu, kdo postupoval v rozporu se základními lidskými právy a svobodami. Následující, neméně důležitou součástí českého právního řádu, která upravuje tuto problematiku, je zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, jímž byl zrušen zákon číslo 498/1990 Sb. o uprchlících. Na základě tohoto zákona Ministerstvo vnitra České republiky rozhoduje o udělení azylu, přičemž řízení je vždy zahájeno v okamžiku podáním žádosti o zahájení řízení o udělení azylu. Důvody udělení azylu, které jsou uvedeny v §12 tohoto zákona, jsou naprosto shodné s výše uvedeným ustanovením Listiny a s ustanovením Úmluvy o právním postavení uprchlíků. Azylový zákon navíc obsahuje možnosti udělit azyl i mimo tyto důvody – např. z důvodů humanitárních, jako je zdravotní stav žadatele, zachování celistvosti rodiny, vysoký věk jedince, aj. Pod-

statné je také zmínit zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a změně některých zákonů, který upravuje podmínky pro vstup a pobyt cizinců na českém území a to včetně jejich vycestování z jejího území. Tento zákon vymezuje působnost Policie České republiky, Ministerstva vnitra České republiky a Ministerstva zahraničních věcí České republiky v této oblasti státní správy (Epravo.cz, 2002).

3.3 Evropská migrační krize

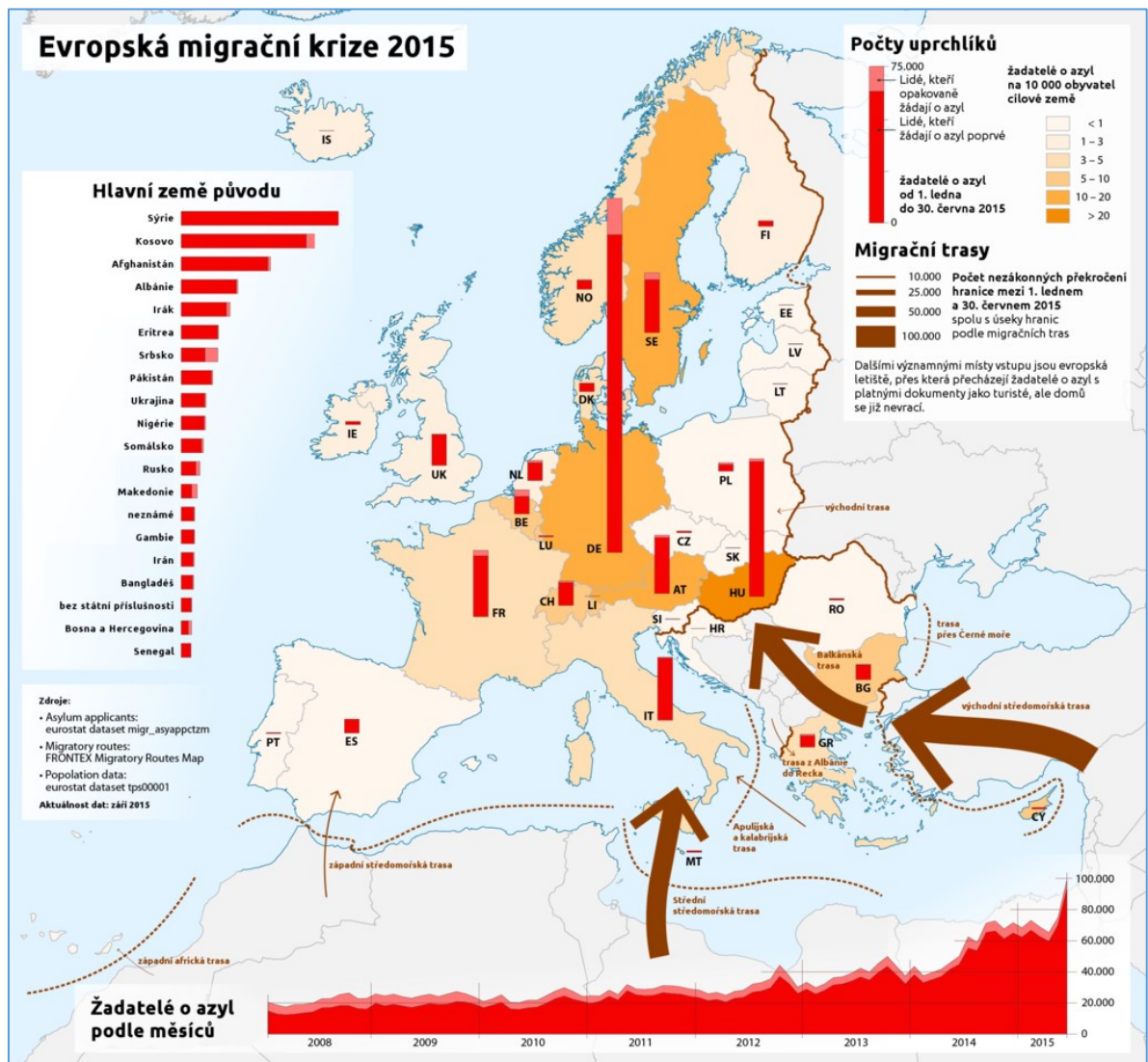
Dle našeho názoru je možné tvrdit, že Evropa dnes patří mezi žádoucí destinace, díky čemuž dnes zažívá jednu z nejdůležitějších přílivových vln uprchlíků v rámci své novodobé historie. Evropská migrační krize naplno vypukla v roce 2015 a jedná se tedy o mezinárodní politickou krizi v rámci celé Evropské unie, která je primárně způsobena velkým počtem migrantů a uprchlíků, kteří do Evropy směřují.

21. století je možné s jistotou označit za „migrační věk“, a to proto, že dnes existuje ve srovnání s minulostí mnohem větší počet migrantů. Migrace je dnes nedílnou součástí evropského kontinentu a je primárně způsobena vlivem modernizace a také globalizace světa. Díky těm nejmodernějším technologiím je velmi snadné cestovat a velmi rychle si navzájem předávat informace. Neexistence hranic uvnitř Evropy tudíž v posledních letech vede k tomu, že uprchlíci se velmi snadno dostávají do svých cílových destinací. Současná migrační krize je především specifická nejenom svojí velikostí, ale také naprostou neorganizovaností. Jde o největší migraci od 2. světové války. Lze konstatovat, že migrační krize zasáhla Evropu naprosto nepřipravenou. Do Evropy dnes a denně putují jak jednotlivci, tak i celé rodiny ze zemí Blízkého Východu, Sub-Saharské a Severní Afriky či ze Sýrie, Afghánistánu či z Iráku, aj.

3.3.1 Příčiny krize

Podle Štefky (2016) se názory na příčiny migrační krize v Evropě různí, avšak všeobecně převládá názor, že krize vznikla kombinací několika různých faktorů. Mezi nejčastěji zmiňované příčiny krize je možné zařadit naprostou absenci ochrany a bezpečnosti hranic Evropské unie. Další příčinou je řada probíhajících válečných konfliktů či demografické změny ve světě, potažmo i populační exploze. Příčinou migrační krize je zajisté také vzestup Islámského státu a náboženský útlak v řadě zemí. *„Fenoménem posledního období se stala bezpečnostní situace za posledních čtyři až pět let, která se podstatně zhoršila. Především tajné služby západních států měly informace o radikalizaci muslimů v západní*

a severní Evropě a měly rovněž informace o tom, že řada evropských občanů odešla bojovat do Sýrie. Nicméně převážná část politiků tomuto riziku nepřisuzovala větší význam. A díky tomu podcenila řadu bezpečnostních rizik, od nábory nových radikálů z muslimských komunit v západoevropských státech, až po jejich vyzbrojování“ (Štefka, 2016).

Obrázek č. 1 Migrační trasy do Evropské unie v roce 2015.

Na Obrázku č. 1 jsou zakresleny migrační trasy a počty žadatelů o azyl v některých evropských zemích v období od 1. ledna 2015 do 30. června 2015 (Zdroj: Database - Eurostat). Zde je zcela jasně vidět, že větších rozměrů začala migrační krize dosahovat v roce 2015, přičemž se dokonce ve Středozemním moři potopilo několik lodí s migranty. Následně došlo k prohloubení krize a k jejímu dalšímu šíření, a to směrem do střední Evropy.

Nejvíce závažná situace byla v září a říjnu roku 2015, kdy byl počet uprchlíků, kteří přicházeli především po tzv. Balkánské migrační trase, největší. V roce 2015 dorazilo do Řecka celkem 856 723 migrantů, přičemž oproti Itálii přicházelo mnohem více žen a dětí (jen 55 % jsou muži). 56 % z těchto migrantů byli Syřané, dále 24 % Afghánci, 10 % Iráčané, 3 % Pákistánci a nižší procento migrantů je z Afriky. Do Itálie dorazilo ten samý rok 153 842 migrantů, přičemž 75 % byli muži (z 26 % Eritrejci, 14 % Nigerijci, 8 % Somálci, 6 % Súdánci a 5 % Syřané). Ve Středozemním moři se v roce 2015 utopilo přibližně 3 700 lidí.

Do konce roku 2017 Evropská unie předpokládá příchod přibližně 3 milióny lidí. OSN dokonce hovoří o tom, že do roku 2050 by mělo jít o 31 mil. lidí. Uprchlíci budou směřovat především i nadále do Německa, Itálie, Španělska a také Velké Británie (Evropskehodnoty.cz, 2015).

3.3.2 Současná situace v oblasti migrace ve světě

Migrační potenciál z třetích zemí je v současné době obrovský. Zatímco v roce 1995 bylo na světě 4,5 miliónů vnitřně vysídlených osob, v roce 2010 to bylo již 14,7 miliónů a v roce 2015 už 38,2 miliónů. To znamená, že za 5 let se jejich počet znásobil tedy o více jak 2,5 krát – nejvíce přibylo v Sýrii, Iráku, Kongu, Nigérii a jižním Súdánu. Migrační toky jsou ve velké míře ovlivňovány politickými rozhodnutími a také změnami v podmínkách a také příležitostech pro migranty. Tvůrci politik by měli do budoucna mnohem méně spoléhat na dlouhodobé předpovědi a zároveň si také uvědomit vlastní aktivní roli, a to v tvorbě budoucích migračních toků. Migrační odhady dnes vychází z demografických modelů, které zde předpokládají pokračování dosavadního vývoje – disponují však vysokou mírou chybovosti, protože migrační toky jsou nejenom nestabilní, ale také vnitřně dosti dynamické (Evropskehodnoty.cz, 2015).

Média a stejně tak i politici velmi často a rádi navozují dojem, že migrace je něčím novým – není tomu tak. Lidé se stěhovali a budou stěhovat vždy. Je více než jasné, že s rostoucím počtem lidí roste zároveň také i počet těch, kteří se stěhují, přičemž se mění velmi často i důvody, kvůli kterým se lidé stěhují. Postupující modernizace, která se zde projevuje v informační revoluci, růstu dopravní propojenosti či snižováním cen dopravy, přispívá k vyšší intenzitě migrace lidí. Mezinárodní migrace tak dnes není důsledkem nedostatku ekonomického rozvoje, ale rozvoje samotného. Dle posledních odhadů dnes žije mimo domov téměř 180 miliónů z celkového počtu téměř 7 miliard lidí na Zemi. Dle od-

hadů OSN je na světě přibližně 30 – 40 % migrantů v nelegalizovaném postavení (Nesehnutí.cz, 2016).

4 POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY

„Policie České republiky je jednotný ozbrojený bezpečnostní sbor zřízený zákonem České národní rady ze dne 21. června 1991 a slouží veřejnosti. Jejím úkolem je chránit bezpečnost osob a majetku, chránit veřejný pořádek a předcházet trestné činnosti. Plní rovněž úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, předpisy Evropských společenství a mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu České republiky. Policie ČR je podřízena ministerstvu vnitra. Tvoří ji policejní prezidium, útvary s celostátní působností, krajská ředitelství policie a útvary zřízené v rámci krajských ředitelství. Zákon zřizuje 14 krajských ředitelství policie. Jejich územní obvody se shodují s územními obvody 14 krajů České republiky“ (Vokuš, 2010, s. 3).

Služební vztahy policistů jsou upraveny prostřednictvím zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru, který definuje, že policisté jsou ve služebním poměru k České republice. K tomu, aby bylo možné občana České republiky tedy do služebního poměru přijmout, musí splňovat hned několik základních předpokladů – bezúhonnost, plnoletost, osobnostní, fyzické a zdravotní způsobilosti k výkonu služby, a také určitý stupeň vzdělání, který se odvíjí od příslušného pracovního místa. Policista nesmí podnikat – nesmí tudíž vykonávat živnostenskou či jinou výdělečnou činnost, nebo být členem politické strany anebo politického hnutí.

4.1 Poslání policie a její povinnosti

Ustanovení § 2 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky přesně stanovuje, že *„Policie slouží veřejnosti a jejím úkolem je chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo použitelnými předpisy Evropské unie nebo mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu.“* Policie České republiky tak prosazuje ve společnosti zákonnost, chrání svobody a práva osob, preventivním způsobem působí proti trestné a jiné protiprávní činnosti a v neposlední řadě je jejím posláním také usilovat o trvalou podporu a důvěru celé veřejnosti. Mezi základní hodnoty Policie České republiky patří profesionalita, odpovědnost, nestrannost, ohleduplnost a bezúhonnost (Vokuš, 2010).

4.2 Vzdělávání policistů

Jak uvádí Czinegová (2017, s. 77) do služebního poměru k Policii České republiky může být přijat na základě písemné žádosti pouze občan České republiky, který je starší 18 let. Tento musí být svéprávný, bezúhonný a je třeba, aby splňoval stupeň vzdělání stanovený pro příslušné služební místo. Dále musí být zdravotně, fyzicky a osobnostně způsobilý k výkonu služby. V průběhu přijímacího řízení je ověřováno, zda žadatel splňuje podmínky pro přijetí do služebního poměru. Uchazeč absolvuje prověrku tělesné zdatnosti, psychologické vyšetření a komplexní zdravotní prohlídku.

Dále autorka uvádí, že po přijetí do služebního poměru každý nový policista musí vykonat základní odbornou přípravu, která ho vybaví vědomostmi, dovednostmi a postoji nezbytným pro výkon služby. Toto vzdělání policista získá na některé z policejních škol.

4.3 Vzdělávání policistů v multikulturním prostředí

Po celou dobu trvání služebního poměru má policista možnost zvyšovat si svoji odbornou kvalifikaci, a to prostřednictvím absolvování vzdělávacích programů či specializačních kurzů, které jsou pořádány policejními školními středisky, vzdělávacími zařízeními, či policejními školami nebo také studiem na Policejní akademii. Každý policista tak své profesní kompetence rozvíjí trvale, a to v rámci pravidelné služební přípravy, přičemž policejní vzdělávání a služební příprava je řízena Útvarem policejního vzdělávání a služební přípravy, který zde zajišťuje také odborné vzdělávání občanských zaměstnanců policie. Soustavné zvyšování odborné kvalifikace policistů je nezbytným předpokladem kariérního postupu (Vokuš, 2010).

Budilová, Hirt a kol. (2005) uvádí, že policista se musí vzdělávat i v rámci multikulturního prostředí, a proto policie přijala tzv. „Národní strategii pro práci Policie České republiky ve vztahu k národnostním a etnickým menšinám“, která se dotýká oblasti vztahu národnostních a etnických menšin. Jedním z hlavních cílů této strategie je vzdělávání policistů, kdy jsou policisté vzděláváni z hlediska multikulturní výchovy, rasismu a extrémismu.

Podle Daleckého (2008) byla tato strategie vzata na vědomí Vládou České republiky – Usnesením č. 85 ze dne 22. ledna 2003 a prosazuje principy moderní policejní práce v etnicky a národnostně různorodé společnosti. Záměrem je vytvořit mechanismy, které by

Policii ČR umožnily efektivní práci ve vztahu k menšinám. Jak o tom svědčí praxe policejních sborů v západní Evropě, tak ani Česká republika do budoucna nevystačí pouze s pojetím policie jako vyloženě represivního orgánu. Dosavadní zkušenosti upozorňují na potřebu pozitivního, proaktivního přístupu založeného na prevenci. Pouze tento přístup umožňuje předcházet možným konfliktům a dobrými vztahy s minoritou přispívá k budování a upevňování důvěry v policii a k ochotě s ní spolupracovat.

V rámci strategie bylo navrženo, aby na základě zahraničních poznatků o problematice policejní práce ve vztahu k menšinovým komunitám a při respektování specifík české právní, společenské a institucionální reality, byly zavedeny mechanismy a opatření, které by položily základy strukturálních a organizačních změn v práci Policie ČR v předemné oblasti a které by byly orientovány pojetím policejní práce jako služby veřejnosti.

Dufková a kol (2007, s. 90 – 95) uvádí konkrétní kroky, které byly učiněny k uplatnění této strategie:

- byla zřízena funkce styčného důstojníka pro problematiku menšin;
- byl zaveden institut asistent policie;
- byl zřízen pracovní tým pro potírání lichvy, tzv. Úžera;
- byla provedena realizace přípravných kurzů pro vstup do Policie ČR určených příslušníkům menšin;
- bylo provedeno posílení aktivit vzdělávacího typu k dané problematice, a to i na systémové úrovni;
- Vyšší policejní škola a Střední policejní škola Ministerstva vnitra v Pardubicích vyučuje v operativních kurzech problematiku multikultury;
- Vyšší policejní škola a Střední policejní škola Ministerstva vnitra v Praze 9 - Hrdlořezech proškolila ve spolupráci s Nizozemským helsinským výborem v letech 2002 - 2005 - 15 učitelů a instruktorů školení školních policejních středisek v dané problematice.

Středisko pro lidská práva a profesní etiku zřízené v rámci Vyšší policejní škola a Střední policejní škola Ministerstva vnitra v Praze 9 - Hrdlořezech se od roku 2002 postupně vyprofilovalo do podoby expertního pedagogicko-metodologického a informačního centra. Svou činností působí do celého systému policejního vzdělávání. Vedle ryze lidsko-právní nebo profesně etické problematiky se zabývá také problematikou zvládnutí krizo-

vých situací a poskytuje kurzy multikulturní výchovy pro policisty, workshopy na dané téma a metodologicko-prezentační semináře k vytvořeným materiálům pro učitele policejních škol (Novosád, 2008, s. 35).

Ve zprávě Ministerstva vnitra o vyhodnocení plnění koncepce boje proti extrémismu pro rok 2015 je uvedeno, že Vyšší policejní škola a Střední policejní škola Ministerstva vnitra v Holešově realizuje kurzy policistů s názvem „Policista v multikulturním prostředí“, adaptační kurz, interaktivní besedy, exkurze do Muzea romské kultury v Brně, peer program, přednášky s policisty z celorepublikových útvarů, projektový den k prevenci rizikového jednání – preventivní aktivity související s rasismem, xenofobií a extremismem (MVČR, 2016, s. 29).

4.4 Služby Policie České republiky

Policie v České republice vykonává základní služby, které jsou blíže definovány v následujícím textu. Policie České republiky měla k 1. 2. 2016 celkem 40 077 příslušníků.

4.4.1 Služba kriminální policie a vyšetřování

Odhalováním trestných činů, jejich prověřováním a vyšetřováním je pověřena služba kriminální policie a vyšetřování. Kriminalisté se specializují na obecnou nebo hospodářskou trestnou činnost (Vokuš, 2010, s. 22).

4.4.2 Služba pořádkové policie

Služba pořádkové policie chrání a zároveň i zajišťuje veřejný pořádek, bojuje proti kriminalitě, realizuje trestní a přestupkové řízení a dohlíží na bezpečnost silničního provozu. Kromě základních útvarů, neboli obvodních a místních oddělení, jsou v některých větších městech České republiky součástí pořádkové policie také pohotovostní motorizované jednotky, dále pořádkové jednotky a oddíly jízdní policie (Policie České republiky, 2016). Lze konstatovat, že služba pořádkové policie dnes tvoří základní pilíř v oblasti činností Policie ČR. V této službě působí cca 15 000 policistů, kteří jsou denně v přímém kontaktu s občany země, s právníky a fyzickými osobami a také s orgány obce.

4.4.3 Služba cizinecké policie

Cizinecká policie v České republice zajišťuje ochranu vnějších hranic Schengenského prostoru, dále také kontroluje doklady, povoluje a kontroluje vstup a pobyt cizin-

ců, přičemž zabezpečuje ve vymezeném rozsahu taktéž ochranu civilní letecké dopravy (Policie České republiky, 2016).

Machová (2013, s. 39 - 41) uvádí, že příslušníci cizinecké a pohraniční policie zajišťují nejenom ochranu státních hranic, ale také kontrolují náležitosti cizinců a občanů Česka, a to z hlediska vstupu na české území, přičemž pátrají i po hledaných osobách, realizují pohraniční kontrolu osob např. na turistických stezkách, které protínají státní hranice, také na přechodech, realizují pobytovou kontrolu osob a taktéž provádí řadu úkonů, a to ve věcech uprchlíků a žadatelů o azyl v zemi.

4.4.4 Služba dopravní policie

Služba dopravní policie dohlíží na bezpečnost a také především i plynulost silničního provozu a spolupůsobí při jeho řízení, dále vyšetřuje dopravní nehody a kontroluje doklady o pojištění odpovědnosti za škodu, která byla způsobena provozem vozidla (Policie České republiky, 2016).

4.4.5 Krajské ředitelství policie Zlínského kraje

Krajské ředitelství policie Zlínského kraje vzniklo k 1. 1. 2010 v souvislosti s nabytím účinnosti ústavního zákona č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územně samosprávných celků. V souvislosti s tím byly nově zřízeny útvary s vymezenou územní působností a těmito byly krajská ředitelství jakožto organizační složky státu (ustanovení § 8 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky). K osmi krajským ředitelstvím byla transformována nová krajská ředitelství, kdy na konci této transformace byl konečný počet krajských ředitelství na počtu čtrnáct (Policie České republiky, 2016).

K 1. 2. 2014 sloužilo v rámci Krajského ředitelství policie Zlínského kraje celkem 1271 příslušníků Policie České republiky.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

5 METODIKA VÝZKUMU

V rámci diplomové práce je výzkum realizován formou kvantitativně orientovaného výzkumu. V této kapitole nejprve na podkladě stanovených problémů charakterizujeme výzkumné cíle a výzkumné otázky. Popíšeme výzkumný soubor, stanovíme jednotlivé hypotézy, a objasníme metodu, kterou provedeme zpracováním získaných údajů a na základě které realizujeme ověření námi stanovených hypotéz.

5.1 Příprava výzkumu

Realizaci výzkumného projektu předcházela fáze teoretické analýzy, která spočívala v selekci a diligentním nastudování odborné literatury, tematicky orientované na oblast, ve které se aplikuje výzkum. Touto oblastí jsou uprchlíci, lidská migrace a postoje k uprchlíkům a jejich rozdíly u policistů Policie České republiky ve Zlínském Kraji.

5.2 Výzkumné otázky

Je nespornou skutečností, že imigrace představuje pro českou a potažmo i evropskou společnost jev, který bude do budoucna jenom růst. Se zřetelem k tomu, že migrace v současné době je aktuálním tématem napříč celou českou společností, byla diplomová práce zaměřena právě na toto předmět.

Na podkladě této problematiky jsme vymezili tyto výzkumné otázky:

1. Existuje rozdíl v postoji k uprchlíkům u policistů, kteří s nimi velmi často a často přichází do kontaktu v rámci pracovní činnosti, oproti postoji k uprchlíkům u policistů, kteří s uprchlíky přichází do kontaktu méně často a postoji k uprchlíkům u policistů, kteří s uprchlíky do kontaktu nepřichází?

Podotázka: Je názor policistů, kteří se s uprchlíky nesetkávají více negativní, nebo je tomu naopak a policisté, kteří s uprchlíky častěji přichází do kontaktu, jsou k přijímání uprchlíků více negativní?

2. Existuje rozdíl v postoji k uprchlíkům u policistů s humanitním a technickým vzděláním?

Podotázka: Jsou policisté s humanitním vzděláním přívětivější k uprchlíkům než ti druzí?

3. Existuje rozdíl v postoji k uprchlíkům u policistů, kteří absolvovali školení v rámci multikulturní výchovy u Policie ČR a v postoji k uprchlíkům u policistů, kteří takový kurz neabsolvovali?

Podotázka: Budou policisté, kteří kurz absolvovali, vstřícnější a více chápavější k potřebám uprchlíků?

4. Měla by Evropa řešit situaci v místě konfliktů (především v Sýrii) a pokud ano, jakým způsobem?

5. Jak by měla přistupovat Evropa k samotnému prcháání?

6. Mají uprchlíci právo sami si rozhodovat o výběru země, kde požádají o azyl?

7. Jak přistupovat k udělování azylu?

8. Má cizinec, který vstoupil do země ilegálně a získá azyl, získat po čase i občanství této země?

9. Jak postupovat v případě, že cizinec který vstoupil do země ilegálně a nezíská azyl?

10. Má se azylant, který hodlá dlouhodobě pobývat na území České republiky asimilovat či integrovat, nebo toho není zapotřebí?

5.3 Výzkumný cíl

Výzkum má stanoveny tyto výzkumné cíle:

- zjistit, zda existuje rozdíl v postoji k uprchlíkům u policistů, kteří s těmito velmi často a často přichází do kontaktu v rámci pracovní činnosti, kdy jsou vybaveni určitými znalostmi a také zkušenostmi, na rozdíl od policistů, kteří s uprchlíky přichází do kontaktu sporadicky a policistů, kteří s uprchlíky nepřichází do kontaktu.

- zjistit, zda existuje rozdíl mezi postoji policistů s humanitním vzděláním a policistů s technickým vzděláním;

- zjistit, zda existuje rozdíl mezi postoji policistů, kteří absolvovali školení v rámci multikulturní výchovy u Policie ČR a policisty, kteří takový kurz neabsolvovali;

- zjistit jaký je postoj policistů k uprchlíkům,

- zjistit, jaký je postoj policistů k přístupu řešení situace ohledně migrační krize v Evropě;

5.4 Výzkumný soubor

Základní soubor tvoří policisté zařazení u Krajského ředitelství policie Zlínského kraje o počtu 1 217 policistů. Bylo přistoupeno k vytvoření záměrného výběrového souboru. Byli osloveni příslušníci policie sloužící u Odboru cizinecké policie Krajského ředitelství policie Zlínského kraje z Oddělení cizinecké policie, Povolování a kontroly pobytů Zlín a Oddělení pobytových agend Zlín. Poté byli osloveni policisté sloužící u Odboru služby pořádkové policie Krajského ředitelství policie Zlínského kraje, Pohotovostního a eskortního oddělení. Dále byli osloveni policisté z Územního odboru Zlín a to jak z řad pořádkové policie, dopravní policie, tak i kriminalisté obecné a hospodářské kriminality.

Tabulka 2. Pohlaví respondentů dle profesního zařazení a pohlaví.

Profesní zařazení	Pohlaví			
	muž		žena	
Cizinecká policie	25	19%	3	2%
Dopravní policie	24	17%	9	6%
Pořádková policie	33	25%	12	9%
Kriminální policie	23	17%	5	4%
Celkem	104	78%	29	22%

Dotazníkového šetření se účastnilo 133 respondentů. Tento výběrový vzorek tvoří 11 % základního souboru. Dotazníkového šetření se zúčastnilo 104 mužů, tj. 78 % a 29 žen, tj. 22%. Z řad cizinecké policie se zúčastnilo dotazníkového šetření 28 respondentů, tj. 21%, z dopravní policie 33 respondentů, tj. 23%, z pořádkové policie 45 respondentů, tj. 34% a z kriminální policie 28 respondentů, tj. 21%.

Tabulka 3. Délka zaměstnání respondentů u policie.

Profesní zařazení	Délka služby v letech									
	0 až 5		6 až 10		11 až 20		21 až 25		26 a více	
Cizinecká policie	0	0%	6	4%	9	7%	9	7%	4	3%
Dopravní policie	10	8%	7	5%	10	8%	5	4%	1	1%
Pořádková policie	16	13%	9	7%	12	9%	3	2%	4	3%
Kriminální policie	2	2%	7	5%	6	4%	7	5%	6	4%
Celkem	28	22%	29	21%	37	28%	24	18%	15	11%

Délka služebního poměru byla rozdělena na 5 časových úseků. U policie je ve služebním poměru do 5 let 28 respondentů, v rozmezí 6 až 10 let je ve služebním poměru 29 respondentů, v rozmezí 11 až 20 let je ve služebním poměru 37 respondentů, v rozmezí 21 až 25 let je ve služebním poměru 24 respondentů a více jak 26 let slouží u policie 15 respondentů. Tedy 78% respondentů je ve služebním poměru u policie České republiky déle než 5 let.

Tabulka 4. Čestnost kontaktů policistů s uprchlíky.

Četnost kontaktů s uprchlíky	Cizinecká policie		Dopravní policie		Pořádková policie		Kriminální policie	
velmi často (několikrát týdně)	12	9%	0	0%	0	0%	2	2%
často (jednou za dva týdny)	14	10%	0	0%	1	1%	2	2%
méně často (jdou za měsíc)	2	2%	0	0%	8	6%	2	2%
vůbec se s nimi neseťkává	0	0%	32	24%	36	27%	22	15%

V rámci výzkumu bylo přistoupeno k rozdělení výzkumného souboru podle četnosti kontaktu s uprchlíky. Výzkumný soubor byl rozdělen na čtyři kategorie: a) velmi často – několikrát týdně, b) často – jednou za dva týdny, c) méně často – jednou za měsíc a za d) kdy poslední skupina se s uprchlíky neseťkává vůbec. Z výše uvedené tabulky je zřejmé, že velmi často a často se ve službě stýkají s uprchlíky policisté cizinecké policie,

což se dalo předpokládat vzhledem k jejich odbornosti a dále policisté z pořádkové policie. Zajímavé zjištění je, že s uprchlíky se setkávají velmi často, často a méně často v rámci své služební činnosti také kriminalisté. Celkem se s uprchlíky setkává 33 respondentů, tj. 44 %, z toho velmi často 14 respondentů, tj. 11 %, často 17 respondentů, tj. 13 %, méně často 12 respondentů, tj. 10 %. Vůbec se s uprchlíky nesetkává 90 respondentů, tj. 66 %.

Tabulka 5. Účast policistů na školení v rámci multikulturální výchovy.

Účast na školení v rámci multikulturální výchovy	Cizinecká policie		Dopravní policie		Pořádková policie		Kriminální policie	
	počet	podíl (%)	počet	podíl (%)	počet	podíl (%)	počet	podíl (%)
ano	19	14%	1	1%	20	15%	10	8%
ne	9	7%	31	23%	25	19%	18	13%

Kurzů a školení v rámci multikulturální výchovy absolvovalo nejvíce policistů z řad pořádkové policie a to v počtu 20 respondentů, tj. 15%. Následovali je policisté cizinecké policie v počtu 19 respondentů, tj. 14%, kriminální policie v počtu 10 respondentů, tj. 8 %, dopravní policie v počtu 1 respondenta, tj. 1 %. Celkem se účastnilo kurzů a školení v rámci multikulturální výchovy 50 respondentů, tj. 38 %. 83 respondentů, tj. 62 % se školení v rámci multikulturální výchovy nezúčastnilo.

Tabulka 6. Dosažené vzdělání a obor dosaženého vzdělání u respondentů.

Dosažené vzdělání a obor vzdělání	Police České republiky			
	humanitní		technické	
a) střední vzdělání s maturitní zkouškou všeobecné (gymnaziální)	9	7%	0	0%
b) střední vzdělání s maturitní zkouškou odborné vzdělání s odborným výcvikem	9	7%	4	2%
c) nástavbové studium poskytující vzdělání s maturitní zkouškou po získání středního vzdělání s výučním listem	10	8%	12	9%
d) střední vzdělání s maturitní zkouškou odborné	0	0%	14	12%
e) vyšší odborné vzdělání	10	7%	2	1%
f) vyšší odborné vzdělání na konzervatoři	1	1%	0	0%
g) vysokoškolské - bakalářský studijní program	24	18%	11	8%
h) vysokoškolské - magisterský studijní program	17	14%	9	7%
i) vysokoškolské - doktorandský studijní program	0	0%	0	0%
Celkem	80	61%	52	39%

U výzkumného vzorku bylo zjištěno, že vysokoškolské vzdělání má 61 respondentů, tj. 47 %, vyšší odborné vzdělání má 13 respondentů, tj. 9 % a středoškolské vzdělání má 58 respondentů, tj. 44 %. Humanitní vzdělání má 80 respondentů, tj. 61 % a technické vzdělání má 52 respondentů, tj. 39 %.

5.5 Sběr dat

V rámci výzkumu byl sestaven dotazník obsahující celkem 32 uzavřených položek. Položky v dotazníku číslo 1, 5, 6 a 30 jsou dichotomickými otázkami, položky číslo 2 až 4, 6 až 29 devět, 31 a 32 jsou polytomickými otázkami. Výzkum byl prováděn u příslušníků Policie České republiky. Z důvodu zachování anonymity byla zvolena dotazníková technika, neboť bylo důvodné se domnívat, že policisté by při osobních rozhovorech neposkytovali také negativní odpovědi, neboť by jejich negativní postoje mohly být brány jako diskriminační. Data takto získaná, by poté nebyla dostatečně relevantní. V rámci vyplňování dotazníku se sami policisté mohli rozhodnout, zda dotazník vyplní anebo nikoliv.

Položky v dotazníku číslo 1 až 7 a 9 zjišťují údaje o výzkumném vzorku. Položka číslo 8 a položky číslo 10 až 20 zjišťují postoje a názory policistů k uprchlíkům. Položky číslo 21 až 32 zjišťují postoje a názory policistů k možnému přístupu k současné migrační krizi v Evropě.

V únoru 2017 byl proveden předvýzkum z důvodu ověření pochopitelnosti jednotlivých položek v dotazníku a dále také k ověření vhodnosti vybrané výzkumné metody. Bylo požádáno pět policistů o vyplnění dotazníku. Při jeho vyplňování bylo zjištěno, že některé položky jsou nesrozumitelné. Dotazník byl upraven a některé položky vyřazeny.

Dne 3. 4. 2017 byly předány dotazníky k vyplnění policistům podle jednotlivých odborných zařazení. 45 ks dotazníků dostali k vyplnění policisté cizinecké policie, 45 ks dotazníků dostali k vyplnění policisté pořádkové policie, 45 ks dotazníků dostali k vyplnění policisté dopravní policie a 45 ks dostali k vyplnění policisté kriminální policie. Celkem bylo rozdáno 180 dotazníků. Následně jsem ve dnech 10. 4. 2017 a 11. 4. 2017 osobně dotazníky převzal. Dotazníkové šetření se uskutečnilo v období od 3. 4. 2017 do 11. 4. 2017. Zúčastnilo se jej celkem 133 respondentů. Celková návratnost (response rate) dotazníků byla 74 %.

6 ANALÝZA DAT

Získané údaje z dotazníků byly zaneseny do datové matice a zpracovány v programu Microsoft Office Excel pomocí kontingenční tabulky. Tato data jsou podle číslovaných položek v dotazníku a podle formulovaných výzkumných otázek následně prezentována.

K položce č. 8, 11 až 17 a 19 až 25 bylo zjišťováno, zda existuje rozdíl v postoji k uprchlíkům u policistů, kteří s nimi velmi často a často přichází neustále do kontaktu v rámci pracovní činnosti, oproti postoji k uprchlíkům u policistů, kteří s uprchlíky přichází do kontaktu méně často a postoji k uprchlíkům u policistů, kteří s uprchlíky nepřichází do kontaktu.

Tabulka 7. Postoj policistů k uprchlíkům dle četnosti kontaktů, část 1.

Postoj policistů k uprchlíkům dle četnosti kontaktů	Četnost kontaktů s uprchlíky							
	velmi často				často			
	souhlasí	spíše souhlasí	spíše nesouhlasí	nesouhlasí	souhlasí	spíše souhlasí	spíše nesouhlasí	nesouhlasí
8. Dalo se dle vašeho názoru předejít migrační vlně.	3	0	4	7	1	0	8	8
11. Prchnutí z místa válka je rozumný čin.	4	8	2	0	8	6	3	0
12. Většině uprchlíků v místě, odkud prchají, nic nehrozí.	3	3	8	0	5	7	4	1
13. Většina uprchlíků prchá s jasným cílem, kam se dostat.	10	4	1	0	15	2	0	0
14. Prchají zejména elity zemí, ze kterých uprchlíci pocházejí.	2	1	7	4	1	6	4	6
15. Motivace uprchlíků je převážně ekonomická.	10	3	1	0	14	3	0	0
16. Uprchlíci jsou nositeli jiné kultury, která není kompatibilní s kulturou, kterou žijí.	10	4	0	0	16	1	0	0
17. Islám je náboženství míru.	0	0	3	11	0	0	2	15
19. Mezi uprchlíky je více zločinců, než je v běžné populaci zemí, ze kterých prchají.	10	4	0	0	13	3	1	0
20. Mezi uprchlíky jsou i teroristé.	14	0	0	0	17	0	0	0

Tabulka 8. Postoj policistů k uprchlíkům dle četnosti kontaktů, část 2.

Postoj policistů k uprchlíkům dle četnosti kontaktů s nimi	Četnost kontaktů s uprchlíky							
	méně často				vůbec se nesetkává			
	souhlasí	spíše souhlasí	spíše nesouhlasí	nesouhlasí	souhlasí	spíše souhlasí	spíše nesouhlasí	nesouhlasí
8. Dalo se dle vašeho názoru předejít migrační vlně.	2	1	4	5	27	25	24	14
11. Prchnutí z místa válka je rozumný čin.	3	7	2	0	8	48	26	8
12. Většině uprchlíků v místě, odkud prchá, nic nehrozí.	1	5	4	2	18	38	28	6
13. Většina uprchlíků prchá s jasným cílem, kam se dostat.	7	5	0	0	74	31	5	3
14. Prchájí zejména elity zemí, ze kterých uprchlíci pocházejí	0	1	6	5	7	6	43	34
15. Motivace uprchlíků je převážně ekonomická.	7	5	0	0	49	32	17	1
16. Uprchlíci jsou nositeli jiné kultury, která není kompatibilní s kulturou, kterou žijí.	11	1	0	0	61	27	2	0
17. Islám je náboženství míru.	0	0	1	11	0	0	30	60
19. Mezi uprchlíky je více zločinců, než je v běžné populaci zemí, ze kterých prchá.	8	3	1	0	12	36	33	9
20. Mezi uprchlíky jsou i teroristé.	10	2	0	0	41	26	23	0

V tabulce 7. jsou uvedeny počty postojů: souhlasím, spíše souhlasím, spíše nesouhlasím, nesouhlasím, policistů, kteří jsou s uprchlíky v kontaktu velmi často a často.

V tabulce 8. jsou uvedeny počty postojů: souhlasím, spíše souhlasím, spíše nesouhlasím, nesouhlasím, policistů, kteří jsou s uprchlíky v kontaktu méně často a kteří se vůbec se nesetkávají.

Tabulka 9. Postoj policistů k možnosti přístupu řešení situace migrační krize, část 1.

Postoj policistů k možnosti přístupu k řešení situace migrační krize dle četnosti kontaktů s nimi	Četnost kontaktů s uprchlíky							
	velmi často				často			
	souhlasí	spíše sou- hlasí	spíše nesouhlasí	nesouhlasí	souhlasí	spíše souhlasí	spíše nesouhlasí	nesouhlasí
21. Evropa a USA (západ) svými minulými činy způsobil současnou situaci, kvůli které uprchlíci prchají.	4	7	3	0	6	6	5	0
22. Uprchlíkům je třeba pomoci.	2	3	7	0	0	7	6	2
23. Současná situace představuje pro Evropu velký problém.	13	1	0	0	17	0	0	0
24. Je třeba důsledně rozlišovat mezi válečným uprchlíkem a ekonomickým migrantem.	14	0	0	0	17	0	0	0
25. Evropa by měla v řešení situace postupovat jednotně.	14	0	0	0	17	0	0	0

Tabulka 10. Postoj policistů k možnosti přístupu k situaci, část 2.

Postoj policisty k možnosti přístupu k řešení situace migrační krize dle četnosti kontaktů s nimi	Četnost kontaktů s uprchlíky							
	méně často				vůbec se nesetkává			
	souhlasí	spíše souhlasí	spíše nesouhlasí	nesouhlasí	souhlasí	spíše sou- hlasí	spíše nesouhlasí	nesouhlasí
21. Evropa a USA (západ) svými minulými činy způsobil současnou situaci, kvůli které uprchlíci prchají.	2	7	3	0	24	47	16	4
22. Uprchlíkům je třeba pomoci.	0	3	8	1	17	27	39	7
23. Současná situace představuje pro Evropu velký problém.	11	1	0	0	75	14	1	0
24. Je třeba důsledně rozlišovat mezi válečným uprchlíkem a ekonomickým migrantem.	10	1	1	0	86	4	0	0
25. Evropa by měla v řešení situace postupovat jednotně.	6	5	1	0	60	34	5	8

Existuje rozdíl v postoji k uprchlíkům u policistů, kteří s nimi velmi často a často přichází do kontaktu v rámci pracovní činnosti, oproti postoji k uprchlíkům u policistů, kteří s uprchlíky přichází do kontaktu méně často a postoji k uprchlíkům u policistů, kteří s uprchlíky do kontaktu nepřichází?

K položce č. 8, která zní: „**dalo se dle Vašeho názoru předejít migrační vlně**“, uvedlo 33 respondentů, tj. 25 %, že souhlasí, 26 respondentů, tj. 19%, uvedlo, že spíše souhlasí, 36 respondentů, tj. 27 %, uvedlo, spíše nesouhlasí a 44 respondentů, tj. 33 %, uvedlo, že nesouhlasí. Nebyly zjištěny významné rozdíly v odpovědích u policistů v závislosti na četnosti kontaktu s uprchlíky.

K položce č. 11, která zní: „**prchnutí z místa války je rozumný čin**“, uvedlo 23 respondentů, tj. 17 % že souhlasí, 69 respondentů, tj. 52% uvedlo, že spíše souhlasí, 33 respondentů, tj. 25 % uvedlo, že spíše nesouhlasí a 8 respondentů, tj. 6 %, uvedlo, že nesouhlasí. Kdy nebyly zjištěny významné rozdíly v odpovědích u policistů v závislosti na četnosti kontaktu s uprchlíky.

K položce č. 12, která zní: „**většinu uprchlíků v místě, odkud prchají, nic nehrozí**“, uvedlo 27 respondentů, tj. 20 % že souhlasí, 53 respondentů, tj. 40%, uvedlo, že spíše souhlasí, 44 respondentů, tj. 33 % uvedlo, že spíše nesouhlasí a 9 respondentů, tj. 7 %, uvedlo, že nesouhlasí. Nebyly zjištěny významné rozdíly v odpovědích u policistů v závislosti na četnosti kontaktu s uprchlíky.

K položce č. 13, která zní: „**většina uprchlíků prchá s jasným cílem, kam se dostat**“, uvedlo 86 respondentů, tj. 65 % že souhlasí, 39 respondentů, tj. 29% uvedlo, že spíše souhlasí, 5 respondentů, tj. 4 % uvedli, že spíše nesouhlasí a 3 respondentů, tj. 2 %, uvedli, že nesouhlasí. Nebyly zjištěny významné rozdíly v odpovědích u policistů v závislosti na četnosti kontaktu s uprchlíky.

K položce č. 14, která zní: „**prchají zejména elity zemí, ze kterých uprchlíci pocházejí**“, uvedlo 10 respondentů, tj. 8 % že souhlasí, 14 respondentů, tj. 11% uvedlo, že spíše souhlasí, 60 respondentů, tj. 45 % uvedlo, že spíše nesouhlasí a 49 respondentů, tj. 36 %, uvedlo, že nesouhlasí. Nebyly zjištěny významné rozdíly v odpovědích u policistů v závislosti na četnosti kontaktu s uprchlíky.

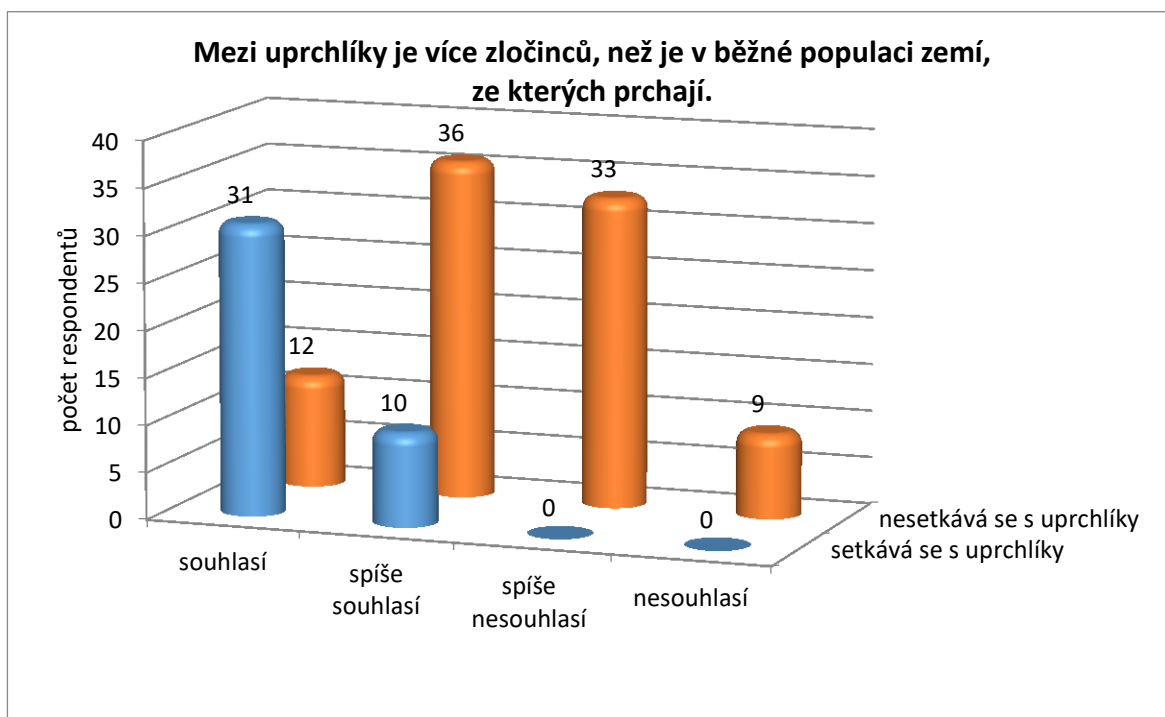
K položce č. 15, která zní: „**motivace uprchlíků je převážně ekonomická**“, uvedlo 80 respondentů, tj. 60 %, že souhlasí, 43 respondentů, tj. 32% uvedlo, že spíše souhlasí,

9 respondentů, tj. 7 % uvedlo, že spíše nesouhlasí a pouze 1 respondent uvedl, že nesouhlasí. Nebyly zjištěny významné rozdíly v odpovědích u policistů v závislosti na četnosti kontaktu s uprchlíky.

K položce č. 16, která zní: „**uprchlíci jsou nositeli jiné kultury, která není kompatibilní s kulturou, kterou žijí**“, uvedlo 98 respondentů, tj. 74 %, že souhlasí, 33 respondentů, tj. 25 %, uvedlo, že spíše souhlasí, 2 respondenti, tj. 1 % uvedlo, že spíše nesouhlasí a 44 respondentů, tj. 33 %, uvedlo, že nesouhlasí. Nebyly zjištěny významné rozdíly v odpovědích u policistů v závislosti na četnosti kontaktu s uprchlíky.

K položce č. 17, která zní: „**Islám je náboženstvím míru**“, uvedlo 36 respondentů, tj. 27 %, že spíše nesouhlasí a 97 respondentů, tj. 73 %, uvedlo, že nesouhlasí. Nebyly zjištěny významné rozdíly v odpovědích u policistů v závislosti na četnosti kontaktu s uprchlíky.

K položce č. 19, která zní „**mezi uprchlíky je více zločinců, než je v běžné populaci zemí, ze kterých prchají**“, uvedlo 72 respondentů, tj. 54 %, že souhlasí, 32 respondentů, tj. 24%, uvedlo, že spíše souhlasí, 25 respondentů, tj. 19 %, uvedlo, že spíše nesouhlasí a 4 respondenti, tj. 3 %, uvedli, že nesouhlasí.

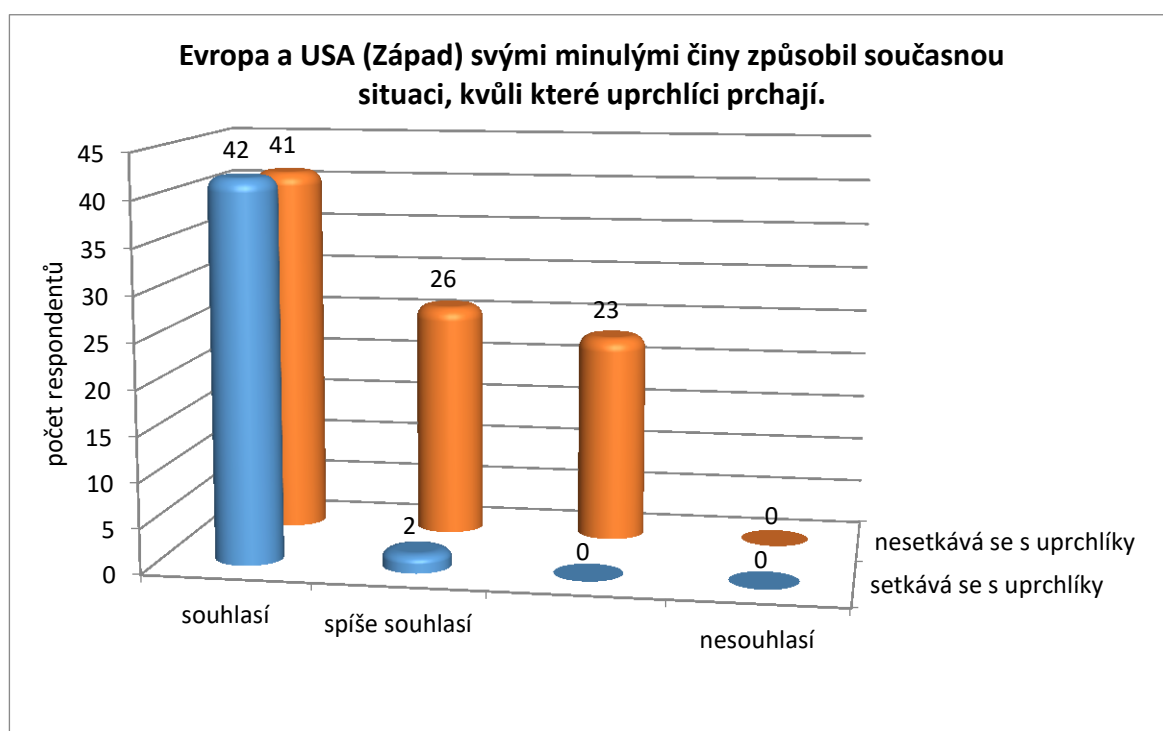

Graf 1. Je mezi uprchlíky více zločinců, než je v běžné populaci zemí, ze kterých prchají.

U této položky bylo zjištěno, že policisté, kteří jsou velmi často, často a méně často v kontaktu s uprchlíky v 31 případech souhlasí a v 10 případech spíše souhlasí s tím, že je mezi uprchlíky více zločinců, než je v běžné populaci zemí, ze kterých prchají. Oproti tomu policisté, kteří se nesečkávají s uprchlíky, v 12 případech souhlasí, v 36 případech spíše souhlasí, v 33 případech spíše nesouhlasí a v 9 případech nesouhlasí s tím, že mezi uprchlíky je více zločinců, než je v běžné populaci zemí, ze kterých prchají.

K položce č. 20, která zní: „**mezi uprchlíky jsou i teroristé**“, uvedlo 120 respondentů, tj. 90 %, že souhlasí, 12 respondentů, tj. 9 %, uvedlo, že spíše souhlasí, 1 respondent, uvedl, že spíše nesouhlasí. Nebyly zjištěny významné rozdíly v odpovědích u policistů v závislosti na četnosti kontaktu s uprchlíky.

K položce č. 21, která zní: „**Evropa a USA (Západ) svými minulými činy způsobil současnou situaci, kvůli které uprchlíci prchají**“, uvedlo 36 respondentů, tj. 27 %, že souhlasí, 67 respondentů, tj. 50%, uvedlo, že spíše souhlasí, 26 respondentů, tj. 20 %, uvedlo, že spíše nesouhlasí a 4 respondenti, tj. 3 %, uvedli, že nesouhlasí.

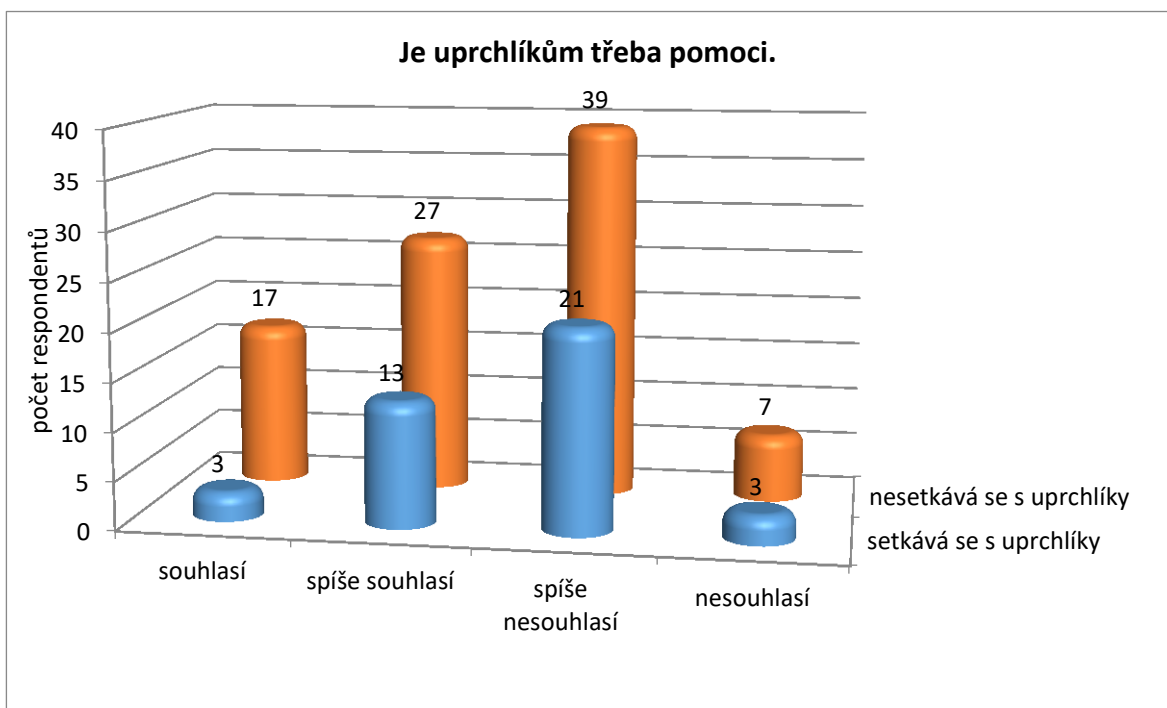

Graf 2. Způsobila Evropa a USA (Západ) současnou migrační situaci.

U této položky bylo zjištěno, že policisté, kteří jsou velmi často, často a méně často v kontaktu s uprchlíky, ve 42 případech souhlasí s tím, že Evropa a USA (Západ) způsobil současnou migrační situaci, ve 2 případech spíše souhlasí s tím, že Způsobila Evropa a

USA (Západ) současnou migrační situaci Oproti tomu policisté, kteří se nesetkávají s uprchlíky, v 41 případech souhlasí s tím Evropa a USA (Západ) způsobil současnou migrační situaci, ve 26 případech spíše souhlasí s tím, že Evropa a USA (Západ) způsobil současnou migrační situaci, ve 23 případech spíše nesouhlasí s tím, že Evropa a USA (Západ) způsobil současnou migrační situaci.

K položce č. 22, která zní „**uprchlíkům je třeba pomoci**“, uvedlo 19 respondentů, tj. 14 %, že souhlasí, 40 respondentů, tj. 30%, uvedlo, že spíše souhlasí, 62 respondentů, tj. 47 %, uvedlo, že spíše nesouhlasí a 12 respondentů, tj. 9 %, uvedlo, že nesouhlasí.

Graf 3. Postoj policistů k pomoci uprchlíkům.

U této položky bylo zjištěno, že policisté, kteří jsou velmi často, často a méně často v kontaktu s uprchlíky, ve 3 případech souhlasí s pomocí uprchlíkům, ve 13 případech spíše souhlasí s pomocí uprchlíkům, ve 21 případech spíše nesouhlasí s pomocí uprchlíkům a ve 3 případech nesouhlasí vůbec. Oproti tomu policisté, kteří se nesetkávají s uprchlíky, v 17 případech souhlasí s pomocí uprchlíkům, ve 27 případech spíše souhlasí s pomocí uprchlíkům, v 39 případech spíše nesouhlasí s pomocí uprchlíkům a ve 3 případech nesouhlasí s pomocí uprchlíkům vůbec.

K položce č. 23, která zní: „**současná situace představuje pro Evropu velký problém**“, uvedlo 116 respondentů, tj. 87 %, že souhlasí, 16 respondentů, tj. 12%, uvedlo, že spíše souhlasí, 1 respondent uvedl, že spíše nesouhlasí. Nebyly zjištěny významné rozdíly v odpovědích u policistů v závislosti na četnosti kontaktu s uprchlíky.

K položce č. 24, která zní: „**je třeba důsledně rozlišovat mezi válečným uprchlíkem a ekonomickým migrantem**“, uvedlo 127 respondentů, tj. 96 % že souhlasí, 5 respondentů, tj. 4 % uvedlo, že spíše souhlasí, 1 respondent uvedl, že spíše nesouhlasí. Nebyly zjištěny významné rozdíly v odpovědích u policistů v závislosti na četnosti kontaktu s uprchlíky.

K položce č. 25, která zní „**Evropa by měla v řešení situace postupovat jednotně**“, 97 respondentů, tj. 72 %, uvedlo, že souhlasí, 27 respondentů, tj. 20%, uvedlo, že spíše souhlasí, 5 respondentů, tj. 4 %, uvedli, že spíše nesouhlasí a 4 respondenti, tj. 3 %, uvedli, že nesouhlasí. Nebyly zjištěny významné rozdíly v odpovědích u policistů v závislosti na četnosti kontaktu s uprchlíky.

Dílčí závěr:

Na základě zajištěných dat, nebylo mimo výše uvedené tři položky zjištěno, že by existoval významný rozdíl v postoji k uprchlíkům u policistů, kteří s nimi velmi často a často přichází do kontaktu v rámci pracovní činnosti, oproti postoji k uprchlíkům u policistů, kteří s uprchlíky přichází do kontaktu méně často a postoji k uprchlíkům u policistů, kteří s uprchlíky do kontaktu nepřichází.

K položce č. 5, č. 8 a 11 až 17, 19 až 25 bylo zjišťováno, jestli existuje rozdíl v postoji k uprchlíkům u policistů s humanitním a technickým vzděláním. Pokud existuje rozdíl mezi těmito dvěma skupinami, tak v jakých případech.

Tabulka 11. Postoj policistů k uprchlíkům dle oboru vzdělání.

Postoj policistů k uprchlíkům dle oboru vzdělání	Obor vzdělání							
	humanitní				technický			
	souhlasí	spíše souhlasí	spíše nesouhlasí	nesouhlasí	souhlasí	spíše souhlasí	spíše nesouhlasí	nesouhlasí
8. Dalo se dle vašeho názoru předejít migrační vlně.	17	13	25	26	16	13	15	8
11. Prchnutí z místa válka je rozumný čin	28	48	13	2	5	21	20	6
12. Většině uprchlíků v místě, odkud prchají, nic nehrozí.	13	28	35	5	14	25	9	4
13. Většina uprchlíků prchá s jasným cílem, kam se dostat.	48	29	4	0	38	10	1	3
14. Prchají zejména elity zemí, ze kterých uprchlíci pocházejí	4	9	42	26	6	5	18	23
15. Motivace uprchlíků je převážně ekonomická	48	30	7	0	32	17	2	1
16. Uprchlíci jsou nositeli jiné kultury, která není kompatibilní s kulturou, kterou žijí.	58	21	2	0	40	12	0	0
17. Islám je náboženství míru.	0	0	21	60	0	0	15	37
19. Mezi uprchlíky je více zločinců, než je v běžné populaci zemí, ze kterých prchají.	3	28	43	7	28	16	7	0
20. Mezi uprchlíky jsou i teroristé.	74	7	0	0	50	5	1	0

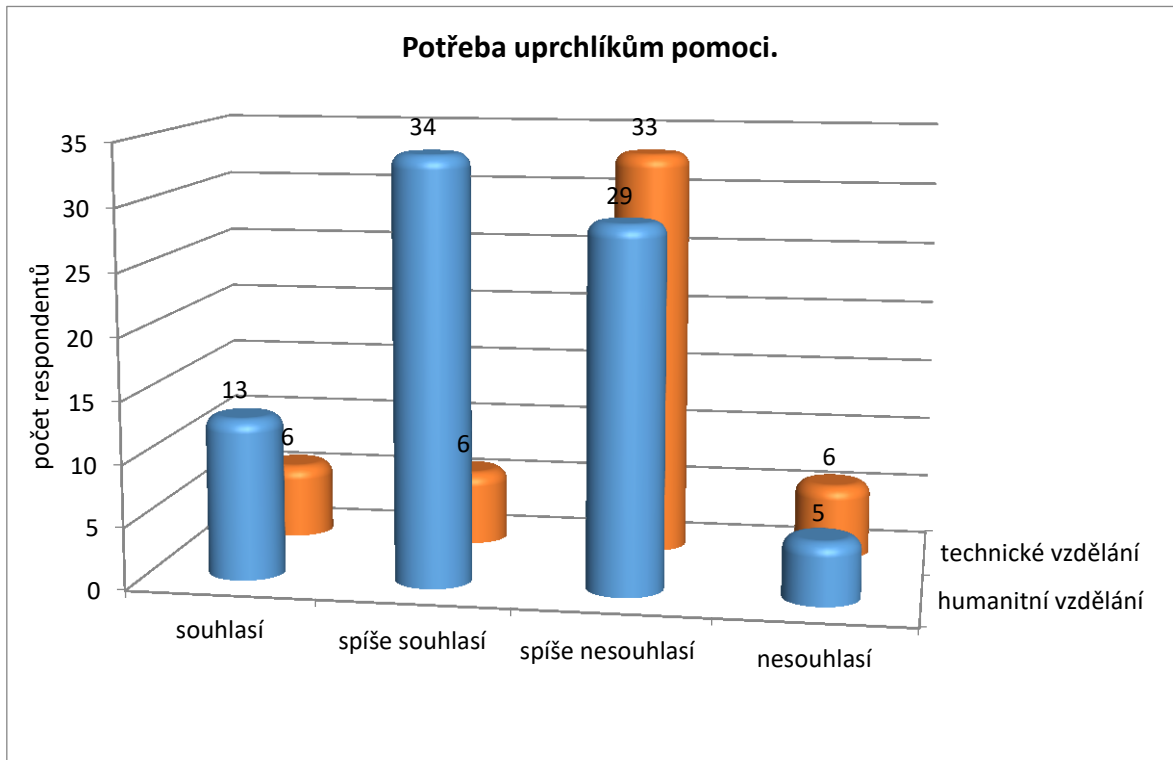
Tabulka 12. Postoj policistů k možnosti přístupu k řešení situace migrační krize dle oboru vzdělání.

Postoj policistů k možnosti přístupu k řešení situace migrační krize dle oboru vzdělání	Obor vzdělání							
	humanitní				technický			
	souhlasí	spíše souhlasí	spíše nesouhlasí	nesouhlasí	souhlasí	spíše souhlasí	spíše nesouhlasí	nesouhlasí
21. Evropa a USA (Západ) svými minulými činy způsobil současnou situaci, kvůli které uprchlíci přechájejí.	22	40	18	1	14	27	8	3
22. Uprchlíkům je třeba pomoci.	13	34	29	5	6	6	33	6
23. Současná situace představuje pro Evropu velký problém.	68	13	0	0	48	3	1	0
24. Je třeba důsledně rozlišovat mezi válečným uprchlíkem a ekonomickým migrantem.	76	4	1	0	51	1	0	0
25. Evropa by měla v řešení situace postupovat jednotně.	62	16	0	3	35	11	5	1

Existuje rozdíl v postoji k uprchlíkům u policistů s humanitním a technickým vzděláním?

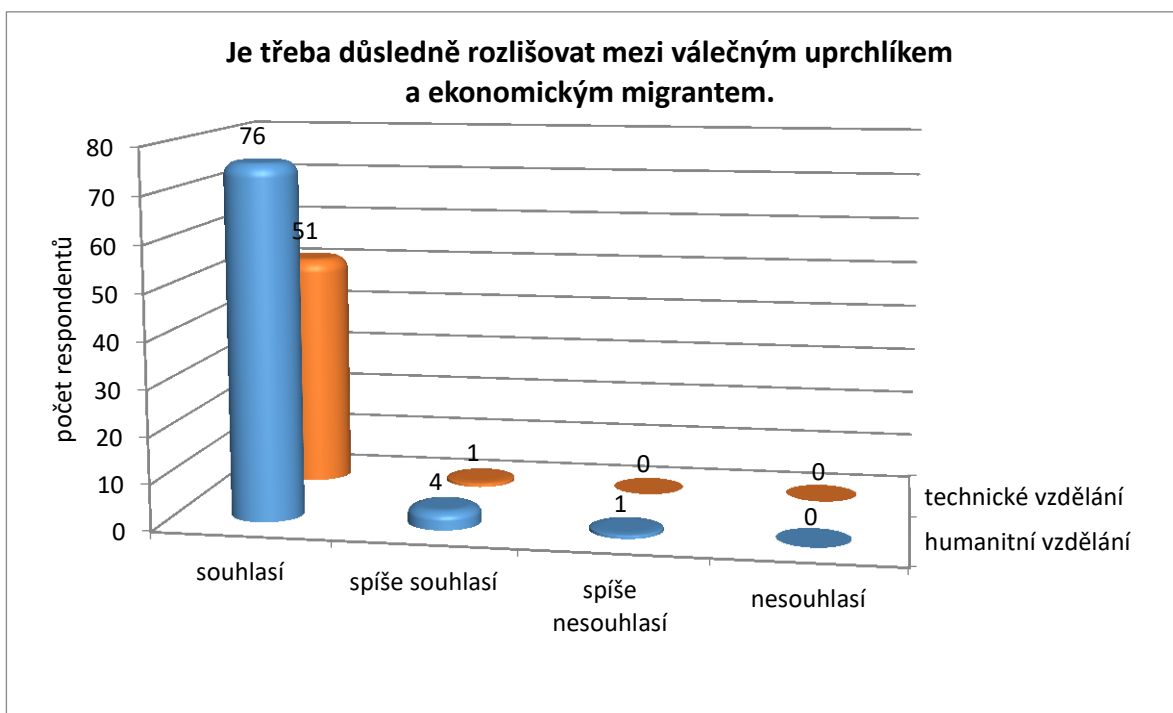
Respondentů s humanitním vzděláním je, jak již bylo spočítáno, celkem 80, tj. 61 % a respondentů s technickým vzděláním 52, tj. 39 %.

Pouze v jednom případě byl zjištěn markantní rozdíl v četnosti názorů u respondentů podle oboru vzdělání. V položce č. 22, která zní „**uprchlíkům je třeba pomoci**“, respondenti s technickým vzděláním v 33 případech spíše nesouhlasí s pomocí uprchlíkům. Ve všech třech dalších odpovědích vyjádřilo svůj názor po 6 respondentech. Respondenti s humanitním vzděláním v 13 případech souhlasí s pomocí uprchlíkům, v 34 případech spíše souhlasí s pomocí uprchlíkům, dále v 29 případech spíše nesouhlasí s pomocí uprchlíkům a v 5 případech nesouhlasí s pomocí uprchlíkům.

Graf 4. Postoj policistů k pomoci uprchlíkům.

Naopak policisté se velmi shodují ve svých postojích bez rozdílu oboru vzdělání.

Graf 5. Postoj policistů k rozlišování mezi válečným uprchlíkem a ekonomickým migrantem.

V případě položky č. 24, která zní „**je třeba důsledně rozlišovat mezi válečným uprchlíkem a ekonomickým migrantem**“, respondenti humanitních oborů s tímto názorem souhlasí v 76 případech, ve 4 případech spíše souhlasí a v 1 případě spíše nesouhlasí. Respondenti s technickým vzděláním s tímto názorem souhlasí v 51 případech a v 1 případě spíše souhlasí.

Dílčí závěr:

Bylo zjištěno, že rozdíl mezi názory respondentů s humanitním a technickým vzděláním je bezvýznamný.

K položce č. 8, 11 až 17, 19 až 25 bylo zjišťováno, zda je rozdíl v postoji k uprchlíkům u policistů, kteří absolvovali školení v rámci multikulturní výchovy u Policie ČR a v postoji k uprchlíkům u policistů, kteří takový kurz neabsolvovali.

Tabulka 13. Postoj policistů k uprchlíkům vzhledem ke školení v rámci multikulturního vzdělávání.

Postoj policisty k uprchlíkům	Policista byl proškolen v rámci multikulturní výchovy							
	ano				ne			
	souhlasí	spíše souhlasí	spíše nesouhlasí	nesouhlasí	souhlasí	spíše souhlasí	spíše nesouhlasí	nesouhlasí
8. Dalo se dle vašeho názoru předejít migrační vlně.	10	4	11	19	23	22	23	15
11. Prchnutí z místa války je rozumný čin.	12	25	10	3	11	44	32	7
12. Většinu uprchlíků v místě, odkud prchají, nic nehrozí.	8	19	20	3	19	34	24	6
13. Většina uprchlíků prchá s jasným cílem, kam se dostat.	37	12	0	1	49	27	5	2
14. Prchají zejména elity zemí, ze kterých uprchlíci pocházejí.	4	5	20	21	6	9	40	28
15. Motivace uprchlíků je převážně ekonomická.	36	19	3	0	44	30	8	1
16. Uprchlíci jsou nositeli jiné kultury, která není kompatibilní s kulturou, kterou žijí.	45	5	0	0	53	28	2	0
17. Islám je náboženství míru.	0	0	4	46	0	0	32	51
19. Mezi uprchlíky je více zločinců, než je v běžné populaci zemí, ze kterých prchají.	35	8	4	3	37	24	21	1
20. Mezi uprchlíky jsou i teroristé.	47	3	0	0	73	9	1	0

V tabulce 11. jsou uvedeny počty postojů na škále od: souhlasím, spíše souhlasím, spíše nesouhlasím, nesouhlasím, policistů, kteří byli a nebyli proškolení v rámci multikulturní výchovy.

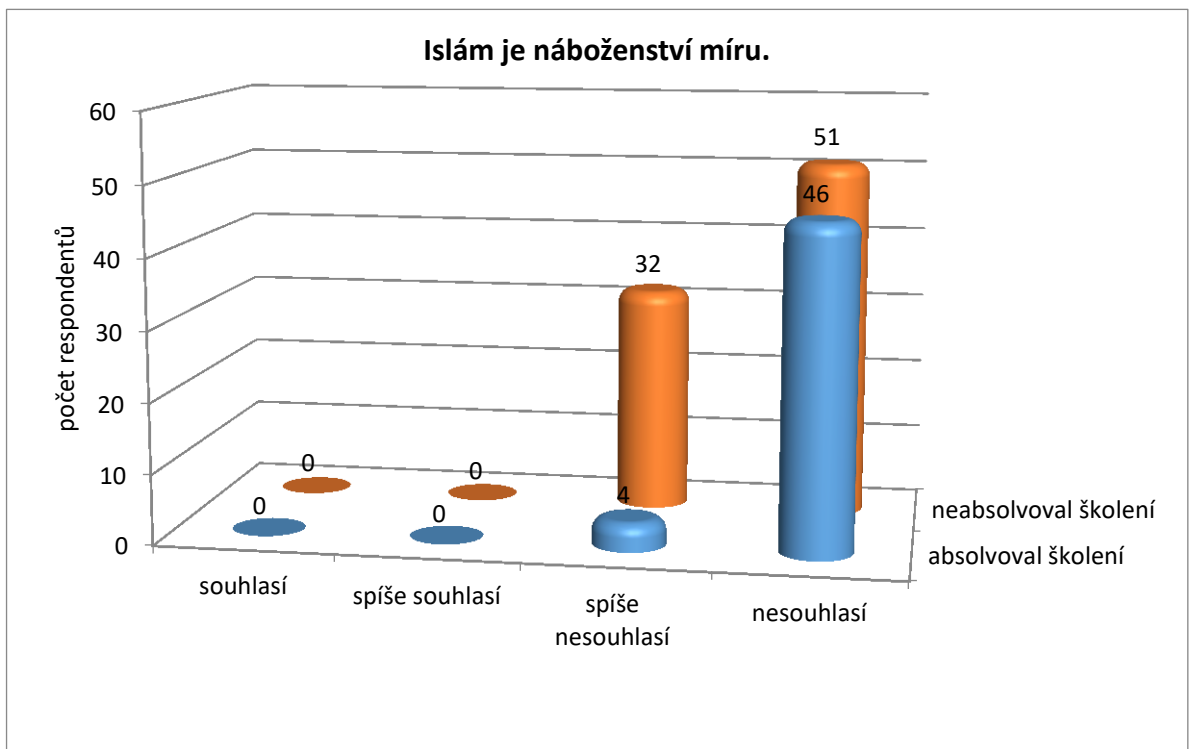
Tabulka 14. Postoj policistů k možnosti přístupu k situaci vzhledem ke školení v rámci multikulturního vzdělávání.

Postoj policisty k možnosti přístupu k řešení situace migrační krize v návaznosti na kurzy multikulturní výchovy	Policista byl proškolen v rámci multikulturní výchovy							
	ano				ano			
	souhlasí	spíše sou- hlasí	spíše ne- souhlasí	nesouhlasí	souhlasí	spíše sou- hlasí	spíše ne- souhlasí	nesouhlasí
21. Evropa a USA (Západ) svými minulými činy způsobil současnou situaci, kvůli které uprchlíci prchají.	16	19	11	1	20	48	12	3
22. Uprchlíkům je třeba pomoci.	4	16	23	7	15	24	34	12
23. Současná situace představuje pro Evropu velký problém.	47	3	0	0	69	13	1	0
24. Je třeba důsledně rozlišovat mezi válečným uprchlíkem a ekonomickým migrantem.	49	1	0	0	78	4	1	0
25. Evropa by měla v řešení situace postupovat jednotně.	40	8	0	2	57	17	5	2

Existuje rozdíl v postoji k uprchlíkům u policistů, kteří absolvovali školení v rámci multikulturní výchovy u Policie ČR a v postoji k uprchlíkům u policistů, kteří takový kurz neabsolvovali?

Dílčí závěr:

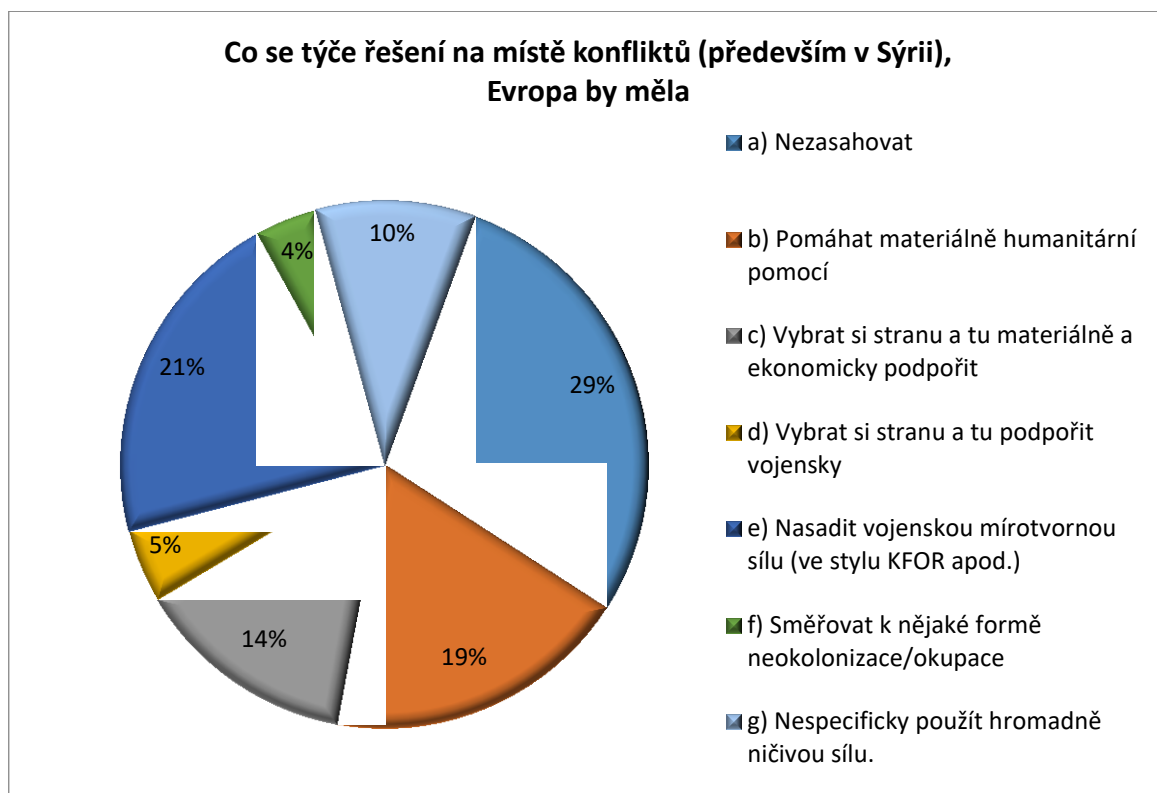
Respondenti z obou dvou sledovaných skupin v otázkách č. 8, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25 uvedli četnost postojů, ze kterých lze zpozorovat nevýrazné rozdíly. Bylo zjištěno, že mezi názory respondentů s absolvovaným kurzem a respondenty, kteří se jej nezúčastnili, je bezvýznamný rozdíl.

Graf 6. Je Islám náboženství míru.

Shodnost postojů lze prezentovat u položky č. 17, která zní: „**Islám je náboženství míru**“. Respondenti, kteří prošli kurzem multikulturní výchovy, v 46 případech nesouhlasí a v 4 případech spíše nesouhlasí tímto názorem. Respondenti bez kurzu s tímto názorem spíše nesouhlasí v 32 případech a v 51 případech zcela nesouhlasí. Celkem tedy 100 % respondentů nesouhlasí s názorem, že Islám je náboženství míru.

K položce č. 26 bylo zjišťováno, jakým způsobem by měla být řešena situace v místě konfliktů.

Graf 7. Způsob řešení na místě konfliktů (především v Sýrii) z pohledu Evropy.

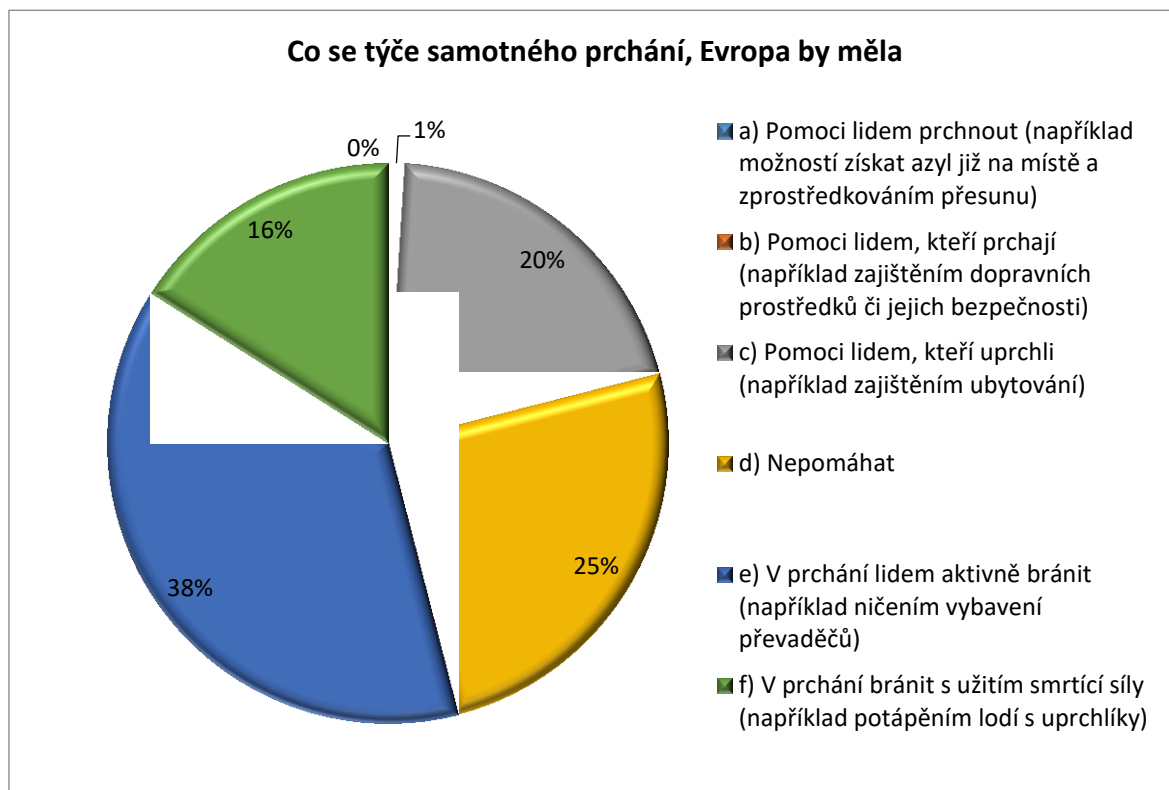
Měla by Evropa řešit situaci v místě konfliktů (především v Sýrii) a pokud ano, jakým způsobem?

Pozitivní postoj v dané věci zaujímá 53 respondentů, tj. 40 %, kteří jsou toho názoru, že Evropa by měla nasadit v místě konfliktů vojenskou mírotvornou sílu (ve stylu KFOR apod.) anebo pomáhat materiálně humanitární pomocí.

Neutrální postoj zaujímá 38 respondentů, tj. 29 %, kteří jsou toho názoru, že by Evropa neměla zasahovat na místě konfliktů.

Vyloženě negativní přístup k řešení situace v místě konfliktů má 18 respondentů, tj. 14 %, kteří by přistoupili k neokolonizaci/okupaci anebo použili hromadně ničivou sílu (jaderné zbraně).

K položce č. 27 bylo zjišťováno, jaký je názor policistů k tomu, jak má Evropa přistupovat k samotnému prchání.

Graf 8. Postup Evropy k samotnému prchání.

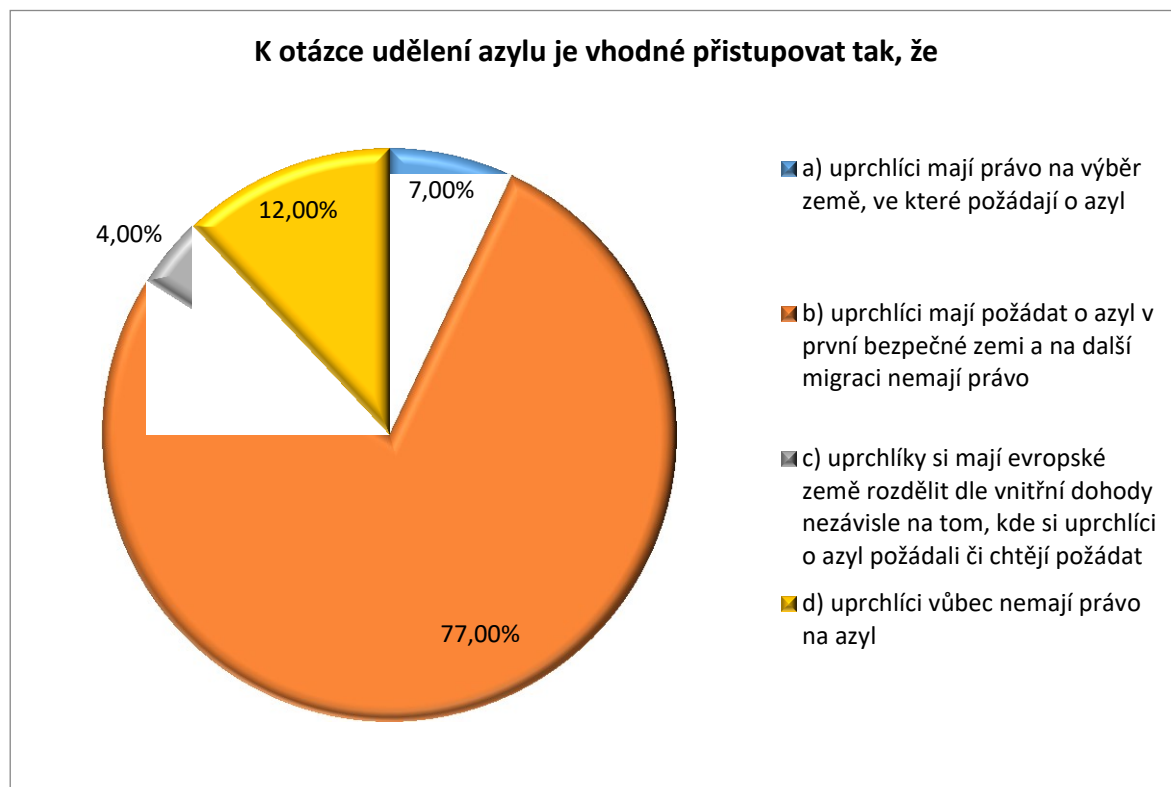
Jak by měla přistupovat Evropa k samotnému prchání?

Pozitivní postoj v dané věci zaujímá 28 respondentů, tj. 21 %, kteří jsou toho názoru, že Evropa by měla pomoci lidem prchnout, přičemž celých 26 respondentů, tj. 20 %, by pomohlo uprchlíkům zajištěním ubytování.

Neutrální postoj zaujímá 33 respondentů, tj. 25 %, kteří jsou toho názoru, že by Evropa neměla pomáhat.

Negativní přístup k řešení situace v místě konfliktů má 71 respondentů, tj. 54 %, kteří jsou toho názoru, že Evropa by měla bránit lidem v prchání. 50 respondentů, tj. 38 %, by v prchání lidem aktivně bránili, například ničením vybavení převaděčů a 21 respondentů, tj. 16 %, uvedlo, že by bránili v prchání s užitím smrtící síly, například potápěním lodí s uprchlíky.

K položce č. 28 byl zjišťován názor policistů k právu uprchlíků rozhodovat o výběru země, ve které požádají o azyl.

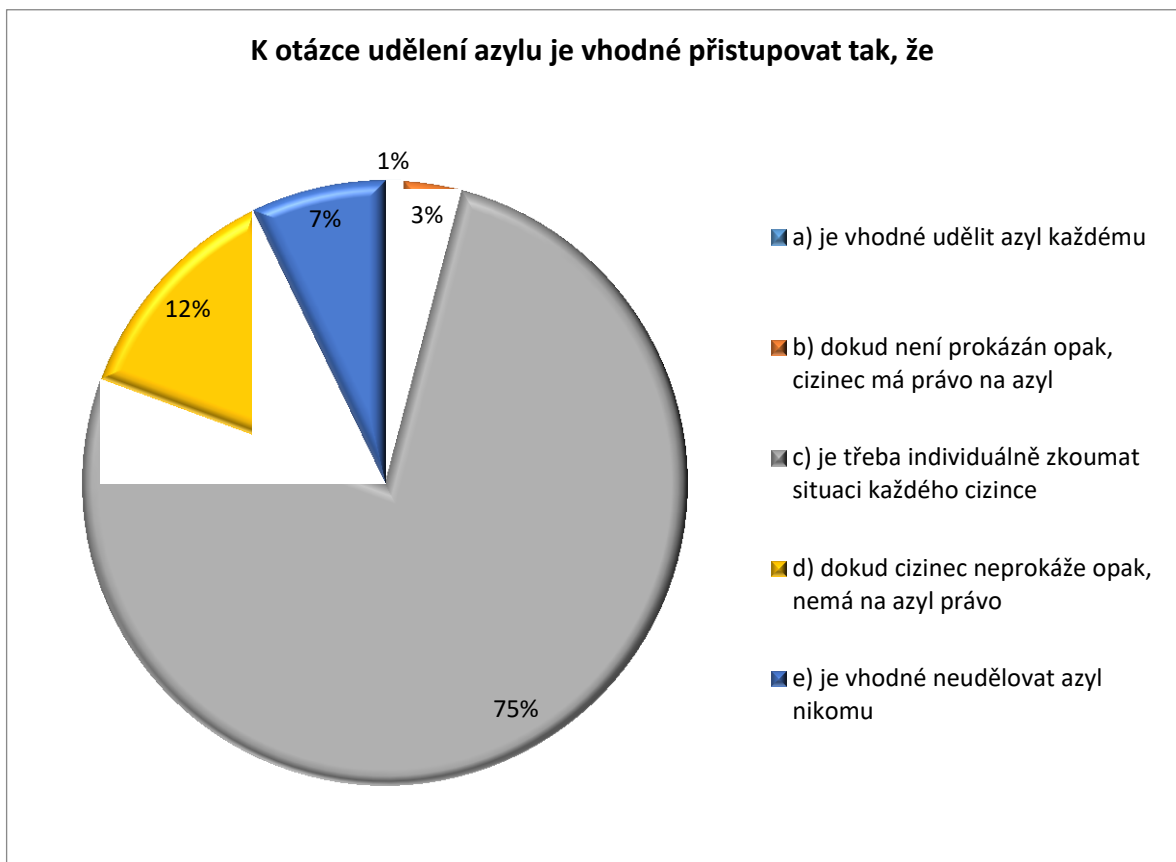
Graf 9. Právo uprchlíků žádat o azyl v zemi dle vlastního výběru.

Mají uprchlíci právo sami si rozhodovat o výběru země, kde požádají o azyl?

Většina, celkem 103 respondentů, tj. 77 %, je toho názoru, že uprchlíci mají právo požádat o azyl v první bezpečné zemi a na další migraci nemají právo. 16 respondentů, tj. 12 %, je toho názoru, že uprchlíci vůbec nemají právo na azyl. 9 respondentů, tj. 9 %, je toho názoru, že uprchlíci mají právo na výběr země, ve které požádají o azyl.

Pouhých 5 respondentů, tj. 4 %, je toho názoru, že uprchlíky si mají rozdělit evropské země dle vnitřní dohody nezávisle na tom, kde si uprchlíci o azyl požádali či chtějí požádat.

K položce č. 29 byl zjišťován názor policistů k řešení přístupu v udělování azylu.

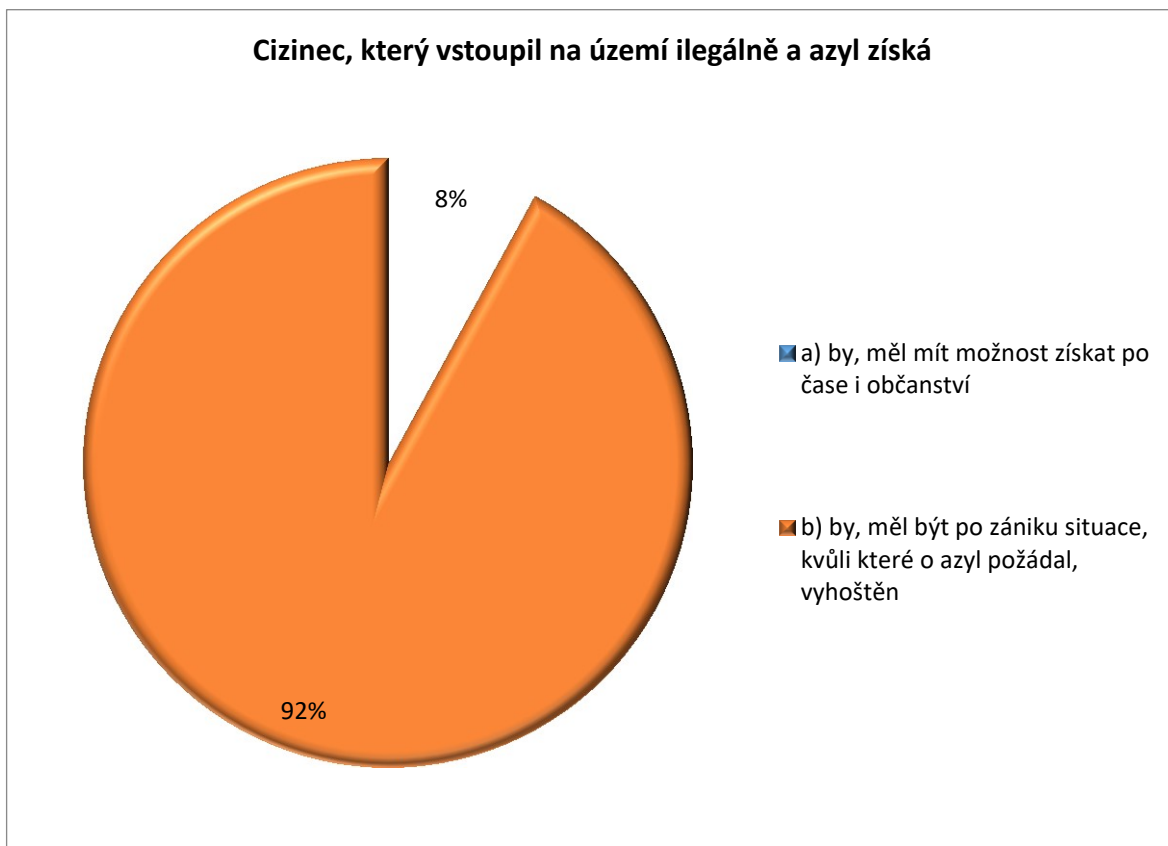
Graf 10. Řešení přístupu v udělování azylu.

Jak přistupovat k udělování azylu?

Většina, celkem 101 respondentů, tj. 75 %, zastává ten postoj, že je třeba individuálně zkoumat situaci každého cizince (uprchlíka).

17 respondentů, tj. 12 %, má za to, že dokud neprokáže cizinec (uprchlík) opak, nemá na azyl právo. 9 respondentů, tj. 7 %, má ten názor, že je vhodné neudělovat azyl nikomu. 4 respondenti, tj. 3 %, jsou toho názoru, že dokud není prokázán opak, má cizinec právo na azyl. Pouze jeden respondent je toho názoru, že je vhodné udělit azyl každému.

K položce č. 30 byl zjišťován názor policistů k řešení přístupu v udělování občanství cizincům, kteří vstoupili na území ilegálně a získali azyl.

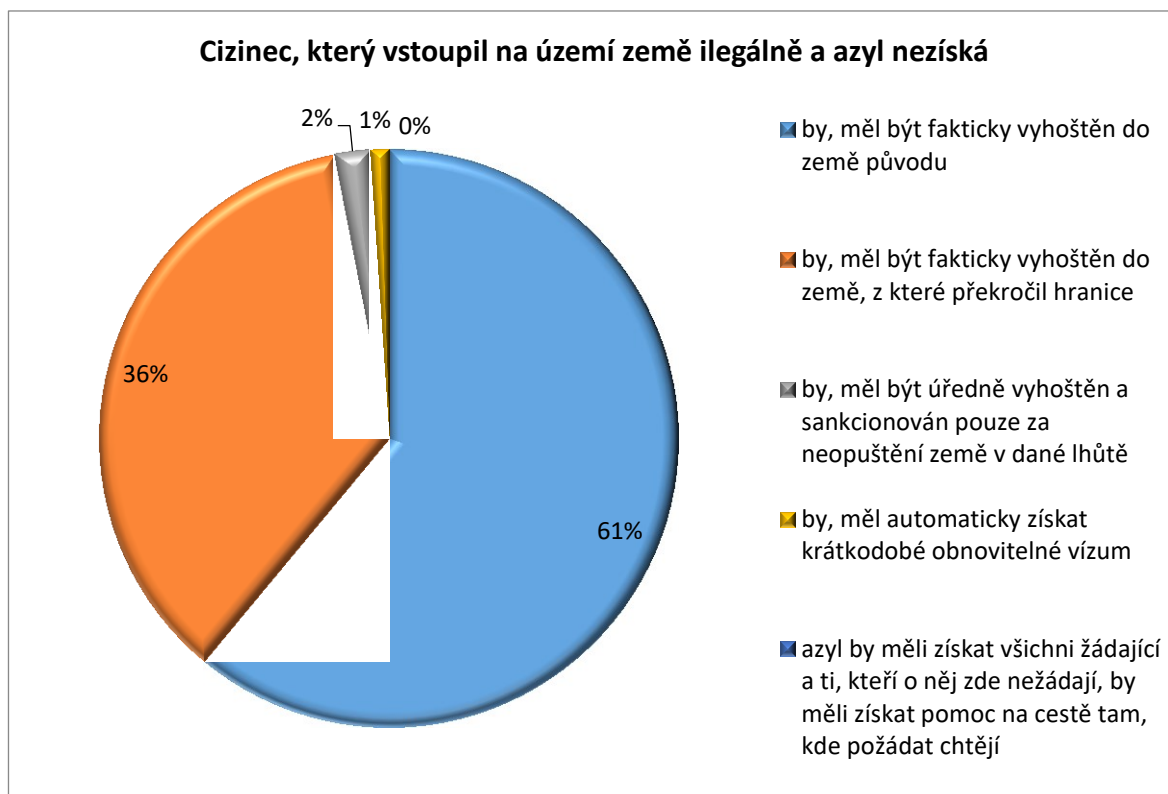

Graf 11. Řešení přístupu v udělování občanství azylantům.

Má cizinec, který vstoupil do země ilegálně a získá azyl získat po čase i občanství této země?

Většina, celkem 123 respondentů, tj. 92 %, je toho názoru, že cizinec po zániku situace, kvůli které o azyl požádal, by měl být vyhoštěn. 10 respondentů, tj. 8 %, je toho názoru, že uprchlík by, měl mít možnost získat po čase i občanství.

K položce č. 31 byl zjišťován názor policistů, jak postupovat v případě, pokud cizinec vstoupil na území ilegálně a azyl nezíská.

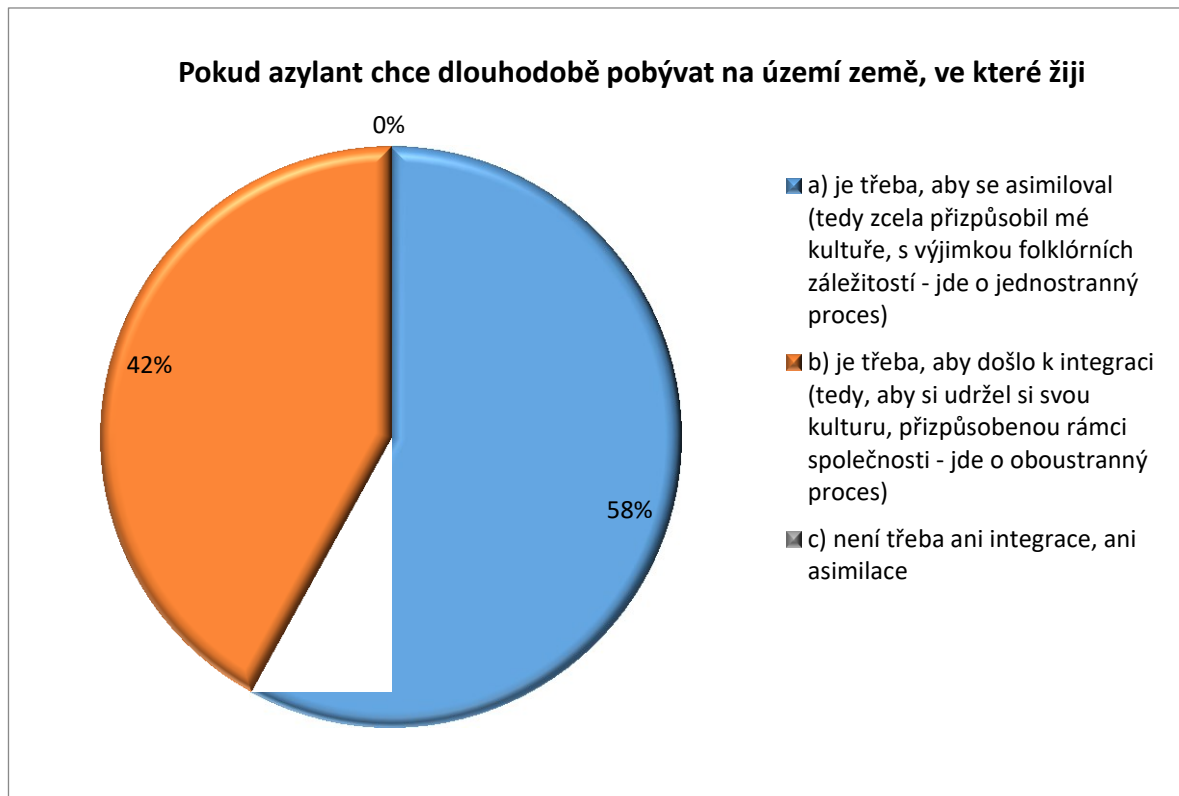
Graf 12. Postup v případě, že cizinec nezíská azyl a vstoupil na území ilegálně.

Jak postupovat v případě, že cizinec vstoupil do země ilegálně a nezíská azyl?

Většina, celkem 81, tj. 61 %, je toho názoru, že cizinec, který vstoupil na území ilegálně a azyl nezíská, by, měl být fakticky vyhoštěn do země původu. Dále je 49 respondentů, tj. 36 %, toho názoru, že cizinec, který vstoupil na území ilegálně a azyl nezíská, by měl být fakticky vyhoštěn do země, z které překročil hranice.

2 respondenti uvedli, že cizinec by měl být úředně vyhoštěn a sankcionován pouze za neopuštění země v dané lhůtě. Pouze 1 respondent označil odpověď, že cizinec by měl automaticky získat krátkodobé obnovitelné vízum. Odpověď pod bodem e) ve které je uvedeno, že azyl by měli získat všichni žádající a ti, kteří o něj zde nežadají, by měli získat pomoc na cestě tam, kde požádat chtějí, zůstala bez odezvy.

K položce č. 32 byl zjišťován názor policistů, zda azylant, který hodlá dlouhodobě pobývat v České republice, se má asimilovat anebo integrovat.

Graf 13. Postup v případě, že azylant dlouhodobě pobývá na území.

Má se azylant, který hodlá dlouhodobě pobývat na území České republiky asimilovat či integrovat, nebo toho není zapotřebí?

77 respondentů, tj. 58 %, je toho názoru, že cizinec se má asimilovat. 56 respondentů, tj. 42 %, je toho názoru, že cizinec se má integrovat do společnosti. Odpověď c) zůstala bez odezvy.

6.1 Shrnutí výsledků

Výzkum, provedený u příslušníků zařazených v rámci Krajského ředitelství policie Zlínského kraje, zkoumal postoje policistů k uprchlíkům a problematice současné migrační krize ve světě a zejména k Evropě. Soubor respondentů čítá 133 policistů, kteří pracují v přímém výkonu služby. Policie České republiky má v současnosti kolem 40 000 příslušníků, kdy základní vzorek, kterým je Krajské ředitelství policie Zlínského kraje má v současnosti cca 1200 policistů. Z tohoto důvodu nebyly stanoveny hypotézy a nebylo přistoupeno k ověření zjištěných skutečností pomocí statistických metod.

V rámci výzkumu se v rámci hlavní výzkumné otázky provádělo porovnání postojů mezi čtyřmi skupinami, u kterých je podstatný rozdíl v setkávání se s uprchlíky. Tyto čtyři skupiny jsou tvořeny napříč čtyřmi základními službami Policie České republiky. Jedná se o cizineckou policii, dopravní policii, pořádkovou policii a kriminální policii.

Dále bylo prováděno porovnání postojů k uprchlíkům u policistů s humanitním vzděláním a policistů s technickým vzděláním a u policistů, kteří absolvovali kurz v rámci multikulturní výchovy u Policie České republiky a policisty, kteří se tohoto kurzu neúčastnili.

Na základě analýzy postojů policistů v rámci první výzkumné otázky nebyly zjištěny významné rozdíly v četnosti odpovědí u policistů v závislosti na četnosti setkávání se s uprchlíky. Nebylo tedy nijak zdokladováno, že názor policistů, kteří se s uprchlíky nesetkávají, je více negativní. Také se nepotvrdila další možná domněnka, a to ta, že policisté, kteří s uprchlíky častěji přichází do kontaktu, jsou k přijímání uprchlíku více negativní. Nicméně v rámci tohoto průzkumu byly zjištěny dvě položky, v rámci kterých byly u zkoumaných souborů zjištěny rozdíly. V případě prvního rozdílu se jednalo o položku č. 19, která zní: „mezi uprchlíky je více zločinců, než je v běžné populaci zemí, ze kterých přechází“ a u které bylo zjištěno, že policisté, kteří jsou velmi často, často a méně často s uprchlíky v počtu 41 respondentů s tímto tvrzením souhlasí anebo spíše souhlasí, přičemž policisté, kteří se nesetkávají s uprchlíky, v počtu 42 respondentů spíše nesouhlasí anebo nesouhlasí s tímto tvrzením. V případě druhého rozdílu se jednalo o položku č. 19, která zní: „Evropa a USA (západ) svými minulými činy způsobil současnou situaci, kvůli které uprchlíci přechází“ a u které bylo zjištěno, že policisté, kteří jsou v kontaktu s uprchlíky velmi často, často a méně často, v počtu 42 respondentů s tímto tvrzením souhlasí anebo spíše souhlasí, přičemž policisté, kteří se nesetkávají s uprchlíky, v počtu 23 respondentů spíše s tímto tvrzením.

Také v rámci druhé výzkumné otázky nebyly zjištěny významné rozdíly v četnosti odpovědí mezi policisty s humanitním vzděláním a policisty s technickým vzděláním. Nebyl tedy shledán předpoklad, že policisté s humanitním vzděláním budou přívětivější k problematice uprchlíků.

Ve třetí otázce, která se zabývá rozdíly v četnosti odpovědí u postojů policistů s absolvovaným kurzem multikulturní výchovy u Policie České republiky a policisty, kteří se tohoto kurzu neúčastnili, nebyly zjištěny významné rozdíly mezi těmito zkoumanými soubory. Ani zde se nepotvrdila domněnka, že policisté, kteří absolvovali kurz multikulturní výchovy, budou mít řekněme vstřícnější přístup k uprchlíkům než policisté, kteří se jej neúčastnili.

Z analýzy dat postojů policistů k uprchlíkům byla zjištěna tato shodná stanoviska. Jednalo se o tyto postoje policistů:

- 77 % respondentů se domnívá, že prchnutí z místa války je rozumný čin,
- 60 % respondentů se domnívá, že většině uprchlíků v místě, odkud prchají, nic nehrozí,
- 94 % respondentů se domnívá, že většina uprchlíků prchá s jasným cílem, kam se dostat,
- 91 % respondentů se domnívá, že motivace uprchlíků je převážně ekonomická,
- 81 % respondentů se domnívá, že neprchají zejména elity zemí, ze kterých uprchlíci pocházejí, ale že prchají především lidé ze střední a nižší vrstvy sociální skupiny obyvatel,
- 74 % respondentů se domnívá, že uprchlíci jsou nositeli jiné kultury, která není kompatibilní s kulturou, kterou žijí,
- 100 % respondentů se domnívá, že Islám není náboženství míru,
- 78 % respondentů se domnívá, že mezi uprchlíky je více zločinců, než je v běžné populaci zemí, ze kterých prchají,
- 100 % respondentů se domnívá, že mezi uprchlíky jsou i teroristé,

Z analýzy dat postojů policistů k přístupu řešení situace ohledně migrační krize v Evropě byla zjištěna shodná stanoviska. Jednalo se především o tyto postoje policistů:

- 67 % respondentů se domnívá, že Evropa a USA (Západ) svými minulými činy způsobil současnou situaci, kvůli které uprchlíci prchají,
- 56 % respondentů se domnívá, že uprchlíkům není třeba pomáhat,
- 99 % respondentů se domnívá, že současná situace představuje pro Evropu velký problém,
- 100 % respondentů se domnívá, že je třeba důsledně rozlišovat mezi válečným uprchlíkem a ekonomickým migrantem,
- 92 % respondentů se domnívá, že Evropa by měla v řešení situace postupovat jednotně,
- 54 % respondentů se domnívá, že by Evropa měla aktivně bránit v prchání lidem na své území,
- 77 % respondentů se domnívá, že uprchlíci mají právo požádat o azyl v první bezpečné zemi, na další migraci právo nemají,
- 75 % respondentů se domnívá, že je třeba individuálně zkoumat situaci každého cizince (uprchlíka) při udělování azylu,
- 92 % respondentů se domnívá, že cizinec, který vstoupil na území ilegálně a získal azyl, by měl po zániku důvodu udělení azylu, být vyhoštěn,
- 61 % respondentů se domnívá, že cizinec, který vstoupil na území ilegálně a azyl nezíská, by měl být fakticky vyhoštěn do země původu,
- 58 % respondentů se domnívá, že cizinec, který chce dlouhodobě pobývat na území, by se měl asimilovat.

Jak je z výše uvedeného zřejmé, k většině skutečností vyjádřili policisté skoro naprosto shodné postoje. Což potvrzuje i výsledek u zkoumaných souborů, mezi zkoumanými soubory není významného rozdílu v četnosti odpovědí k jednotlivým otázkám

ZÁVĚR

Diplomová práce byla zaměřena na postoje policistů k uprchlíkům. Přináší poznatky na současnou migrační krizi z pohledu příslušníků největší bezpečnostní složky našeho státu, která působí v rámci mezivládních smluv i v rámci Evropské unie. Policie České republiky a potažmo její příslušníci jsou vybaveni v rámci zákona využívat tzv. legální násilí, neboť k vyžadování dodržování zákonů by bez tohoto prvku nemohla plnit své povinnosti vůči občanům České republiky a cizincům zde legálně žijících. Proto jsou jejich postoje zajímavým tématem, neboť velmi citlivě vnímá změny nálad ve společnosti a ve světě.

V teoretických kapitolách jsme se nejprve zaměřili na pojem postoj. Jaký je jeho význam. Jakým způsobem lze postoje získávat, jak se dělí a za jakých podmínek dochází ke změně postojů. Vyjmenovaly jsme si negativní druhy postojů, kterými jsou předsudek, stereotyp a netolerance, která se dále člení na xenofobii, rasismus, segregaci, antisemitismus, nacionalismus. Popsali jsme si pojem lidská migrace, která jako jedna z forem prostorové mobility lidstva neboli stěhování provází lidstvo od nepaměti. Dále jsme si přesně určili, co obsahuje pojem uprchlík. Vysvětlili práva a povinnosti uprchlíka. Pohled na uprchlíka z hlediska mezinárodního a českého práva. Osvětlili si současnou Evropskou migrační krizi, její příčiny a potenciál. Nakonec jsme si v teoretické části popsali zkoumaný soubor, kterým jsou příslušníci Policie České republiky. Vzdělávání příslušníků policie v rámci multikulturní výchovy a jednotlivých služeb, kterými jsou služba cizinecké policie, služba dopravní policie, služba pořádkové policie a služba kriminální policie a vyšetřování.

Cílem a smyslem výzkumu bylo zjistit, zda policisté, kteří velmi často a často slouží v prostředí s uprchlickým prvkem, mají odlišný postoj od policistů, kteří potkávají v rámci své práce uprchlíky málo anebo vůbec. Je názor policistů, kteří se s uprchlíky neseťkávají více negativní, nebo je tomu naopak a policisté, kteří s uprchlíky častěji přichází do kontaktu, jsou k přijímání uprchlíků více negativní?

Stejně tak jsme se snažili zjistit postoje policistů, kteří měli rozdílné vzdělání v rámci oboru, tedy zda policisté s humanitním vzděláním, mají jiný postoj k uprchlíkům, než policisté s technickým vzděláním. Jsou policisté s humanitním vzděláním přívětivější k uprchlíkům než ti druzí?

Také jsme se snažili zjistit, zda v rámci kurzů multikulturní výchovy, došlo ke změně postoje policistů, kteří tento kurz absolvovali oproti policistům, kteří jej nenavštěvovali. Předpo-

klad byl, že policisté, kteří kurz absolvovali, budou vstřícnější a více chápavější k potřebám uprchlíků.

Celkově jsme se tedy snažili zjistit postoje policistů k uprchlíkům jako lidem a dále také k přístupu řešení situace ohledně migrační krize v Evropě.

Cílem výzkumu bylo zmapování postojů u policistů v rámci Krajského ředitelství policie Zlínského kraje. Bylo zjištěno, že postoj policistů k uprchlíkům a jejich kulturním vzorcům a náboženství jsou v podstatě konstantě stejné bez ohledu na to, jak často s uprchlíky přichází do kontaktu, jaké mají vzdělání anebo zda absolvovali kurz multikulturní výchovy.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

ALLPORT, Gordon. Willard. *O povaze předsudků*. Přeložil Eduard GEISSLER. Praha: Prostor, 2004. ISBN 80-7260-125-3.

BAŠTECKÁ, Bohumila a kol. *Psychosociální krizová spolupráce*. Praha: Grada Publishing, 2013. ISBN 978-80-247-4195-6.

BUDILOVÁ Lenka, HIRT Tomáš a kol. *Policista v multikulturním prostředí: Informační manuál pro Policii ČR*. Praha: Ministerstvo vnitra ČR a Člověk v tísni, 2005. ISBN 80-903510-1-8.

BUREŠ, Jaroslav. *Main characteristic and development trends of migration in the Arab world*. Ústav mezinárodních vztahů Praha – Tiskárna Dobříš, 2008. ISBN 978-80-86506-71-5.

BURYÁNEK, Jan (ed.) a HORVÁTHOVÁ, Jana. *Interkulturní vzdělávání: příručka nejen pro středoškolské pedagogy: projekt Varianty*. Praha: Člověk v tísni, společnost při ČT, o.p.s. v nakladatelství Lidové noviny, 2002, 518, 84 s. ISBN 80-7106-614-1.

CICERO, M. T. *Tuskulské hovory*. Praha: Svoboda, 1976. (bez ISBN).

CZINEGOVÁ Kateřina. *Kapitoly z minulosti a současnosti bezpečnostních sborů ve Zlíně: Jménem Zákona!*. Zlín: Muzeum jihovýchodní Moravy ve Zlíně, 2016. ISBN 978-80-87130-36-0.

ČEJKA, Marek. *Izrael a Palestina*. Praha: Barrister and Principal, 2002. ISBN 978-80-87474-90-7. Dostupné také z: http://www.dokumenty-ijr.cz/Knihy/Bures_Migration.pdf

ČENĚK, Jiří. SMOLÍK, Josef. VYKOUKALOVÁ, Zdeňka. *Interkulturní psychologie. Vybrané kapitoly*. Praha: Grada Publishing, 2016. ISBN 978-80-247-5414-7.

DACÍK, Tomáš. *Člověk a rasa*. Brno: Akademické nakladatelství CERM, 2001. ISBN 80-7204-216-5.

DALECKÝ Jan. *Současná problematika Multikulturního prostředí a PČR. Bezpečnostni-sbory.cz* [online]. 2009 [cit. 2017-04-06]. ISSN 1803-6856. Ke stažení dostupné

z:http://bezpecnostni-sbory.wbs.cz/clanky/2-009/SOUCASNA_PROBLEMATIKA_MULTIKULTURNIHO_PROSTREDI_A_PCR.htm#_ftn3

DANICS, Štefan a kol. *Extremismus, rasismus a antisemitismus*. Praha: Policejní akademie ČR, 2008. ISBN 978-80-7251-286-7.

Databáze Eurostatu [online]. Eurostat, © 2017 [cit. 2017-04-01] Dostupné z: <http://apl.czso.cz/pll/eutab/html.h>

Databáze Eurostatu [online]. Eurostat, © 2017 [cit. 2017-04-01] http://ec.europa.eu/eurostat/data/database?node_code=migr_asyappctzm

DRBOHLAV, Dušan. Geografické aspekty v rámci interdisciplinárního výzkumu migrace obyvatelstva. *Geografie – Sborník České geografické společnosti*. 1999. roč. 104, č. 2, s. 75. ISSN 1212-0014.

DUFKOVÁ Ivana a kol., Policie mezi kulturami, *Skolamv.cz* [online]. 2007 [cit. 2017-04-09]. Dostupné z: www.skolamv.cz/organizace/111-usek-dalsiho.../146-policie-mezi-kulturami.html

ELTIS, David. *Economic Growth and the Ending of the Transatlantic slave trade*. Productions, Atlanta, 2007. ISBN 97-801-95041-35-4.

GIDDENS, Anthony. *Sociologie*. Praha: Argo, 1999. ISBN 80-7203-124-4.

GELLNER Ernest. *Nacionalismus*, Centrum pro studium demokracie a kultury. 2003. ISBN 80-7325-023-3.

GRINC, Jan. *Právo pro politology*. Praha: Grada Publishing, 2010. ISBN 97-88-02476-895-3.

HAYESOVÁ, Nicky. *Základy sociální psychologie*. 4. vydání Praha. Přeložila Irena ŠTĚPNIČKOVÁ. Praha: Portál, 2007. ISBN 978-80-7367-283-6.

HEYWOOD, Andrew. *Politické ideologie*. Praha: Victoria Publishing, 1994. ISBN 80-85865-10-6.

CHRÁSTKA, Miroslav. *Metody pedagogického výzkumu. Základy kvantitativního výzkumu*. Praha: Grada Publishing. ISBN 978-80-247-1369-4.

JÍLEK, Dalibor. ŠTURMA, Pavel, ČEPELKA, Čestmír. *Azyl a uprchlictví v mezinárodním právu*. Masarykova univerzita, 1997. ISBN 80-210-1493-8.

JURMAN, Miroslav. Azyl a uprchlictví. In: *Epravo.cz* [online]. 2002 [cit. 2017-04-06]. ISSN 1213-189X. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/azyl-a-uprchlictvi-16414.html>

JUNGWIRTH, Tomáš. TOMEK, Bronislav. ŠMÍDA, Josef. *Migrace do Evropy a její trendy*. In: *Zeleni.cz* [online]. 2015 [cit. 2017-04-06] Ke stažení dostupné z: https://i.zeleni.cz/sites/default/files/pr_priloha/1.1._uprchlictvi-a-migrace-do-evropy-trendy-a-priciny.pdf

KELNAROVÁ, Jarmila. MATĚJKOVÁ, Eva. *Psychologie. 1. díl. Pro studenty zdravotnických oborů*. Praha: Grada Publishing, 2010. ISBN 978-80-247-3270-1.

KERN, Hans, MEHL, Christine. NOLZ, Hellfried. PETER, Martin. WINTERSPERGER, Rerina. *Přehled psychologie*. Přeložila Magdalena MACHÁTOVÁ. Praha: Portál, 2006. ISBN 80-7367-121-2.

KOLÁŘ, Zdeněk a kol. *Výkladový slovník z pedagogiky*. Praha: Grada Publishing, 2012. ISBN 978-80-247-3710-2.

KOLEKTIV AUTORŮ. *Československý časopis historický*. Nakl. ČSAV, 1989. (bez ISBN).

KOPECKÁ, Ilona. *Psychologie. 2. díl. Učebnice pro obor sociální činnost*. Praha: Grada Publishing, 2012. ISBN 978-80-247-3876-5.

KOSEK, Jan. *Člověk je (ne)tvor společenský*. Praha: Argo, 2004. ISBN: 80-72035-91-6.

KUNEŠOVÁ, Hana. CIHELKOVÁ, Eva a kol. *Světové ekonomika. Nové jevy a perspektivy*. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2006. ISBN 978-80-7179-455-4.

KUTNOHORSKÁ, Jana. *Multikulturní ošetřovatelství pro praxi*. Praha: Grada Publishing, 2013. ISBN 978-80-247-4413-1.

MACHOVÁ, Zuzana. *Volební právo cizinců v komunálních volbách České republiky a jeho využití*. Praha: Karolinum, 2013. ISBN 9788024623-42-9.

MARTIN, Philip. WIDGREN, Jonas. *International Migration: Facing the Challenge*. Population Bulletin. [online]. 2016, 57 (1), 20 [cit. 2017-04-06]. ISSN 0032-468X. Ke stažení dostupné z: http://www.prb.org/Source/57.1IntlMigration_Eng.pdf

MATOUŠEK, Oldřich., *Slovník sociální práce*. Praha: Portál, 2016. ISBN 978-80-262-1154-9.

MILLER David. *Blackwellova encyklopedie politického myšlení*. Přerov: Knihotiskárna J. Strojil, 1995. ISBN 80-85617-47-1.

MIKULÁŠTÍK, Milan. *Komunikační dovednosti v praxi*. Praha: Grada Publishing, 2010. ISBN 978-80-247-8070-2.

Migrační a azylová politika. [online]. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, 2016 [cit. 2017-04-06]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/migracni-a-azylova-politika-ceske-republiky-470144.aspx>

Migrační krize v číslech. [online]. Praha: Think-Tank Evropské hodnoty, 2015 [cit. 2017-04-06]. Ke stažení dostupné z: http://www.evropskehodnoty.cz/wp-content/uploads/2016/02/TK_migrace_datasheets.pdf

Migrace v globálním světě. [online]. Brno: Nesehnutí, 2016 [cit. 2017-04-06]. Ke stažení dostupné z: <http://nesehnuti.cz/wp-content/blogs.dir/6/files/2011/09/Multikulti.pdf>.

MOLEK, Pavel. *Právní pojem „pronásledování“ v souvislostech evropského azylového práva*. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2010. ISBN 978-80-7400-164-2.

MOLNÁR Amedeo. *Na rozhraní věků: cesty reformace. Jan Hus, Bedřich ze Strážnice, Ivan Stojkovič, Martin Luther, Huldrych Zwingli, Jan Calvin*. Praha. 1985. (bez ISBN).

MUDRA, Miroslav. *Platněřství: výroba zbroje*. Praha: Grada Publishing a.s., 2007. ISBN 80-247-1186-9.

NAKONEČNÝ, Milan. *Sociální psychologie*. Praha: Academia, 1999. ISBN 80-2000-690-7.

NOVOSÁD, Petr. *Resortní vzdělávání příslušníků Policie České republiky*. Brno, 2008. Diplomová práce. Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, Fakulta humanitních studií, Institut mezioborových studií Brno. Vedoucí práce Milan Vichlenda.

PAVLÍK, Zdeněk, Kučera, Milan. *Populační vývoj České republiky 1990 – 2002*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, 2002. ISBN 80-902686-8-4.

PLAMÍNEK, Jiří. *Vzdělávání dospělých. Průvodce pro lektory, účastníky a zadavatele*. Praha: Grada Publishing, 2014. ISBN 978-80-247-4806-1.

VOKUŠ, Jiří. *Policie České republiky = Police of the Czech Republic : pomáhat a chránit*. Praha: Policejní prezidium České republiky, 2010. ISBN 978-80-254-7701-4.

Pořádková policie. [online]. Policie České republiky, 2017 [cit. 2017-04-10]. Dostupné z: <http://www.policie.cz/clanek/poradkova-policie.aspx>

PRŮCHA, Jan. *Interkulturní psychologie. Socio-psychologické zkoumání kultur, etnik, ras a národů*. Praha: Portál, 2010. ISBN 978-80-7367-709-1.

PRŮCHA, Jan. WALTEROVÁ, Eliška. MAREŠ, Jiří. *Pedagogický slovník*. Praha: Portál, 2011. ISBN 80-7178-579-2.

ŘEZÁČ, Jaroslav. *Sociální psychologie*. Brno: Paido, 1998. ISBN 80-85931-48-6.

STERN, S. Kenneth. *Antisemitism Matters*. New York: American Jewish Committee, 2004. ISBN 0-87495-131-3.

ŠÍŠKOVÁ, Tatjana. *Výchova k toleranci a proti rasismu: sborník: zdroje a formy rasismu a netolerance, informace o národnostních menšinách hry a cvičení pro žáky a studenty*. Praha: Portál, 1998. ISBN 80-717-8285-8.

ŠTEFKA, Vladislav. Příčiny migrační krize. *Mediasres.cz* [online]. 2016 [cit. 2017-04-06]. ISSN 2464-6334. Dostupné z: <http://www.mediasres.cz/politika/2970-vladislav-stefka-priciny-migracni-krize.htm> Průběh krize.htm

ŠUBRT, Jiří a kol. *Soudobá sociologie VI. (Oblasti a specializace)*. Praha: Nakladatelství Karolinum, 2014. ISBN 978-80-246-2558-4.

Všeobecná deklarace lidských práv. [online]. Organizace spojených národů, 2015 [cit. 2017-04-06]. Ke stažení dostupné z: www.osn.cz/wp-content/uploads/UDHR_2016_CZ_web.pdf

Vyhodnocení plnění koncepce boje proti extremismu pro rok 2015. [online]. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, 2016 [cit. 2017-04-09]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/soubor/vyhodnoceni-plneni-koncepce-boje-proti-extremismu-pro-rok-2015.aspx>

VÝROST, Jozef. SLAMĚNÍK, Ivan (eds.) *Sociální psychologie*. Praha: Grada Publishing, 2008. ISBN 978-80-247-1428-8.

Úmluva o právním postavení uprchlíků z roku 1591. [online]. Organizace spojených národů, 2017 [cit. 2017-04-06]. Ke stažení dostupné z: <http://www.osn.cz/wp-content/uploads/2015/03/uprchlici.pdf>

ZAMAZALOVÁ, Marcela a kol. *Marketing*. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2010. ISBN 978-80-7400-115-4.

Základní policejní služby. [online]. Praha: Policie České republiky, 2016 [cit. 2017-04-10]. Dostupné z: <http://www.policie.cz/clanek/zakladni-policejni-sluzby.aspx>

Právní předpisy

ČESKO. Sdělení ministerstva zahraničních věcí č. 208/1993 ze dne 6. srpna 1993 o přijetí Úmluvy o právním postavení uprchlíků a o přijetí Protokolu týkajícího se právního postavení uprchlíků. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1993, částka 52/1993, s. 1035-1049. ISSN 1211-1244. Dostupné také z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1993-208>

ČESKO. Zákon č. 325/1999 Sb., ze dne 11. listopadu 1999 o azylu o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu). In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2008, částka 106/1999, s. 7385-7405. ISSN 1211-1244. Dostupné také z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1999-325>

ČESKO. Zákon č. 326/1999 Sb., ze dne 30. listopadu 1999 o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2008, částka 106/1999, s. 7406-7447. ISSN 1211-1244. Dostupné také z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1999-326>

ČESKO. Zákon č. 361 ze dne 23. září 2003 o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2008, částka 121/2003, s. 5850-5928. ISSN 1211-1244. Dostupné také z: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2003-361>

ČESKO. Zákon č. 273 ze dne 17. července 2008 o Policii České republiky. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2008, částka 91/2008, s. 4086-4156. ISSN 1211-1244. Dostupné také z: <http://www.zakonyprolidi.cz/cs/2008-273>

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

ČR	Česká republika.
MV	Ministerstvo vnitra České republiky.
PČR	Police České republiky.
SKPV	Služba kriminální policie a vyšetřování.
OCP	Odbor cizinecké policie.
kol.	Kolektiv.
Tab.	Tabulka.
Tzn.	To znamená.
Tzv.	Takzvaný.
Vyd.	Vydání.
č.	Číslo.
tj.	to je

SEZNAM GRAFŮ

<i>Graf 1. Je mezi uprchlíky více zločinců, než je v běžné populaci zemí, ze kterých prchají.</i>	58
<i>Graf 2. Způsobila Evropa a USA (Západ) současnou migrační situaci.</i>	59
<i>Graf 3. Postoj policistů k pomoci uprchlíkům.</i>	60
<i>Graf 4. Postoj policistů k pomoci uprchlíkům.</i>	64
<i>Graf 5. Postoj policistů k rozlišování mezi válečným uprchlíkem a ekonomickým migrantem.</i>	64
<i>Graf 6. Je Islám náboženství míru.</i>	68
<i>Graf 7. Způsob řešení na místě konfliktů (především v Sýrii) z pohledu Evropy.</i>	69
<i>Graf 8. Postup Evropy k samotnému prchání.</i>	70
<i>Graf 9. Právo uprchlíků žádat o azyl v zemi dle vlastního výběru.</i>	71
<i>Graf 10. Řešení přístupu v udělování azylu.</i>	72
<i>Graf 11. Řešení přístupu v udělování občanství azylantům.</i>	73
<i>Graf 12. Postup v případě, že cizinec nezíská azyl a vstoupil na území ilegálně.</i>	74
<i>Graf 13. Postup v případě, že azylant dlouhodobě pobývá na území.</i>	75

SEZNAM OBRÁZKŮ

<i>Obrázek č. 1 Migrační trasy do Evropské unie v roce 2015.....</i>	<i>38</i>
--	-----------

SEZNAM TABULEK

<i>Tabulka 1. Vývoj hrubého migračního salda do Evropské unie.</i>	30
<i>Tabulka 2. Pohlaví respondentů dle profesního zařazení a pohlaví.</i>	49
<i>Tabulka 3. Délka zaměstnání respondentů u policie.</i>	50
<i>Tabulka 4. Čestnost kontaktů policistů s uprchlíky.</i>	50
<i>Tabulka 5. Účast policistů na školení v rámci multikulturní výchovy.</i>	51
<i>Tabulka 6. Dosažené vzdělání a obor dosaženého vzdělání u respondentů.</i>	52
<i>Tabulka 7. Postoj policistů k uprchlíkům dle četnosti kontaktů, část 1.</i>	54
<i>Tabulka 8. Postoj policistů k uprchlíkům dle četnosti kontaktů, část 2.</i>	55
<i>Tabulka 9. Postoj policistů k možnosti přístupu řešení situace migrační krize, část 1.</i>	56
<i>Tabulka 10. Postoj policistů k možnosti přístupu k situaci, část 2.</i>	56
<i>Tabulka 11. Postoj policistů k uprchlíkům dle oboru vzdělání.</i>	62
<i>Tabulka 12. Postoj policistů k možnosti přístupu k řešení situace migrační krize dle oboru vzdělání.</i>	63
<i>Tabulka 13. Postoj policistů k uprchlíkům vzhledem ke školení v rámci multikulturního vzdělávání.</i>	66
<i>Tabulka 14. Postoj policistů k možnosti přístupu k situaci vzhledem ke školení v rámci multikulturního vzdělávání.</i>	67

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha P I: DOTAZNÍK

Vážení kolegové a kolegyně,

máte před sebou dotazník, který byl vytvořen pro příslušníky Policie České republiky Krajského ředitelství policie Zlínského kraje. Cílem výzkumu je zjistit v jakém směru ovlivňuje druh vzdělání policisty a jeho služební zařazení postoj k uprchlíkům.

Dotazník je zcela anonymní. Svě odpovědi prosím zakroužkujte podle svého uvážení. Označte pouze jednu odpověď.

Děkuji Vám za Váš čas.

Nejprve pár věcí o Vás

1) Pohlaví:

- a) Muž
- b) Žena

2) Jak dlouho pracujete u policie:

- a) 0 - 5 let
- b) 6 – 10 let
- c) 11 – 20 let
- d) 21 – 25 let
- e) 25 let a více

3) Profesní zařazení u Policie České republiky

- a) služba cizinecké policie
- b) služba dopravní policie
- c) služba pořádkové policie
- d) služba kriminální policie a vyšetřování

4) Nejvyšší dosažené vzdělání:

- a) střední vzdělání s maturitní zkouškou všeobecné (gymnaziální)
- b) střední vzdělání s maturitní zkouškou odborné vzdělání s odborným výcvikem
- c) nástavbové studium poskytující vzdělání s maturitní zkouškou po získání středního vzdělání s výučním listem
- d) střední vzdělání s maturitní zkouškou odborné
- e) vyšší odborné vzdělání
- f) vyšší odborné vzdělání na konzervatoři
- g) vysokoškolské - bakalářský studijní program
- h) vysokoškolské - magisterský studijní program
- i) vysokoškolské – doktorandský studijní program

5) Obor vzdělání:

- a) humanitní
- b) technický

6) Absolvoval jste u Policie České republiky speciální trénink, anebo odborná školení v rámci multikulturalismu?

- a) ano
- b) ne

7) Většinu běžného dne trávím v obci, která má:

- a) méně než 500 obyvatel
- b) 500 - 1 000 obyvatel
- c) 1 000 - 10 000 obyvatel
- d) 10 - 100 000 obyvatel
- e) nad 100 000 obyvatel

8) Dalo se, dle Vašeho názoru, předejít současné migrační vlně

- a) Ano
- b) Spíše ano
- c) Spíše ne
- d) Ne

9) Jak často se setkáváte s uprchlíky

- a) Velmi často (několikrát týdně)
- b) Často (jednou za dva týdny)
- c) Méně často (jednou za měsíc)
- d) Vůbec se s nimi nesetkávám

10) Celkový obraz na uprchlickou krizi získávám převážně:

- a) Z televize
- b) Z internetu
- c) Z vlastních zkušeností
- d) Jinak

Váš postoj k uprchlíkům

11) Prchnutí z místa války je rozumný čin.

- a) Souhlasím
- b) Spíše souhlasím
- c) Spíše nesouhlasím
- d) Nesouhlasím

12) Většinu uprchlíků v místě, odkud prchají, nic nehrozí.

- a) Souhlasím
- b) Spíše souhlasím
- c) Spíše nesouhlasím
- d) Nesouhlasím

13) Většina uprchlíků prchá s jasným cílem, kam se dostat.

- a) Souhlasím
- b) Spíše souhlasím
- c) Spíše nesouhlasím
- d) Nesouhlasím

- 14) Prchají zejména elity zemí, ze kterých uprchlíci pocházejí.
- Souhlasím
 - Spíše souhlasím
 - Spíše nesouhlasím
 - Nesouhlasím
- 15) Motivace uprchlíků je převážně ekonomická.
- Souhlasím
 - Spíše souhlasím
 - Spíše nesouhlasím
 - Nesouhlasím
- 16) Uprchlíci jsou nositeli jiné kultury, která není kompatibilní s kulturou, kterou žijí.
- Souhlasím
 - Spíše souhlasím
 - Spíše nesouhlasím
 - Nesouhlasím
- 17) Islám je náboženstvím míru.
- Souhlasím
 - Spíše souhlasím
 - Spíše nesouhlasím
 - Nesouhlasím
- 18) V občanské válce by si měl každý dospělý vybrat stranu a aktivně přispívat k jejímu vítězství, nikoli prchnout
- Souhlasím
 - Spíše souhlasím
 - Spíše nesouhlasím
 - Nesouhlasím
- 19) Mezi uprchlíky je více zločinců, než je v běžné populaci zemí, ze kterých prchají.
- Souhlasím
 - Spíše souhlasím
 - Spíše nesouhlasím
 - Nesouhlasím
- 20) Mezi uprchlíky jsou i teroristé.
- Souhlasím
 - Spíše souhlasím
 - Spíše nesouhlasím
 - Nesouhlasím
- 21) Evropa a USA (Západ) svými minulými činy způsobil současnou situaci, kvůli které uprchlíci prchají
- Souhlasím
 - Spíše souhlasím
 - Spíše nesouhlasím
 - Nesouhlasím

- 22) Uprchlíkům je třeba pomoci.
- Souhlasím
 - Spíše souhlasím
 - Spíše nesouhlasím
 - Nesouhlasím
- 23) Současná situace představuje pro Evropu velký problém.
- Souhlasím
 - Spíše souhlasím
 - Spíše nesouhlasím
 - Nesouhlasím
- 24) Je třeba důsledně rozlišovat mezi válečným uprchlíkem a ekonomickým migrantem
- Souhlasím
 - Spíše souhlasím
 - Spíše nesouhlasím
 - Nesouhlasím
- 25) Evropa by měla v řešení situace postupovat jednotně
- Souhlasím
 - Spíše souhlasím
 - Spíše nesouhlasím
 - Nesouhlasím
- 26) Co se týče řešení na místě konfliktů (především v Sýrii), Evropa by měla
- Nezasahovat
 - Pomáhat materiálně humanitární pomocí
 - Vybrat si stranu a tu materiálně a ekonomicky podpořit
 - Vybrat si stranu a tu podpořit vojensky
 - Nasadit vojenskou mírotvornou sílu (ve stylu KFOR apod.)
 - Směřovat k nějaké formě nekolonizace/okupace
 - Nespecificky použít hromadně ničivou sílu.
- 27) Co se týče samotného prchání, Evropa by měla
- Pomoci lidem prchnout (například možností získat azyl již na místě a zprostředkováním přesunu)
 - Pomoci lidem, kteří prchají (například zajištěním dopravních prostředků či jejich bezpečnosti)
 - Pomoci lidem, kteří uprchli (například zajištěním ubytování)
 - Nepomáhat
 - V prchání lidem aktivně bránit (například ničením vybavení převaděčů)
 - V prchání bránit s užitím smrtící síly (například potápěním lodí s uprchlíky)
- 28) Co se týče místa azylu
- uprchlíci mají právo na výběr země, ve které požádají o azyl
 - uprchlíci mají požádat o azyl v první bezpečné zemi a na další migraci nemají

právo

- c) uprchlíky si mají evropské země rozdělit dle vnitřní dohody nezávisle na tom, kde si uprchlíci o azyl požádali či chtějí požádat
- d) uprchlíci vůbec nemají právo na azyl

29) K otázce udělení azylu je vhodné přistupovat tak, že

- a) je vhodné udělit azyl každému
- b) dokud není prokázán opak, cizinec má právo na azyl
- c) je třeba individuálně zkoumat situaci každého cizince
- d) dokud cizinec neprokáže opak, nemá na azyl právo
- e) je vhodné neudělovat azyl nikomu

30) Cizinec, který vstoupil na území země ilegálně a azyl získá

- a) by, měl mít možnost získat po čase i občanství
- b) by, měl být po zániku situace, kvůli které o azyl požádal, vyhoštěn

31) Cizinec, který vstoupil na území země ilegálně a azyl nezíská

- a) by, měl být fakticky vyhoštěn do země původu
- b) by, měl být fakticky vyhoštěn do země, z které překročil hranice
- c) by, měl být úředně vyhoštěn a sankcionován pouze za neopuštění země v dané lhůtě
- d) by, měl automaticky získat krátkodobé obnovitelné vízum
- e) azyl by měli získat všichni žádající a ti, kteří o něj zde nežádají, by měli získat pomoc na cestě tam, kde požádat chtějí

32) Pokud azylant chce dlouhodobě pobývat na území země, ve které žije

- a) je třeba, aby se asimiloval (tedy zcela přizpůsobil mé kultuře, s výjimkou folklórních záležitostí - jde o jednostranný proces)
- b) je třeba, aby došlo k integraci (tedy, aby si udržel si svou kulturu, přizpůsobenou rámci společnosti - jde o oboustranný proces)
- c) není třeba ani integrace, ani asimilace.

Příloha P II: MATICE RESPONDENTŮ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32
1	a	e	d	g	b	b	d	c	d	a	a	b	a	d	b	a	c	c	c	a	a	a	a	a	a	b	d	a	b	b	b	b
2	a	b	d	g	a	b	a	d	b	a	a	a	a	b	b	a	c	b	b	a	b	b	a	a	a	e	c	b	c	b	b	b
3	a	d	d	h	a	b	d	a	b	b	c	a	b	b	a	b	c	b	c	a	b	b	a	a	a	b	c	b	c	b	a	b
4	b	d	d	b	b	b	c	a	d	a	c	b	b	c	b	a	d	c	c	c	b	c	a	a	a	a	b	b	c	b	a	a
5	a	e	d	h	b	b	b	a	d	b	d	b	a	a	a	a	d	a	a	a	a	a	a	a	a	e	e	b	c	b	a	a
6	a	b	d	g	a	a	d	a	d	b	d	b	b	d	a	a	d	b	b	a	b	b	a	a	a	d	f	b	d	b	a	a
7	a	e	d	h	b	b	d	a	d	d	b	c	d	c	b	a	c	c	a	a	a	c	a	a	a	g	e	d	c	b	a	a
8	a	e	d	h	a	b	d	a	d	d	b	d	c	b	a	c	c	c	c	a	c	c	a	a	b	g	e	d	c	b	a	a
9	a	d	d	h	a	b	b	b	d	b	b	c	b	c	b	b	c	b	b	b	c	b	b	b	a	b	c	c	c	b	d	b
10	a	c	d	b	a	b	d	a	c	a	b	c	b	b	a	a	d	a	c	a	a	c	a	c	d	c	d	b	d	b	a	a
11	a	e	d	e	a	b	d	a	d	a	a	c	c	c	a	a	d	c	a	a	c	b	a	a	b	a	d	b	c	b	b	a
12	a	e	d	h	b	b	d	a	d	d	b	d	a	a	d	a	d	a	a	a	b	a	a	a	a	b	f	b	d	b	a	a
13	a	b	d	h	a	a	b	a	d	a	b	a	a	c	a	a	d	b	c	a	a	a	a	a	d	e	e	d	d	b	b	a
14	a	b	d	h	b	a	c	a	c	b	c	b	a	d	a	a	d	a	a	b	a	b	a	a	a	a	f	b	c	b	a	a
15	a	d	d	g	a	b	b	b	d	a	b	c	b	c	c	b	c	c	c	b	b	b	b	a	b	b	c	c	c	b	b	b

16	a	d	d	g	a	b	c	a	d	a	b	c	b	c	c	b	c	c	b	b	b	b	a	a	b	c	b	c	b	b	a	
17	a	b	d	g	b	a	d	a	d	a	a	c	b	c	a	a	d	b	b	a	c	c	a	a	d	d	e	b	c	b	b	a
18	a	d	d	g	a	b	d	c	a	a	b	c	b	c	c	b	c	c	d	a	b	b	b	a	a	b	b	b	b	b	b	a
19	a	a	d	h	a	a	c	a	d	b	b	c	a	b	b	a	d	b	c	b	c	c	a	a	a	a	d	b	c	b	b	b
20	a	c	d	g	b	a	c	a	d	a	b	d	d	d	a	a	d	d	a	a	a	a	a	a	a	e	c	b	c	b	b	a
21	b	c	d	h	a	a	d	b	d	b	b	c	a	d	c	b	c	c	c	a	c	b	a	a	a	e	c	b	c	b	a	a
22	b	a	d	g	b	b	d	b	d	a	b	b	b	b	a	b	c	c	b	b	b	c	c	a	a	e	d	d	c	b	a	a
23	a	c	a	g	a	a	a	b	c	b	b	b	b	c	a	a	d	b	b	a	b	b	a	a	a	e	f	b	c	b	a	a
24	b	b	d	h	a	a	c	c	d	b	b	b	a	c	a	a	d	b	a	a	c	c	a	a	a	e	e	b	d	b	a	a
25	a	d	d	g	a	b	d	a	d	a	b	b	b	c	b	a	d	a	a	a	d	b	a	a	a	e	c	b	c	b	a	a
26	a	c	d	g	b	b	c	b	d	b	d	b	b	b	a	a	c	b	a	a	a	b	a	b	c	e	a	c	d	b	a	a
27	a	c	d	g	b	b	c	a	d	b	b	d	d	d	a	a	d	c	a	a	d	d	a	a	a	a	f	b	c	b	a	a
28	a	c	d	g	a	a	d	a	a	a	a	a	a	c	a	b	d	c	d	a	a	c	a	a	a	c	d	b	c	b	b	a
29	a	c	a	g	a	a	d	a	a	a	a	c	a	c	b	b	c	c	d	a	c	a	a	a	a	e	e	b	c	b	a	a
30	a	c	c	e	a	b	a	d	d	b	b	a	b	d	b	b	d	c	c	a	b	b	a	a	a	e	d	b	b	b	a	b
31	a	a	3	a	a	b	a	d	d	b	b	a	a	c	a	a	d	b	a	a	b	b	a	a	b	c	c	a	d	b	b	b
32	a	c	c	d	b	b	a	a	d	a	d	a	a	c	b	b	c	b	c	a	a	c	a	a	a	e	e	d	e	b	b	a

33	a	e	b	c	b	b	d	b	d	a	b	b	a	c	b	a	d	a	b	b	c	a	a	a	a	g	f	b	d	b	a	a
34	a	b	b	g	a	b	d	b	d	a	a	c	a	c	c	b	c	d	c	a	a	a	a	a	a	e	c	c	c	b	a	b
35	a	c	a	c	a	a	c	d	b	b	b	c	a	d	a	a	d	c	b	a	a	d	a	a	a	a	e	b	c	b	a	a
36	a	e	a	c	a	b	a	c	b	b	b	c	a	c	a	a	d	b	a	a	a	b	a	a	a	c	e	b	c	b	a	b
37	a	c	b	d	b	b	c	b	d	a	c	a	a	a	c	b	d	b	b	a	b	c	a	a	c	d	f	b	c	b	a	a
38	b	c	b	a	a	b	d	c	d	a	b	b	a	c	a	b	c	c	b	b	b	a	a	a	a	e	c	b	c	a	a	b
39	a	c	a	g	a	a	d	a	a	a	a	c	a	c	b	b	c	c	d	a	a	c	a	a	a	e	e	b	c	b	a	b
40	a	b	a	a	a	a	c	c	b	a	a	b	a	c	a	a	d	b	a	a	c	c	a	a	a	a	d	b	c	a	a	a
41	a	e	a	h	a	a	c	c	b	a	a	a	a	a	a	a	d	c	a	a	a	c	a	a	a	b	e	b	c	b	b	a
42	b	a	b	h	a	b	d	a	d	a	a	c	b	c	b	b	c	c	c	a	b	a	a	a	a	e	c	b	c	a	b	b
43	a	c	b	e	a	a	c	c	d	b	b	c	b	c	b	b	c	c	c	a	b	b	b	a	a	c	c	b	c	a	a	b
44	b	d	b	a	a	b	b	b	d	a	b	a	a	d	a	a	d	c	b	b	b	a	b	a	a	b	c	b	c	a	a	b
45	a	d	b	d	b	b	d	c	d	a	b	b	b	c	b	a	d	b	a	a	b	c	b	a	c	f	f	b	d	b	b	a
46	b	b	a	c	a	a	b	c	b	b	c	c	a	d	a	a	d	c	a	a	c	c	a	a	a	b	e	b	c	b	a	a
47	a	d	a	c	a	b	b	c	b	b	b	b	a	d	b	a	d	c	a	a	b	b	a	a	a	b	d	b	c	b	a	a
48	a	d	a	h	a	a	a	d	a	a	b	c	a	b	a	a	d	b	a	a	c	a	a	a	a	b	e	b	c	b	a	a
49	a	a	c	a	a	b	c	c	d	b	b	c	b	d	b	b	d	d	c	a	b	b	a	a	b	b	c	b	c	a	b	b

50	a	a	c	h	a	a	b	a	d	b	c	b	a	c	a	a	d	c	a	a	c	b	a	a	b	c	c	a	c	b	b	b
51	a	a	c	g	b	b	d	c	d	b	c	b	a	c	a	a	d	b	c	a	b	c	b	a	a	e	e	b	c	b	a	a
52	a	a	c	g	a	a	c	d	d	b	d	b	b	c	b	a	d	d	a	a	a	d	a	a	a	a	d	b	c	b	a	b
53	a	a	c	h	a	b	d	b	d	b	b	c	b	d	c	b	c	c	c	a	a	b	a	a	b	e	c	b	a	a	a	b
54	a	a	c	d	b	a	a	d	c	b	a	a	b	d	b	a	d	c	a	b	c	c	a	a	b	a	d	a	b	b	a	b
55	a	a	c	f	a	b	d	b	d	b	b	d	c	c	b	b	c	d	c	a	b	a	a	a	a	b	c	a	c	a	a	b
56	a	a	c	d	b	a	c	d	d	b	d	c	a	d	a	a	d	b	a	a	d	d	a	a	b	a	d	a	c	b	a	a
57	a	b	a	b	a	a	b	d	b	b	a	a	a	b	a	a	d	b	a	a	b	b	a	a	a	a	e	b	c	b	b	a
58	a	b	a	c	a	a	b	d	b	b	a	c	a	b	a	a	d	b	a	a	c	c	a	a	a	a	e	b	c	b	a	a
59	a	b	a	e	b	a	c	d	a	c	c	a	b	d	a	a	d	c	a	a	b	d	a	a	a	a	e	b	c	b	a	b
60	a	d	a	c	a	b	a	c	c	a	a	d	a	c	a	a	d	c	a	a	b	c	a	a	a	a	e	b	c	b	b	a
61	a	b	a	c	b	a	b	d	a	b	b	c	a	a	a	a	d	c	a	a	b	c	a	a	a	b	d	b	c	b	b	a
62	a	b	b	g	a	b	d	c	d	a	c	a	c	a	c	a	d	d	a	a	a	c	a	a	d	e	d	c	d	b	b	a
63	b	b	b	g	a	b	c	b	d	a	b	c	b	c	b	b	c	c	c	a	a	a	b	a	a	e	d	b	c	a	b	b
64	a	a	b	e	a	b	c	a	d	b	b	c	a	a	a	a	d	c	a	a	b	b	a	a	a	g	f	b	c	b	a	a
65	b	d	b	c	b	b	b	c	d	a	b	a	a	d	a	a	d	a	a	a	b	c	a	a	b	g	e	b	c	b	b	b
66	b	a	b	h	a	b	a	a	d	b	b	b	b	c	b	b	c	c	b	a	a	a	a	a	a	d	e	b	c	b	a	a

67	a	c	b	d	b	b	c	b	d	a	b	b	a	d	b	b	c	c	c	b	b	c	a	a	a	g	e	b	c	b	a	a
68	a	c	b	e	b	b	d	b	d	b	c	b	a	d	a	b	c	b	b	a	b	c	a	a	a	e	f	b	c	b	a	a
69	b	c	a	e	a	a	a	c	a	b	b	b	a	c	b	a	d	b	a	a	a	c	a	a	a	a	e	b	c	b	b	b
70	a	a	c	g	b	b	d	b	d	b	b	b	a	d	a	b	c	b	c	a	a	c	a	a	a	e	e	b	c	b	b	a
71	a	c	c	g	a	a	b	d	c	a	b	c	b	d	b	a	d	c	a	a	c	b	a	a	b	b	c	b	c	b	a	b
72	a	b	c	c	b	b	d	b	d	b	c	a	a	d	a	a	d	b	b	a	b	d	a	a	a	f	e	d	e	b	a	a
73	a	b	c	d	b	b	d	a	d	a	d	a	a	d	a	a	d	a	a	a	c	d	a	a	a	g	f	d	e	b	b	a
74	a	c	c	g	a	a	a	d	d	b	b	b	b	c	b	a	d	c	a	a	b	b	a	a	a	c	e	b	c	b	a	b
75	a	b	c	b	b	b	b	c	d	a	c	b	a	d	a	a	d	a	b	a	a	d	a	a	a	g	f	d	e	b	a	a
76	a	c	c	g	b	b	c	d	d	b	d	b	a	d	a	a	d	b	a	a	b	c	a	a	a	a	d	b	c	b	a	a
77	a	b	c	c	b	b	d	b	d	a	c	a	a	d	a	b	c	b	b	a	b	c	a	a	b	e	f	b	c	b	a	b
78	a	c	c	b	a	b	c	d	d	a	c	b	a	d	b	a	d	c	a	a	c	b	a	a	a	a	d	a	c	b	a	b
79	a	b	c	a	a	a	d	b	d	a	c	b	a	d	a	a	d	b	b	a	b	c	a	a	a	a	d	b	e	b	a	a
80	a	c	c	b	a	b	a	c	d	a	b	c	a	d	a	a	d	b	a	a	b	c	a	a	a	a	e	b	c	b	a	b
81	a	c	c	h	b	a	c	c	d	b	b	c	a	d	b	a	d	a	a	a	b	b	a	a	a	a	c	b	c	b	b	b
82	a	e	c	c	b	b	d	d	d	a	c	b	b	d	a	a	d	a	a	a	b	c	a	a	a	e	e	b	c	b	a	b
83	a	c	c	g	b	a	b	c	d	b	b	c	a	a	b	a	d	b	a	a	b	b	a	a	a	c	d	b	c	b	b	a

84	a	e	c	d	b	b	b	b	d	a	b	a	a	d	a	b	c	b	c	a	b	c	a	a	a	a	f	d	e	b	b	a
85	b	a	b	d	b	b	c	a	d	b	b	b	a	b	a	a	c	b	a	a	b	c	a	a	a	a	e	d	d	b	a	a
86	a	a	b	c	b	b	c	a	d	a	c	c	a	c	a	a	d	b	a	a	a	c	a	a	a	g	e	b	e	b	b	a
87	a	c	b	d	b	b	d	c	d	a	c	b	a	c	a	b	c	b	b	a	b	c	a	a	b	g	e	d	e	b	a	a
88	a	d	b	c	b	b	d	c	d	a	c	b	a	c	b	b	d	b	b	a	c	c	a	a	b	a	e	b	c	b	b	a
89	a	d	b	c	b	b	b	c	d	a	c	a	a	d	a	a	d	a	a	a	d	c	a	a	b	g	f	d	d	b	b	a
90	b	d	a	a	a	b	b	d	b	a	b	b	a	b	b	a	d	c	a	a	b	c	a	a	a	a	d	b	c	b	a	b
91	a	c	c	e	a	b	a	d	c	a	b	b	a	d	a	a	d	b	a	a	c	c	a	a	a	c	e	b	c	b	a	b
92	a	e	c	c	b	b	d	a	d	a	c	a	a	c	b	a	d	b	b	a	b	c	b	a	b	a	e	b	d	b	a	a
93	a	c	c	e	a	a	b	c	d	a	b	a	a	c	a	a	d	b	a	a	a	c	a	a	b	a	e	b	c	b	b	b
94	a	e	c	h	a	b	b	b	d	a	c	b	a	c	a	c	c	b	b	a	b	c	b	b	b	g	e	d	d	b	b	a
95	a	d	c	b	a	b	c	d	d	a	b	c	b	c	a	a	d	b	a	a	b	c	a	a	a	a	d	b	c	b	b	b
96	a	a	c	d	b	b	d	c	c	b	c	b	b	c	b	b	c	c	b	a	b	c	a	a	b	d	d	b	c	b	b	a
97	a	b	c	g	a	a	a	c	c	b	b	c	a	c	a	a	d	c	a	a	b	c	b	b	b	c	c	b	c	b	a	b
98	b	d	c	b	a	b	a	c	d	a	c	b	a	d	a	a	d	c	a	a	b	c	a	b	b	a	d	b	d	b	a	b
99	b	b	c	g	a	a	a	c	c	b	b	b	a	d	b	a	d	c	b	a	b	c	a	a	a	a	d	b	c	b	a	b
100	b	a	c	g	a	a	b	d	d	b	b	b	a	d	a	a	d	a	a	a	a	d	a	a	b	b	d	a	c	b	b	b

101	a	d	a	c	a	b	d	d	a	a	b	c	a	d	a	a	d	c	a	a	b	d	a	a	a	a	d	b	c	b	a	b	
102	a	b	b	d	b	b	c	b	d	b	a	b	c	c	c	b	c	d	c	a	a	b	a	a	c	a	e	b	c	b	b	b	
103	a	a	b	d	b	b	c	a	d	b	b	b	a	c	b	a	d	c	b	a	a	a	a	a	a	a	f	e	b	c	b	a	a
104	b	a	b	g	a	b	d	c	d	b	b	b	b	c	a	b	c	c	b	a	a	b	b	a	a	e	e	d	c	b	b	a	
105	a	b	b	c	b	b	d	a	d	a	b	b	a	d	a	a	d	c	a	a	c	c	a	a	c	g	f	d	e	b	c	a	
106	a	b	b	h	b	b	d	c	d	a	c	a	a	a	a	a	d	b	b	a	c	c	a	a	a	f	e	d	d	b	c	a	
107	a	a	b	e	a	b	d	a	d	b	c	b	a	c	b	a	c	b	b	a	a	a	a	a	a	a	e	e	b	d	b	a	a
108	b	c	b	e	a	b	d	c	d	a	b	c	b	c	b	a	d	c	c	a	b	a	a	a	a	e	c	b	c	a	a	b	
109	a	c	b	d	b	b	d	b	d	b	c	a	a	d	a	a	d	b	a	a	b	c	a	a	a	d	f	b	c	b	a	a	
110	a	d	a	c	b	a	a	c	b	a	b	d	a	c	a	a	d	b	a	a	a	d	a	a	a	f	b	c	b	a	a		
111	a	c	b	a	a	b	c	b	d	b	b	c	b	c	b	b	d	c	b	b	b	b	b	b	a	a	a	d	b	c	b	a	b
112	a	e	a	h	b	b	a	d	b	c	a	b	a	b	a	a	d	c	a	a	c	c	a	a	a	c	f	b	c	b	a	a	
113	a	b	b	g	b	b	c	a	d	b	b	c	b	c	b	a	c	c	b	a	b	b	a	a	b	b	d	b	c	b	b	a	
114	a	c	b	b	b	b	d	c	d	a	c	a	a	c	b	a	d	a	a	a	b	c	a	a	b	f	f	b	c	b	b	a	
115	a	d	a	c	a	a	b	d	b	a	c	b	b	c	a	a	d	b	b	a	c	b	a	a	a	c	d	b	c	b	a	a	
116	a	c	a	b	a	a	b	c	a	b	b	c	a	c	a	a	d	c	a	a	a	c	a	a	a	c	d	b	c	b	b	b	
117	a	d	c	e	a	a	c	c	b	b	a	b	a	d	a	a	d	c	a	a	a	c	a	a	a	c	f	b	c	b	b	a	

118	b	a	c	h	b	a	c	b	d	b	b	c	a	b	b	a	d	c	b	a	b	c	a	a	a	b	e	b	c	b	a	b
119	b	b	c	g	a	a	a	d	d	b	b	b	b	d	a	a	d	b	a	a	c	c	a	a	b	a	e	b	c	b	b	b
120	b	c	c	b	a	b	c	d	c	b	b	c	a	c	b	a	d	c	a	a	b	c	a	a	b	a	d	b	c	b	b	b
121	b	a	c	h	a	a	c	d	d	b	c	c	b	d	a	a	d	d	a	a	a	b	a	a	a	c	c	b	c	b	a	b
122	b	a	c	g	a	b	a	d	d	b	a	c	a	c	a	a	d	b	a	a	b	b	a	a	a	c	c	b	c	b	a	b
123	b	b	c	h	b	a	b	d	d	b	c	b	a	c	a	a	d	b	a	a	b	c	a	a	a	a	d	b	c	b	a	b
124	b	b	d	g	a	a	a	c	d	b	b	b	a	d	a	a	d	c	a	a	b	b	b	a	a	b	e	b	c	b	b	b
125	b	a	c	d	a	b	a	b	d	b	a	d	b	c	b	a	d	d	b	a	a	a	b	a	b	c	c	a	c	b	a	b
126	b	a	c	h	a	a	c	d	c	b	a	d	a	c	a	a	d	b	a	a	b	d	a	a	a	b	e	b	c	b	a	b
127	b	a	c	g	a	a	b	c	d	b	c	c	a	d	a	a	d	c	a	a	b	b	a	a	a	b	c	b	c	b	b	a
128	a	c	a	a	a	a	a	d	a	a	c	b	a	a	a	a	d	b	a	a	b	c	a	a	a	b	e	b	c	b	b	a
129	a	d	a	h	a	b	a	d	a	b	b	b	b	c	a	a	d	c	a	a	c	b	a	a	a	b	e	b	c	b	a	a
130	a	e	a	c	a	b	c	c	a	b	a	a	b	d	a	a	d	c	a	a	b	b	a	a	a	a	e	b	c	b	a	a
131	a	c	a	b	a	a	a	d	b	b	a	a	a	d	a	a	d	c	a	a	b	b	a	a	a	b	e	b	c	b	a	a
132	a	d	a	c	a	b	a	d	a	b	b	c	a	d	a	a	d	b	a	a	b	c	a	a	a	c	d	b	c	b	a	b
133	a	c	a	b	b	a	a	c	b	c	b	b	a	d	a	a	d	c	a	a	a	c	a	a	a	a	e	b	c	b	a	b